

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

USKONTO IRANIN ULKOPOLITIIKASSA
DISKURSSIANALYYSI MAHMUD AHMADINEJADIN PUHEISTA 2009–2012

Pro gradu

Luutnantti
Janne Näränen

Sotatieteen maisterikurssi 3
Pioneerilinja

2014

Kurssi	Linja	0
Sotatieteen maisterikurssi 3	Pioneerilinja	
Tekijä		
Luutnantti Janne Näränen		
Tutkielman nimi		
Uskonto Iranin ulkopoliitikassa – Diskurssianalyysi Mahmud Ahmadinejadin puheista 2009–2012.		
Oppiaine, johon työ liittyy	Säilytyspaikka	
Sotataito, Strategia	Kurssikirjasto (MPKK:n kirjasto)	
Aika huhtikuu 2014	Tekstisivuja 61	Liitesivuja 25
TIIVISTELMÄ		
<p>Pro gradu -tutkielman aiheena on uskonto Iranin ulkopoliitikassa. Tutkielman päämääränä on selvittää miten uskonto vaikutti ja näkyi Iranin ulkopoliitikassa Ahmadinejadin viimeisellä presidenttikaudella. Tutkimuskysymykset ovat: (1) Miten Mahmud Ahmadinejad viestitti uskontoa Iranin ulkopoliitikassa? (2) Mitä diskursseja Mahmud Ahmadinejadin puheissa ilmeni ja mitä positioita puheissa Ahmadinejadille muodostui.</p> <p>Tutkimuksen teoreettinen viitekehys on konstruktivistisen teorian mukainen. Konstruktivismi korostaa kansainvälisen järjestelmän rakenteita ja normeja valtiollista käyttäytymistä muovaavina ja selittävinä tekijöinä. Tässä tapauksessa Mahmud Ahmadinejadin puheet ovat instituution virkamiesten tuotosta, presidentin itse antaessa omat kasvonsa viestin välittämiseksi. Virkamiesten laatimat puheet muokkaavat sanojen kautta Iranin valtion identiteettiä vallitsevien uskonnollisten sääntöjen ja normien kautta.</p> <p>Mahmud Ahmadinejadin puheista syntyi analyysiprosessin tuloksena 11 diskurssia. Osa diskursseista on vahvemmin esillä, niiden uskonnollisen merkityksen takia. Toiset diskurssit esiintyvät puheissa säännönmukaisemmin ja toistuvasti. Ahmadinejadille muodostuu kaksi positiota, joilla hän vahventaa omaa puhettaan. Ahmadinejad liikkuu toiminnallisten positioiden välillä rakentaen itsestään merkityksellisemmän kuvan kokouksissa. Positiot ovat presidentti ja uskovaisuus.</p> <p>Johtajuus Iranissa on kiistattomasti ayatollah Ali Khameneilla. Presidentillä ei ole käytännössä toimivaltuuksia omien puheidensa tueksi, koska esimerkiksi sodan julistamiseenkin tarvitaan ayatollahin valtuutus. Ahmadinejadin puheilla olisi enemmän painoarvoa mikäli presidentillä olisi enemmän valtaa. Iranissa presidentti on vain keulakuva, jonka tekemisiä maailmalla seurataan. Presidentin puheet antavat vain viitteitä Iranin lähitulevaisuuden politiikasta ja sen suuntauksista.</p>		
AVAINSANAT		
Islam, Iran, Mahmud Ahmadinejad, diskurssianalyysi		

USKONTO IRANIN ULKOPOLITIIKASSA

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	1
1. TEOREETTINEN VIITEKEHYS, METODIT, LÄHTEET	2
1.1 Yleistä	2
1.2 Konstruktivismi ja uskonto.....	2
1.3 Diskurssianalyysin keskeiset käsitteet	6
1.3.1 Diskurssianalyysi.....	6
1.3.2 Konteksti	9
1.3.3 Representaatio	10
1.3.4 Katogoria, positio ja argumentaatio.....	11
1.3.5 Tutkijan positio	13
1.4 Tutkimusmenetelmät, haasteet, kysymykset ja muu tutkimus.....	15
2. IRANIN USKONTO JA YHTEISKUNTA	18
2.1 Islam	19
2.2 Islam Iranissa	23
2.3 Iranin yhteiskunta.....	25
2.4 Iranin poliittinen järjestelmä ja ulkopolitiikka.....	26
2.4.1 Ayatollah Ruhollah Khomeini.....	30
2.4.2 Ayatollah Ali Hosseini Khamenei.....	32
2.4.3 Presidentti Mahmud Ahmadinejad	32
3. MAHMUD AHMEDINEJADIN PUHEET YK:N KOKOUKSISSA	34
3.2 Analysoinnin toteutus.....	34
3.3 Diskurssien määritelmät.....	35
3.4 Puheiden positiot	39
3.5 Ensimmäinen puhe (2009).....	40
3.5.1 Puheen diskurssit	41
3.6 Toinen puhe (2010).....	43
3.6.1 Puheen diskurssit	44
3.7 Kolmas puhe (2011).....	46

	2
3.7.1 Puheen diskurssit	47
3.8 Neljäs puhe (2012).....	50
3.8.1 Puheen diskurssit	50
JOHTOPÄÄTÖKSET	54

LÄHTEET

LIITTEET

JOHDANTO

Tutkielman aihe on uskonto Iranin ulkopoliitikassa. Tutkielman päämääränä on selvittää miten uskonto vaikuttaa Iranin ulkopoliittikkaan. Lisäksi tutkielmassa pohditaan ovatko poliittinen ja uskonnollinen johto samaa mieltä valtion ulkopoliitikasta lähitulevaisuudessa.

Iran on tällä hetkellä murroksessa, ainakin presidentin vaihdoksen osalta. Aikaisempaa presidenttiä Mahmud Ahmadinejadia pidettiin erittäin kiivaana ja uskonnollista aspektia korostavana puhujana, kun taas Iranin nykyinen presidentti Hassan Rouhani edustaa maltillisempaa linjaa. Mutta onko presidentin kiivaudella tai maltillisuudella väliä Iranissa, maassa jossa korkeinta päätösvaltaa käyttää korkein uskonnollinen johtaja?

Iranin virallinen uskonto on Islam, minkä johtajana toimii Ajatollah Ali Khamenei. Hän oli myös Iranin presidentti vuosina 1982–1989. Khamenei valittiin korkeimmaksi hengelliseksi johtajaksi ajatollah Khomeinin kuoleman jälkeen vuonna 1989. Hänellä on myös poliittisesti vahva asema Iranissa: hän voi muun muassa nimittää ja erottaa presidentin ja hänellä on veto-oikeus kaikkiin hallituksen hyväksymiin lakeihin.

Mahmud Ahmadinejad oli Iranin kuudes presidentti. Hän astui virkaansa ensimmäiselle nelivuotiskaudelleen elokuussa 2005 ja hänen virkakautensa päättyi vuonna 2013. Kesäkuussa 2009 hänet valittiin jatkokaudelle äänienemmistöllä kiistellyissä vaaleissa, jotka johtivat mellakoihin. Ahmadinejad on herättänyt ärtymystä länsimaissa revisionistisilla lausunnoillaan holokaustista ja hän on profiloitunut Lähi-idässä Israelin vastustajana. Iran on jatkanut Ahmadinejadin kaudella ydinohjelmaansa, jonka Yhdysvallat näkee uhaksi turvallisuudelleen.

Kaksi edellä mainittua johtohahmoa johtavat Irania, mutta vain presidentti käy puhumassa Yhdistyneiden Kansakuntien kokouksissa. Miten suuri vaikutus uskonnollisilla asioilla on Ahmadinejadin puheisiinsa ja samalla Iranin ulkopoliittikkaan, vai onko ollenkaan, on tämän tutkimuksen tutkimusongelma. Tutkielmassa tarkastellaan Ahmadinejadin presidenttikauden aikaisia puheita diskurssianalyysin keinoin.

1. TOOREETTINEN VIITEKEHYS, METODIT, LÄHTEET

1.1 Yleistä

Kansainvälisiä suhteita tutkittaessa uskonnon¹ ja etnisyyden huomioiminen on jäänyt teoreettisella tasolla vähemmälle huomiolle, vaikka uskonnon rooli kansainvälisiä suhteita tutkittaessa on korostunut. Kaikki teoriakoulukunnat eivät ota uskontoa, rotua tai etnisyyttä huomioon omissa teoriassaan, näiden muuttujien huomioiminen teorioissa onkin ollut vaikeaa teoriakoulukuntien avoimattomuudesta johtuen. Uskonnon sisällyttäminen kansainvälisten suhteiden teorioihin on mahdollista. Uskonto, ihan niin kuin sukupuoli, rotu tai etnisyys voivat olla muuttujina kansainvälisissä suhteissa. Sandalin ja Jamesin mukaan uskonto, sukupuoli ja etnisyys vaikuttavat enemmänkin yksittäiseen tutkijaan, kuin teoriakoulukunnan pääluonteeseen. Tutkimusta tehdessä on tutkijan huomioitava eri uskontojen vuorovaikutussuhteet eri uskontojen välillä sekä uskonnon sisäiset monimutkaisuudet. Uskonto tulisi ottaa huomioon itsenäisenä, välillisenä ja riippuvaisena muuttujana kansainvälisissä suhteissa.²

Teoriakoulukuntien, esimerkiksi realismin luonteesta johtuen uskonnon huomioiminen on jäänyt vähälle ja sen huomioiminen on haastavaa, koska uskonto ei ole selkeää ”materiaalia” joka voisi toimia muuttujana realismin näkökulmasta. Konstruktivismi vastaa parhaiten uskonnon tuomiin muuttujiin kansainvälisissä suhteissa, tosin Sandal ja James pitävät konstruktivismia enemmänkin metodologisena lähestymistapana.³

1.2 Konstruktivismi ja uskonto

Konstruktivismi ja realismi ovat enemmissä määrin muuttuneet täsmällisestä teoriasidonnaisuudesta löyhän teoreettisen viitekehysten metodologisen lähestymistavan suuntaan. Saattaa olla jopa epärealistista puhua nykyään yleisesti konstruktivistista. Konstruktivistien sosiaaliseen toimintaan ja tulkinnalliseen ymmärtämiseen liittyvän taustaoletuksen piiriin yhdistettävien tutkimuksien konstruktivistiset oletukset voivat olla hyvinkin erilaisia. Tutkija siis pys-

¹ Pentikäinen Juha: *Marina Takalon uskonto, Uskontoantropologinen tutkimus*, SKS, Forssa, 2010: Uskonnollisuutta on selitetty kolmen eri aspektin näkökulmasta: 1. koonatitio (tietoinen pyrkimys toimintaan) joka pitää sisällään erilaiset riitit, yhteisölliset menot ja rukoukset, etiikan ja normit, 2. affektio (tunteet) joka koskee tunteellisia uskonnollisia tunteita, asenteita ja elämyksiä ja 3. kognitio (tiedollinen) sisältää tietoiset ja älylliset tekijät esimerkiksi uskontuntemuksen ja maailmankatsomuksen.

² Nukhet A., Sandal and Patrick James: *Religion and International Relations theory: Towards mutual understanding*, 2010

³ Sandal ja James, 2010

tyy määrittelemään tutkimuksessa käytettävät konstruktivistiset oletukset, jotka tutkimukseen liittyvät. Tällöin ei ole tarpeellista ottaa kaikkea huomioon tai päätyä käyttämään rajattua konstruktivismia. Näin ollen tutkija itse rakentaa konstruktivistisen sisällön.⁴

Konstruktivismia kritisoineet realistit nostavat usein esille loputtoman suhteellistamisen. Realistien mukaan minkäänlaisten todennettavien väitteiden esittäminen on mahdotonta konstruktivismin relativistisesta luonteesta johtuen. Perheentuvan mukaan: ”*Tähän niin kutsuttuun loputtoman regression ongelmaan konstruktivistit vastaavat, ettei heidän tarkoituksenaan olekaan joka kerta pohtia koko fyysikaalisen maailman olemassaolon ongelmaa, vaan ainoastaan katsoa realistien niin sanottujen valmiiksi annettujen faktojen, kuten jonkin valtion identiteetin tai kansallisen edun, taustalle*”.⁵

Konstruktivismin perusoletuksen Perheentupa muotoilee Ralph Pettmania mukaillen seuraavasti: ”*Nimitys konstruktivismi kertoo jo karkeasti, mistä suuntauksesta on kysymys. Konstruoida – rakentaa – kertoo suuntauksen taustalla olevasta näkemyksestä, jonka mukaan ei ole olemassa objektiivisesti tarkasteltavaa maailmaa tai asioita, vaan asiat rakentuvat merkityksistä, joita me niille annamme*”. Sosiaalinen konstruktivismi viittaa merkityksien rakentumistapaan sosiaalisessa vuoropuhelussa muiden kanssa. Konstruktivistisen näkemyksen mukaan monet isotkin asiakokonaisuudet, esimerkiksi turvallisuus, ovat sosiaalisesti rakennettu kokonaisuus.⁶

Konstruktivismia pidetään sosiologisena kantana, jonka mukaan ymmärrys todellisuudesta välittyy ja muotoutuu sosiaalisissa prosesseissa. Tällaisen lähestymistavan mukaan ei ole mitään diskurssiivisesti neutraaleja tietämyksiä, vaan jopa kaikkein todellisimmat totuudet ovat sosiaalisesti rakentuneita. Vaikkakin sosiologiassa ja muissa yhteiskuntaa tutkivissa tieteissä on suuriakin erimielisyyksiä, niin silti ihmisen ominaispiirteitä koskevista asioista ollaan melko samaa mieltä. Esimerkiksi ihmisyydestä vallitsee konsensus, missä ihmisyyys rakentuu sosiaalisesti ja on laajalti muokattavissa. Tällä hetkellä eri tieteenaloilla vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että todellisuuden ja tiedon välinen yhteys on tuotannon eikä jäljentämisen tyyppistä. Tällä tavalla päädyimme näkemykseen, jossa koko inhimillinen todellisuus ja sitä tutkivat ja tulkitsevat tieteenalat ovat sosiaalisesti rakentuneita.⁷

⁴ Linnéll Jarno: *Suomen uhkakuvapolitiikka 2000-luvun alussa*, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 29, Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Edita Prima Oy, 2009, s. 28

⁵ Sivonen Pekka (toim): *Suomalaisia näkökulmia strategian tutkimukseen*, Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimus No 33, Juvenes Print, Tampere 2013, s. 99

⁶ Sivonen Pekka (toim). s. 91

⁷ Berger Peter L., Luckmann Thomas: *Todellisuuden sosiaalinen rakentuminen*, 2005 Helsinki, Gaudeamus. s. 226-231

Dekonstruktionismi – filosofinen ja kirjallisuuskriittinen tutkimusote, joka on yksi konstruktivistisia periaatteita hyödyntävä nykysuuntaus. Sen suhde muihin nykyisiin aatevirtauksiin ja fenomenologiaan tulee ilmi Jacques Derridan teoksesta ”Positioita”. Dekonstruktio voi tiivistäen ja pelkistetysti todeta yrittävän juuri todellisuuden konstruoidun perusluonteen kuvaamiseen. Perusoivalluksella pyritään purkamaan eli dekonstruoimaan inhimillisiä käytäntöjä ja kielenkäytön rakenteita. Tällä tavalla pyritään osoittamaan millaisiin aiemmin hyväksytyihin ja itsestään selviin ennakkomääritelmiin sekä esioletuksiin inhimilliset käytännöt ja kielenkäytön rakenteet kulloinkin perustuvat. Näin voidaan osoittaa käytäntöjen ja rakenteiden sopimuksen varaisuus ja inhimillisesti tuotettu luonne. Dekonstruktionistien yritykset ovat yleensä kohdistuneet kielellisten rakenteiden ja käytänteiden diskurssiiviseen analysoimiseen.⁸

Sosiaalinen uskottavuusrakenne (*plausibility structure*) on käsite, jolla tarkoitetaan yksilön subjektiivisten käsitysten säilymisen ehtona toimivaa sosiaalista perustaa. Tästä esimerkkinä voisi olla ”uskonnollisten käsitysten todellisuusluonnetta ylläpitävää vuorovaikutusta usko-vaisten yhteisössä”. Käsite muodostaa teoreettisen yleisnäkökulman yksilön ulkoisen ja sisäisen todellisuuden tarkasteluun. Tätä kyseistä näkökulmaa on hyödynnetty useissa uskonnollisen orientaation säilymistä tai muutosta koskevissa empiirisissä tutkimuksissa.⁹

Tämän tutkimuksen konstruktivistisessa taustaoletuksessa on kyse uskonnollisiin tekijöihin yhdistyvässä sosiaalisessa todellisuudessa, jolla on vaikutuksensa valtioiden välisiin suhteisiin. Painoarvo muodostuu arvopohjaisiin ja sosiaalisiin tulkintoihin, joihin uskonnolliset tekijät vaikuttavat. Huomioon on otettava niin muslimien kuin poliitikkojen tarpeet Iranin ulkopoliitikassa. Muslimeihin vaikuttavat sosiaaliset tekijät saattavat osoittautua poliitikkojen tarpeita tärkeämmiksi, jolloin Iranin valtion tulee tehdä yhteisiä linjanvetoja, huomioiden eri yhteisöjen arvomaailmat, siten taataan oman yhteisön hyvinvointi vaikkakin ulkopoliittisesti valtioiden väliset suhteet saattaisivat kärsiä.

Konstruktivismi on teoreettinen viitekehys, jossa yritetään ymmärtää yhteisten merkityksien ja tulkintojen sosiaalista rakentumista.¹⁰ Sen puitteissa voidaan tutkia, miten Iranin valtionjohto on päättänyt ulkopoliittikan yksityiskohdista ja kuinka näihin on päädytty. On huomioitava etteivät Ahmadinejadin huulilla puhutut asiat välttämättä edusta puolueettomasti koko Iranin

⁸ Berger, Luckmann. s. 226–231

⁹ Berger, Luckmann. s. 226–231

¹⁰ Linnéll Jarno. s. 29

kantaa, vaan siihen ovat vaikuttaneet islamistiset peruseriaatteen ja voimassa vallinneet poliittiset suuntaukset.

Konstruktivistisen tutkimuksen ennako-oletuksista voidaan Limnellin mukaan todeta: ”*Konstruktivistinen taustaoletus viittaa siis ensisijaisesti siihen tapaan, jolla uhkakuva ja sen rakentamista sekä niiden tutkimiseen muodostettavaa teoreettista viitekehystä tutkimuksessa lähestytään.*”¹¹

Islamin uskontoon liittyvässä tutkimuksessa voidaan itse tutkimistavan rakentamisen yhteydessä luoda erilaisia lähestymistapoja, joilla saavutetaan eriävät lopputulokset. Mikäli Mahmud Ahmadinejad todettaisiin YK-puheiden kirjoittajaksi, saatettaisiin päätyä lopputuotteen, jossa ratkaisisivat yksilön vallan ja taloudelliset intressit. Jos taas kirjoittajien oletetaan olevan Iranin hallitus ja presidentin neuvonantajat, puheet olisivat ulkopoliittista sananvaihtoa eri maiden välillä ja intressit olisivat puhtaasti poliittiset. Kolmas vaihtoehto ennako-oletukselle on, että kirjoittaja on uskonnollisen johdon piiristä ja ajatukset tulevat melkein suoraan Ajatollah Ali Khameneinilta. Vaihtoehtoja on monia, joista tutkijan on itse pystyttävä rajaamaan tutkimustyötä edistävä viitekehys yhdessä ennako-oletusten kanssa.

Tutkimusmenetelmien osalta Limnell korostaa eri analyysitasojen ja metodologian tarkkaa määrittämistä: ”*Kansainvälisten suhteiden tutkimuksessa analyysitasojen määrittäminen on ollut sekä analyysin kohteen että metodologian kannalta keskeistä. Vaikka analyysitasot voidaan erottaa toisistaan vain analyttisen tarkoituksenmukaisuuden nimissä, edesauttavat ne eri toimijoiden paikallistamista ja uhkakuvien rakentamiseen yhdistyvien vuorovaikutussuhteiden ymmärtämistä.*”¹²

Metodeja on monia, joista valitsemalla tutkijalle sopiva vaihtoehto saadaan tutkimuksessa tarvittavan suuntainen lopputulos. Jos esimerkiksi metodiksi valitaan historiallisen sosiologian suuntaus asiakirja tutkimuksena, niin silloin tutkitaan eri aikakausien Iranin ulkopoliitikassa esiintyneitä suuntauksia ja miten ne ovat ulkopoliitikkaan vaikuttaneet. Mikäli menetelmänä on diskurssianalyysi, kuten tässä tutkimuksessa, niin silloin esille nousevat poliitikkojen ja uskonnollisen johdon ulkopoliittiset linjaukset ja se kuinka ne tulevat esille YK:ssa pidetyissä puheissa sekä mitä positioita presidentti, viestin välittäjänä, joutuu ottamaan.

¹¹ Limnell Jarno. s. 34

¹² Limnell Jarno. s. 37

1.3 Diskurssianalyysin keskeiset käsitteet

Diskurssianalyysi on verrattaen uusi analyysin muoto monella tieteenalalla ja siksi sen aihealueelle on luettu paljonkin erilaisia asioita. Enimmillään sillä tarkoitetaan kaikkea kielen kognitiivista ja sosiaalista tutkimusta; esimerkiksi sitä, että tutkitaan kielenkäyttöä tai tekstiä ja puhetta kaikista mahdollisista näkökulmista. Yleisen metodin sijasta diskurssianalyysin voi ajatella olevan enemmänkin väljä teoreettinen (ja metodologinen) viitekehys, jonka mukaan on mahdollista tehdä hyvin monenlaista tutkimusta. Diskurssianalyysissä havainnoidaan tekstin merkityksen sijaan sitä, mitä merkityksiä tekstissä välitetään.¹³ Näin ollen on tärkeää tarkasti määritellä tärkeimmät käsitteet, jotka liittyvät tutkimuksen kulkuun ja rakenteeseen.

”Diskurssianalyysi on kielenkäytön ja muun merkitysvälitteisen toiminnan tutkimusta, jossa analysoidaan yksityiskohtaisesti sitä, miten sosiaalista todellisuutta tuotetaan erilaisissa sosiaalisissa käytännöissä”. Merkitysvälitteinen toiminta on nostettu määritelmässä kielenkäytön rinnalle. Toiminta viittaa siihen, että kielen lisäksi on muitakin merkityksiä kantavia toimintoja olemassa. Esimerkiksi sanallista kieltä on hedelmällistä ajatella analyttisesti kielenkäyttönä, tai käänteisesti voidaan ajatella, että sanallista kielenkäyttöä on mahdollista tutkia toimintana. Puheet ja teot eivät siis ole toistensa vastakohtia, vaan niiden molempien katsotaan olevan diskurssianalyysin näkökulmasta toimintaa, jotka ylläpitävät tai muuntavat sosiaalista todellisuutta. Sosiaaliset käytännöt viittaavat siihen, että merkityksiä kantava toiminta ei ole irrallisena kulttuurin aineellisesta puolesta. Sosiaalisissa käytännöissä materiaaliset ja kielelliset aspektit nivoutuvat saman tapahtuman osiksi. Pelkästä kielenkäytön kuvauksesta ei siis ole kyse, vaan asia on monimutkaisempi ja perustavanlaatuisempi. Diskurssianalyysi keskittää huomionsa tähän perustavanlaatuisempaan puoleen, kielenkäytön tekoina ja toimintana.¹⁴

1.3.1 Diskurssianalyysi

”Lähtökohtana diskurssianalyysin ymmärtämiseksi voidaan pitää kahta kielikäsitystä: kieltä voi pitää joko todellisuuden kuvana tai todellisuuden rakentamisena.” Kielen toimiessa todellisuuden kuvana on silloin kyseessä realistinen näkökulma. Tällöin luotetaan siihen oletukseen, että olemassa olevista faktoista kerätään tietoa ja tällöin välineenä on kielen käyttö. Kun taas sosiaalisessa konstruktionismissa käytetään kielestä ajatusta ”todellisuuden raken-

¹³ Eskola Jari, Suoranto Juha: *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*, osuuskunta vastapaino, Tampere 1998, s. 193–194

¹⁴ Jokinen Arja, Juhila Kirsi, Suoninen Eero: *Diskurssianalyysi liikkeessä*, 2006 Vaajakoski, Gummerus. s. 17–18

taminen”. Todellisuuden rakentamisen yhteydessä tutkitaan sitä, kuinka kieli ei ole työkalu todellisuuden tavoittamiseen, vaan osa itse todellisuutta.¹⁵

Otetaan esimerkki formula ykkösistä. Kilpailun jälkeen hävinnyt kuljettaja arvelee ”yhden tai kahden” kuljettajan käyttäneen vääränlaista polttoainetta kilpailun aikana. Tämän väärinkäytöksen kuljettajat ovat kyenneet tekemään antamalla polttoainenyhteet eri paikasta kuin itse ajetusta ajoneuvosta kilpailun aikana. Mutta mikä on totuus? Kilpailun alussa testitulokset olivat kohdallaan eikä väärinkäytöksiä selvinnyt koko kilpailun aikana, mutta oliko heistä todellisuudessa kukaan täysin puhdas? Oli lopputuloksena mitä tahansa niin joka tapauksessa syytökset ovat saaneet aikaan sen, että kilpailijoiden, tuomarien ja katsojien mieliin on saatu muodostettua epäilyä, unohtaen samalla sen, onko syytöstenesittäjä itsekin viaton.¹⁶

Se mitä henkilö sanoo, on tarkasteltava siinä kontekstissa, missä puhe ja kielen käyttö on tuotettu eikä irrottaa asiayhteydestä. Niinpä edellä kuvatun esimerkin kaltaisia syytöksiä pitää tarkastella siinä tilanteessa, missä ne on esitetty: heti kauden avauskilpailun jälkeen, väsyneenä ja pettyneenä. Puheilla on näin ollen monta eri funktiota: tuomita, vähentää voiton arvoa, herättää epäilyksiä, lievittää hävinneen pettymystä sekä saada ihmiset epäilemään tulevien kilpailujen vilpillisyyttä. Vaikka syytökset olisivat täysin perättömiä ja vailla totuutta, niin ne voivat silti tuomita voittajat ja saattaa heidät huonoon valoon.¹⁷

Eskolan ja Suorannon mukaan: ”Keskeistä diskurssianalyttiselle lähestymistavalle on se, että keskenään yhteensovittamattomia havaintoja ei puristeta väkivalloin yhteen. Ei siis ehdoin tahdoin etsitä samanlaisuutta sieltä, missä sitä ei ole. Erilaisuus on tarinoissa usein mielenkiintoisinta ja sen kautta samanlaisuuskin on monivivahteisempaa”.¹⁸ Tässä tutkimuksessa ei esimerkiksi väkisin niputeta kaikkia Ahmadinejadin puheita tiettyjen samojen diskurssien ja positioiden piiriin laajentamalla niiden aluetta. Mikäli eri puheissa on täysin toisistaan eroavat diskurssit niin silloin ne tuodaan perustellusti tutkimuksessa esille.

Diskurssianalyttisen tutkimuksen perusajatus on, että puheen ja tekstin käyttö on aina paitsi kielellistä myös sosiaalista toimintaa. Kieltä ei siis organisoida pelkästään kieliopin luontaisen arvojen, normien ja sääntöjen mukaisesti. Kielen organisoitumiskeinot ja tavat ovat kulttuurisia ja sosiaalisia, joten kieltä tutkimalla kyetään ymmärtämään ympäröivää kulttuuria,

¹⁵ Eskola Jari, Suoranto Juha, s. 194

¹⁶ Eskola Jari, Suoranto Juha, s. 194

¹⁷ Eskola Jari, Suoranto Juha, s. 194–195

¹⁸ Eskola Jari, Suoranto Juha, s. 196

yhteiskuntaa sekä aikaa ja paikkaa. Tämän keskeisen ajatuksen ymmärtäminen on olennaista diskurssitutkimukselle.¹⁹

Diskurssianalyysissä puheet ja tekstit eivät ole väylä tekstien takana piileviin ilmiöihin. Kiinnostus kohdistetaan diskurssiin, siihen miten se on organisoitu, mitä diskurssilla tehdään ja mitkä ovat sen funktiot. Tekstit eivät kuvaa kohdettaan, vaan ennemminkin aktiivisesti muodostavat tietynlaisen version asioista. Henkilöt siis käyttävät puhetta ja tekstiä saadakseen asioita tapahtumaan ja rakentaakseen haluamansa version sosiaalisesta todellisuudesta.²⁰

Jokisen ja Juhilan mukaan: ”*Diskurssianalyttisen tutkimuksen ytimen voi hahmottaa kolmiolona, jonka kärkinä ovat merkitykset, kommunikatiivisuus ja kulttuurisuus*”. Tutkimuksessa on olennaista tukeutua kaikkiin kolmeen kohtaan. Yksittäisistä asioista ei olla kiinnostuneita vaan kulttuurisista merkityksistä, yhteisen sosiaalisen todellisuuden rakentumisesta. Olennaista on kulttuuristen merkitysten sitominen henkilöiden väliseen kanssakäymiseen. Diskurssianalyysin mielenkiinnon kohteena olevassa kielellisessä toiminnassa edellämainitut asiat liittyvät erottamattomasti toisiinsa.²¹

Diskurssianalyysin piirissä ei haeta tiettyä metodologiaa, vaan asioita lähestytään teoreettisen viitekehyksen kautta. Viitekehykseen räätälöidään ja etsitään erilaisia metodivaihtoehtoja, joita on tutkimuksessa tarpeellista käyttää. Tällä tavalla diskurssianalyysi korostaa tuotettujen tulosten ja lopulta johtopäätösten tulkinnallista luonnetta.²²

Eskola ja Suoranto kirjoittavat eri asiantuntijoiden pohjalta seuraavasti: ”*Analyysin suorittamiseksi ei ole mitään mekaanista menettelytapaa edetä aineistosta tuloksiin. Aineistosta etsitään eroja ja yhtäläisyyksiä sekä asetetaan hypoteeseja tekstin funktioista ja vaikutuksista, pyritään siis tunnistamaan erilaisia repertuaareja. Repertuaari voi olla vaikkapa sanontatapa, käsite- tai asiakokonaisuus, jonka ilmaukset käyvät sisällöllisesti yhteen. Nämä ovat tulkinnallisia, niiden avulla ihmiset muodostavat käsityksensä maailmasta*”.²³ Esimerkiksi Ahmadinejadin puheissa esille nousseet ”jumalallisuuteen” viittaavat sanat kuuluvat ”sanontatapaan” ja niistä pystytään johtamaan asiakokonaisuus, mikä viittaa puhujan uskonnollisuuteen. Yhtäläisyyksiä on puheissa paljon ja täten pystytään miettimään tekstin funktionaalisia ja halettuja vaikutuksia.

¹⁹ Pietikäinen Sara ja Mäntynen Anne: *Kurssi kohti diskurssia*, osuuskunta vastapaino, Tampere, 2009, s. 13

²⁰ Eskola Jari, Suoranto Juha, s. 196

²¹ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 54–55

²² Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 106

²³ Eskola Jari, Suoranto Juha, s. 197–198

Diskurssianalyttisen orientaation mukaisesti tutkimus voidaan nähdä yhtenä lausuntona lausuntojen ketjussa. Tutkimuksen tehtävä on uuden lausunnon tuottaminen. Vaikkakin tutkimuksen tekijä saattaisi haluta tarjota kaiken kattavia todellisuuden selityksiä, niin silti oikea suunta on jatkaa lausuntojen ketjua katkaisematta sitä. Tärkeää on ymmärtää, että mihin lausuntoon tutkimuksella halutaan osallistua ja mille yleisölle tutkimus halutaan suunnata. Tutkimus voidaan todeta sijoittuvan sellaiselle viivalle, jonka päätepisteinä ovat kriittinen diskurssianalyysi ja analyttinen diskurssianalyysi.²⁴

Kriittisessä ja analyttisessä diskurssianalyysissä on paljon eroja, mutta ne eivät ole toisiaan pois sulkevia. ”Orientaation perusero löytyy ennen kaikkea tutkimuksen lähtökohtatavoitteista ja sitoumuksista, joilla on sitten omat seurauksensa myös analyysin tekemiselle. Kun kriittisen tutkimuksen lähtökohtiin kuuluu itsestään selvästi pyrkimys tuottaa poleeminen puheenvuoro suhteessa vallitsevaan sosiaaliseen järjestykseen, ottaa analyttinen ensisijaiseksi tavoitteekseen sosiaalisen todellisuuden yksityiskohtaisen erittelyn.” Kriittisesti tutkiva tutkija voi antaa mahdollisuuden lähdeaineistosta nouseville ennakko-oletuksille ja analyysivaiheessa tutkija voi katsoa materiaalia avoimesti. Analyttisesti tutkiva tutkija saattaa päätyä antamaan kriittisen puheenvuoron tutkimukselleen tai aineiston analyysi saattaa tuottaa kriittistä potentiaalia sisältäviä tuloksia. Näin molempien ääripäiden orientaatioiden tutkimus saattaa sisältää vallitsevan sosiaalisen järjestyksen konstruoimista, mutta myös järjestyksen rekonstruoimista.²⁵ Tämän tutkimuksen lähtökohtana on analyttisesti selventää Iranilaisen politiikan rakentumista uskonnollisessa ympäristössä, mutta samalla tutkija antaa mahdollisuuden tutkimuksen tuottaa kriittistä materiaalia. Kaikki riippuu siitä, miten tässä ajassa, paikassa ja sosiaalisessa ympäristössä tutkimuksen lähdemateriaalin kautta tutkija kykenee asiansa esittämään.

1.3.2 Konteksti

Diskurssintutkimuksessa tutkitaan kieltä käytössä sekä kielenkäyttöä tutkitaan sosiaalisena toimintana. Tutkija onkin kiinnostunut niistä kielenkäytön tilanteista, joissa kieli ilmenee todellisissa tilanteissa ja yhteiskunnassa. Tausta-ajatuksena on, että kielellä toimitaan eri yhteyksissä eri tavoin: minkään ilmauksen, sanan, tekstin tai diskurssin merkitys ei ole pysyvä tai aina samaa tarkoittava vaan se on kontekstisidonnainen. Esimerkiksi sanan *pyörä* vakiintunut merkitys on ”kulkuneuvo”, se voi saada myös muita merkityksiä. Kuvitteellisen kaveri-

²⁴ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 85–86

²⁵ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 85–93

piirin yhden henkilön nimi on Pekka, Pekka kaatuu usein pyörällä, vieläpä hauskan näköisesti. Vähitellen Pekkaa aletaan kaveripiirissä kutsumaan Pyöräksi, jolloin tässä kontekstissa sana *pyörä* viittaaakin henkilön lisäksi Pekan kaatumisiin ja niihin liittyviin hauskoihin seurauksiin. Kielen ymmärtämiseen liittyy aina tietty konteksti, kieltä ympäröivä todellisuus, eli miten kielenaines tulkitaan ja ymmärretään ja miten kieltä voidaan käyttää. Pietikäisen ja Mäntynen mukaan ”*Merkitys syntyy kontekstista: puhujan ja kuulijan, lukijan ja kirjoittajan, kielen ja kontekstin välisessä vuorovaikutuksessa. Kärjistäen voidaan sanoa, että tietyn sanan tai ilmauksen merkitystä diskurssintutkimuksen tarkoittamassa mielessä ei ole mahdollista ymmärtää ja saavuttaa ilman tietoa kontekstista*”.²⁶

On mahdollista tutkia samanaikaisesti sekä isoja että pieniä asioita, koska merkitys nähdään kontekstisidonnaisena. Yksittäistä ilmausta voidaan analysoida suhteessa siihen kontekstiin, jossa se ilmenee. Merkitys on vaihteleva, koska se, miten tutkija hahmottaa kontekstin on aina ratkaisevassa asemassa. Eli se miten kieltä käytetään ja mitä kielellä tehdään on aina tulkinnan varaista ja tutkijasidonnaista.²⁷

1.3.3 Representaatio

Pietikäisen ja Mäntynen mukaan: ”*Samalla kun diskurssin avulla organisoidaan merkityksiä tietyllä tapaa, rakentuu myös tietty kuva – representaatio – puheena olevasta aiheesta, siihen liittyvistä toimijoista ja heidän välisistä suhteistaan sekä identiteeteistä*”.²⁸ Representaatiota voi hyödyntää myös poliittisen puolueen tai valtion identiteetin muokkaukseen. Esimerkiksi Suomesta puhuttaessa esille nousee sanonta: ”tuhansien järvien maa”. Tällainen sanonta pystytään liittämään luonto-diskurssiin, jonka todennäköisenä tarkoituksena on kuvata Suomea kauniina ja vesistörikkaana valtiona.

Representaatio on siis asioiden uudelleen esittämistä ja kuvauksen kautta asioiden todeksi tekemistä. Esimerkiksi seistessä täydessä varastorakennuksessa pilkko pimeässä, pelkkä taskulamppu mukana, voidaan valolla osoittaa vain tietyt kohdat kerrallaan varastosta. Osa näkyvissä olevista tavaroista näkyy tarkasti edustalla, osa himmeästi taustalla ja osa ei näy valon keilamaisuudesta johtuen ollenkaan. Näin valolla voidaan osoittaa tietyt tavarat kirkkaasti ja tehdä ne todeksi, mutta samalla jättää kertomatta muista tavaroista. Uudelleen esittäminen

²⁶ Pietikäinen Sara ja Mäntynen Anne, s. 28–29

²⁷ Pietikäinen Sara ja Mäntynen Anne, s. 29

²⁸ Pietikäinen Sara ja Mäntynen Anne, s. 55

tulee kyseeseen, kun uusi henkilö menee samaan varastorakennukseen ja näyttää täysin eri paikan valolla ja osoittaa ne todeksi. Kyse on valon osoittajan intresseistä, oli kyseessä tutkija tai valtionpäämies.²⁹

1.3.4 Katgoria, positio ja argumentaatio

Kategoriat liittyvät kiinteästi diskurssianalyysin käsitteistöön ja niiden voidaan sanoa olevan positioiden yläkäsite. Ihmiset ottavat tietämättään eri kategorioita puhuessaan erilaisissa yhteisöissä ja tilanteissa. Eri puhujille kuitenkin muodostuu joko suurempi tai pienempi painoarvo sanojensa taakse, riippuen siitä onko kyseenomaisilla puhujilla oikeutusta tiettyyn kategoriaan vai ei. Esimerkiksi ”äiti” kategorian ottavat helposti ne henkilöt, kenellä on jo lapsi. Näin äidit ovat muiden mielestä uskottavia henkilöitä puhumaan äitiyteen liittyvistä asioista. Mikäli puhujana on lapseton nainen, niin silloin lausutuilla sanoilla on vähemmän painoarvoa. Kategorioita voi kuitenkin olla samalla puhujalla useita päällekkäin. Esimerkiksi opiskelija, kunnanvaltuutettu ja äiti. Retorisesti onkin mielenkiintoista tarkastella sitä, ”*mikä kategoria milloinkin herätetään henkiin ja miten sitä käytetään kussakin tilanteessa*”.³⁰ Ahmadinezad kuuluu tässä tutkimuksessa vain ”presidentti” kategoriaan, mutta positioita (otettavia paikkoja) tulee todennäköisesti olemaan useita eri puheiden vaiheissa. Ahmadinezad saattaa siirtyä eri positioiden välillä samankin puheen aikana, esimerkiksi presidentistä kansanmieheen, josta edelleen uskonnollisen henkilön positioon.

Diskurssianalyysissä useasti puhutaan asemoitumisesta. ”*Asemoituminen on aina sosiaalista toimintaa, tietynlaisen position ottamista julkisessa keskustelussa.*”³¹ Positiota määriteltäessä tulee ottaa huomioon asemoitumisen lisäksi identiteetti. Identiteetillä viitataan ihmisten kielenkäytön siihen ominaisuuteen, missä ihmiset rakentavat itsestään ja toisistaan määrittäviä. Määrittäykset eivät ole pysyviä vaan moninaisia ja tilanneriippuvaisia. Identiteetti ei siis ole pysyvä ominaisuus vaan toiminnallinen kategoria. Identiteetin voi ymmärtää merkitysjärjestelmän osaksi, jossa ihmisille rakentuu tietynlaisia identiteettejä. Mikäli identiteetin näin ymmärtää, niin silloin käsitteeksi valitaan usein subjektipositio. Position käsite korostaa identiteetin käsitettä enemmän merkitysjärjestelmien herruutta määrittää ihmisille tietyt paikat.³² Tutkimuksen aikana tutkija itse pystyy määrittämään tutkittavalle kohteelle identiteetin ja sitä kautta position, minkä lähdemateriaali antaa tutkijan ymmärtää.

²⁹ Pietikäinen Sara ja Mäntynen Anne, s. 55–63

³⁰ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 135–136

³¹ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 127

³² Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 68

Retorisesta analysoimisesta ja tarkemmin argumentaatiosta Jokinen toteaa seuraavaa: ”Argumentointiin kuuluu kaksi, toisiinsa läheisesti liittyvää puolta: ylhäältä argumenttien kehittely ja toisaalta argumentointi ihmisten välisenä kommunikaationa. Diskurssianalyysissä nämä molemmat puolet ovat läsnä eli argumentointia ei tutkita vain eritellen puheen/tekstin sisäisiä rakenteita, retorisia keinoja tai merkityssiältöjä, vaan olennainen puoli analyysiä on sen tarkastelussa, mitä kyseisillä argumenteilla tai selonteoilla tehdään tilanteissa, joissa ne tuotetaan”. Argumentaatioissa pyritään yleensä vastaposition heikentämiseen ja kritisoimiseen sekä samalla oman position vahvistamiseen ja puolustamiseen.³³

Argumentoinnin analysoinnissa on tärkeää huomioida myös puhujan liittoutumisen aste suhteessa esittämäänsä puheeseen tai väitteeseen. Huomionarvoisia kohteita ovat esimerkiksi: esittääkö puhuja omissa nimissään asioita, onko asia yleisesti tiedetty tai käyttäkö puhuja asiantuntijan lausuntoja tukena. Liittoutumisen aste puhujan ja esitetyn kommentin välillä sekä asiantuntija latauksellisten kommenttien käyttö saattaa tuottaa varsin erilaisia latauksia lauseisiin seuraavissa esimerkeissä:

- 1) Muhammad ei kyennyt valloittamaan koko tunnettua maailmaa, koska...
- 2) Muhammad sanoi, että hän ei kyennyt valloittamaan koko tunnettua maailmaa, koska...
- 3) Johtavan tutkijaryhmän tiedottaja kommentoi, että Muhammad ei kyennyt valloittamaan koko tunnettua maailmaa, koska...

Ensimmäisessä virkkeessä puhuja on itse liittoutunut vahvasti Muhammadin lausuman kanssa kohdellessaan sitä selityksenä. Toisessa virkkeessä puhuja raportoi Muhammadin sanoman, johon puhuja itse ei ole liittoutunut eikä suoranaisesti tue tai ole sanomaa vastaan. Kolmannessa virkkeessä puhuja ”piiloutuu” tutkijaryhmän taakse kommentoidessaan ja näin puhuja hankkii itselleen neutraalin statuksen asiayhteydestä. Kahden viimeisen virkkeen kohdalla puhuja etäännyttää itsensä asiayhteydestä, eikä joudu selityksenantovelvolliseksi, kun taas ensimmäisen virkkeen jälkeen puhuja saattaa joutua selittelemään omia sanojaan liittoutumistasteen takia.³⁴

Ääri-ilmaisujen ja toiston käyttö on useasti esillä, kun puhuja haluaa tietyn asian saavan enemmän painoarvoa kuin muu osuus omasta puheesta. Ääri-ilmaisuja ovat esimerkiksi sel-

³³ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 126–127

³⁴ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 136–139

laiset kuin: ikuisesti, täydellisesti, täysin, joka kerta, ei koskaan, koko (päivän). Näillä ilmaisuilla pyritään maksimoimaan tai minimoimaan kohteen piirteitä: ”Mikko on *ikuisesti* viinan orja ja hän tulee pilaamaan *täydellisesti koko* elämänsä”. Ilmaisuilla voidaan myös tuottaa jonkin toiminnan säännönmukaisuutta: ”Mikko toimii *aina* samalla tavalla eikä *koskaan* kykene terveeseen suhteeseen”. Ilmaisuilla on myös mahdollista oikeuttaa omaa toimintaa: ”Itsepuolustustilanteessa *jokainen* olisi toiminut samalla tavalla”.³⁵ Näillä sanontatavoilla on myös paikkansa politikoinnissa, kun halutaan korostaa esimerkiksi tiettyä uskonnollista kantaa: ”*Kaikki* ylistys kuuluu Allahille, maailman valtiaalle”³⁶.

Toisto on myös yksi yleisimmistä puheen vahventamis keinoista. Toisto tapahtuu siten, että samankin puheen aikana puhuja esittää tiettyä samaa agendaä tai yksityiskohtaa usealla eri tavalla, mutta pohjimmiltaan asian ydin on aina sama.³⁷

1.3.5 Tutkijan positio

Juhilan mukaan diskurssianalyysin keskeinen kiinnostusalue on tutkia sitä, miten ihmiset asettuvat erilaisiin positioihin tai konstruoivat itselleen identiteettejä kielellisessä toiminnassa. Hänen mukaansa tutkijan on tuotava esille oma positionsa sekä perustelut sille tutkimuksessaan. Tutkimuksen keskiössä on tutkija, jonka position voi ymmärtää kielellisesti tuotettuna kategoriana, siinä missä muunkin kielellisen toiminnan positiot. Tutkijan position aineksia voi paikantaa tieteellisistä teksteistä, tutkijan ja tutkittavan kohteen välisistä keskusteluista sekä tutkimusmenetelmäluentojen sisällöistä ja niin edelleen. Näin voidaan todeta, että tutkijan positioita ei ole vain yksi vaan useita. Ensinnäkin tutkija kuuntelee ja keskustelee aineistonsa suullisia ja tekstuaalisia ääniä jolloin toiminta on vahvasti vuorovaikutuksellista. Toiseksi tutkija keskustelee muiden tutkijoiden kanssa vähintäänkin heidän kirjoitustensa kautta. Kolmanneksi tutkija suuntaa kirjoituksensa ja puheensa jollekin yleisölle. Neljänneksi tutkija on kulttuurinen toimija, jota kautta hänellä on käytössään tietyt tulkintaresurssit. *Kaikki yritykset häivyttää tutkijan toiminnallinen osuus voi tästä lähtökohdasta ymmärtää tieteelliseksi faktan konstruoinniksi*. Position pois jättäminenkin lasketaan toiminnalliseksi positioiksi, joten kukaan ei voi olla ilman positiota. Juhila esittelee neljä positiota, joiden rajat eivät ole tarkkoja, vaan menevät ne päällekkäin toistensa kanssa: *analyytikko, asianajaja, tulkitsija ja keskusteli-*

³⁵ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 150–152

³⁶ Ote Ahmadinezadin neljännen puheen alusta.

³⁷ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 154

ja.³⁸ Näistä neljästä positioista omakseni tunnistan tulkitsijan ja asianajajan, joista tulkitsija on vahvemmin esillä.

Analyytikko pyrkii sellaiseen positioon, jossa tutkijan osuus suhteessa analysoitavaan aineistoon pysyy mahdollisimman pienenä. Tutkijalla ei ole hallussaan etukäteistietoa tai ennakkoletuksia aiheesta, jotka avaisivat analysoitavan puheen tai tekstin. Tutkija siis analysoi tiettyjä metodeja käyttäen ihmisten kielellistä toimintaa. Tutkimuksen tuloksina ja kohteena ovat siis puheen tuottajien omat kuvaukset ja selonteot, eivät tutkijan itsensä tuottamat selitykset tutkittavan kohteen kielellisestä toiminnasta.³⁹

Asianajaja pyrkii tutkimuksellaan ajamaan tai edesauttamaan jonkin päämäärän saavuttamista. Asianajaja on sitoutunut muutokseen ja katsookin tietyllä tavalla motivoitunein silmin tutkittavaa aihetta. Asianajaja tutkii miten kielelliset toimijat sosiaalisen todellisuutensa muodostavat, mutta samalla pohtii kuinka todellisuuden voisi rakentaa toisin. Asianaja on siis olemassa olevien todellisuuksien kriitikko. Tutkimus on poliittinen teko, joka vaatii puolueellisuutta ja länsimaisten kulttuuristen merkitysten asettamista kriittiseen positioon.⁴⁰

Tulkitsijan positioon asettavalle diskurssianalyytikolle puheet ja tekstit näyttäytyvät monenlaisina mahdollisuuksien maailmoina. Puheita ja tekstejä voi kuunnella ja lukea monilla eri tavoilla. Keskiössä on tutkijan, tutkittavan ja aineiston välinen vuorovaikutussuhde, jolloin analyysi ei ole kokonaan aineistossa itsessään. Tutkija luo osan aineistosta itse analysoidessaan suoria sitaatteja teksteistä ja puheista. Näin tutkija luo diskurssianalyttisen kehyksen tutkittavalle materiaalille ja sijoittaa materian uudenlaiseen vuorovaikutukselliseen yhteyteen. Tulkitsija luottaa vahvasti aineistoon, josta analyysin vihjeiden on löydettävä. Tulkitsijalla on käytössään monia eri analysointi tapoja ja tutkimuksellisia tulkintaresursseja. Tutkija on myös kulttuurinen toimija, joka ei kokonaan pääse eroon omasta esiyymmärryksestään, koska tutkijalla on aina jonkin asteista ymmärrystä kulttuurisena toimijana elämänsä ajalta.⁴¹

Keskustelija positiossa tutkija on itse osana jotakin julkista mielipiteenvaihtoa. Tutkija ei ole tuomari tai opettaja, joka pyrkii selittämään kuinka ihmisten tulisi puhua tai kirjoittaa. Tutkija pyrkii tutkimaan sitä, miten kielelliset toimijat tuottavat toiminnassaan todellisuutta.⁴²

³⁸ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 201–203

³⁹ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 203–207

⁴⁰ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 207–212

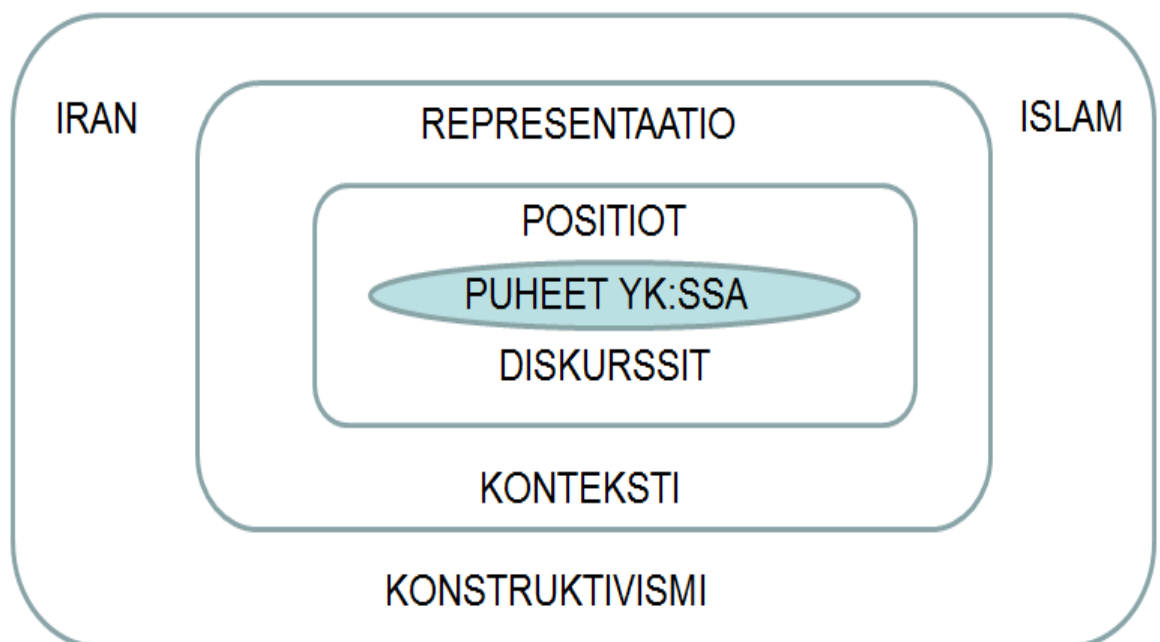
⁴¹ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 212–219

⁴² Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 219–227

Tulkitsija positio kuvaa parhaiten tässä tutkimuksessa käytettävää positiota. Pääpaino on tulkitsijan position mukaisesti aineiston analysoinnissa ja sen pohjalta luoduissa diskursseissa. Tutkimuksessa joudutaan ottamaan suoria lainauksia analysoitavista puheista ja asettamaan ne tiettyyn diskurssianalyttiseen kehykseen. Samalla pyrin *asianaja* position tavoin analysoidaan erilaisia valtasuhteita, joilla toisia diskursseja tuodaan puheissa enemmän esille.

1.4 Tutkimusmenetelmät, haasteet, kysymykset ja muu tutkimus

Tutkimuksen teoreettinen viitekehys on konstruktivistisen teorian mukainen. Konstruktivismi korostaa kansainvälisen järjestelmän rakenteita ja normeja valtiollista käyttäytymistä muovaavina ja selittävinä tekijöinä. Tässä tapauksessa Mahmud Ahmadinejadin puheet ovat institution eli valtion tuotosta, presidentin itse antaessa kasvot viestin välittämiseksi. Virkamiesten laatimat puheet muokkaavat sanojen kautta Iranin valtion identiteettiä vallitsevien uskonnollisten ja yhteiskunnallisten sääntöjen sekä normien kautta. Yhdistyneiden kansakuntien vuosittainen kokous on vain foorumi, jossa iranilaisen institution ulkopoliittikkaan liittyviä ajatuksia tuodaan esille.

Kuva 1: Tutkimuksen teoreettinen viitekehys.

Tutkimuksen metodi on diskurssianalyysi. Diskurssianalyysi tarkoittaa analyysiä, joka kohdistuu kirjoitettuun, puhuttuun tai merkein viestittyyn kielen käyttöön tai muuhun merkittä-

vään semioottiseen tapahtumaan. Diskurssianalyysi ei ole yhtä luotettava kuin tutkimus, joka pohjautuisi puhtaasti kirjoitettuun kieleen. Suurimpana haasteena on luoda tarkastelukeino, jolla pyritään luomaan johtopäätöksiä puhutusta kielestä. Tutkija joutuu tekemään koko analysoinnin ajan omia johtopäätöksiä tutkittavasta aiheesta.

Lähdeaineisto on pääosin Mahmud Ahmadinejadin pitämiä puheita. Tutkijan suurin ongelma on, ettei hän kykene ymmärtämään puhujan äidinkieltä vaan joutuu turvautumaan englanninkielisiin käännöksiin. Mikäli puhujan kieltä pystyisi ymmärtämään, niin silloin tutkija kykenisi arvioimaan ja tulkitsemaan äänen painolla tuetettuja vivahteita. Käännökset tosin ovat luotettavista lähteistä, mutta niissäkin on kielenkääntäjän hitaudesta tai puhujan epäselvyydestä johtuvia pieniä puutteita.

Yleisesti ottaen konstruktivistin silmin tehty tutkimus pyrkii vastaamaan kysymykseen *miksi* jokin asia tapahtuu, mutta diskurssianalyysi tekee poikkeuksen tässä asiassa. Diskurssianalyysi painottaa *miten-tyyppisiä kysymyksiä*⁴³, koska analyysissä tarkastellaan kielenkäyttöä sellaisena kuin se avautuu kanssatoimijalle. Tällöin taskastelun kohteena ovat sisäiset⁴⁴ tai ulkoiset⁴⁵ syyt siinä muodossa, kuin ne viestitetään toisille, esimerkiksi tehtyjen asiakirjojen tai puheiden kautta. Tästä syystä sosiaalisen todellisuuden katsotaan syntyvän toisillemme viestittämisen ja toistemme lukemisen kautta. Viestiemme sisältämät selittämiset ja kuvailut, sekä se miten nämä seikat rakentavat sosiaalista todellisuutta, ovat diskurssianalyysin keskeinen kiinnostusalue.⁴⁶

Työn tarkoituksena on vastata seuraavaan pääkysymykseen:

- Miten uskonto ilmenee Iranin ulkopolitiikassa?

sekä alakysymyksiin:

- Miten Mahmud Ahmadinejad viestitti uskontoa ulkopolitiikassa?
- Mitä diskursseja Mahmud Ahmadinejadin puheissa nousi esille ja mitä positioita puheissa Ahmadinejadille muodostui?

Tutkimuksen pohjana on Iranin yhteiskunta ja islamin uskonto sekä niiden vuorovaikutus toisiinsa. Tutkimuksessa on määritelty islamin uskonto ja tarkemmin Iranin pääuskonto eli 12-shiialaisuus. Tähän liitettynä Iranin yhteiskunnan rakenne tuottaa mahdollisuuden perehtyä Mahmud Ahmadinejadin puheisiin.

⁴³ Myös Sivonen Pekka (toim.), s. 92

⁴⁴ Tietoiset pyrkimykset ja tiedostamattomat voimat.

⁴⁵ Normit, arvot, roolit tai muut säännöt.

⁴⁶ Jokinen, Juhila, Suoninen. s. 247–248

Ahmadinejadin puheista pyritään löytämään eri diskursseja, joilla eriytetään puheiden eri aihealueita. Kontekstiin ja representaatioon liittyvien diskurssien pohjalta tarkastelussa siirrytään itse puhujan ja hänen vaihtelevaan rooliinsa puheen tuottajana. Näissä rooleissa, eli positioissa, presidentti puhuu eri näkökulmista, jopa samassa puheessa.

Muodostuvien diskurssien ja positioden pohjalta tarkastelussa siirrytään ulkopolitiikkaan ja tarkemmin uskonnollisen viestin välittämiseen kansainvälisten suhteiden kentällä. Tässä kohdalla tutkimusta turvaututaan määrällisen tutkimuksen alueeseen. Tutkimuksessa on laskettu neljän puheen kaikki kappaleet yhteen, joista on diskurssi sisältöiset kappaleet eriteltynä omiin konsepteihinsa. Yksittäisen diskurssin suhde kokonaismäärään antaa volyyymillisen kuvan toiston ja ajanhetkeen sidotun painotuksen määrästä. YK:ssa esitetyistä puheista eritellään diskurssit kaavion avulla ja uskonnollisuuteen liittyvä diskurssi suhteutetaan prosentteina muuhun konseptiin, myös yksittäiset sanat on huomioituna uskonnollisuus diskurssissa. Tuottamalla määrällistä tietoa saadaan laadullista tutkimusta tukeva argumentti tutkimuksen johtopäätösten tueksi.

Tutkimuksessa, vastaamalla edellä mainittuihin kohtiin, pyritään löytämään vastaus kysymykseen: ”Miten uskonto ilmenee Iranin ulkopolitiikassa?”, johon tarkemmin perehdytään johtopäätökset- luvussa.

Iranista on tuotettu paljon tietoa lähi vuosina eri tilanteisiin liittyen. Mahmud Ahmadinejadistakin on olemassa diskurssianalyysyjä, mutta ne liittyvät Ahmadinejadin pitämiin värikkäämpiin puheisiin kuin YK:ssa pidetyt. Esimerkiksi Tommi Karra⁴⁷ on tutkinut kulttuurisen tiedon tärkeyttä kulttuurien välisissä kommunikaatiotilanteissa Ahmadinejadiin liittyen. Ahmadinejadin pitämistä puheista YK:n huippukokouksissa ei ole aikaisempaa tutkimusta. Puheista on vain lehtiartikkeleita, jotka ovat niin sanottujen asiantuntijoiden laatimia lyhyitä katkelmia Ahmadinejadin puheista.

⁴⁷ Tommi Karran tutkimus: [<https://tampub.uta.fi/handle/10024/81711>] (Luettu: 17.4.2014)]

2. IRANIN USKONTO JA YHTEISKUNTA

Länsimaissa, varsinkin median vaikutuksesta, islam⁴⁸ muuttuu helposti yhdeksi kokonaisuudeksi, jossa ei juuri erotella erilaisia suuntauksia, suhtautumistapoja tai painotuksia. Hämeen-Anttilan mukaan: ”Islam uskontona ja islamilainen maailma kulttuuripiirinä ovat kuitenkin erittäin monimuotoisia ilmiöitä, jotka voidaan jakaa niin opillisesti, kulttuurisesti kuin alueellisestikin hyvin erityyppisiksi osiksi.” Euroopan euroislami on yhtä kaukana Iranin shiialaisuudesta kuin Pohjois-Afrikan sunnalaisuudesta, vaikka näitä kaikkia yhdistäviä tekijöitä onkin runsaasti. Lisäksi suhtautuminen uskontoon ja uskonnollisuuteen vaihtelee suuresti, koska islamistisistakin maista löytyy sekulaareja ihmisiä ja ateisteja. Yleisesti ottaen uskonnolla on suurempi merkitys islamistisissa maissa kuin länsimaissa.⁴⁹

Islamin uskonnon tunteminen ei ollut jokaisen tarvitsema taito 1970-luvun alkupuolella. Vasta vuosikymmenen lopulla islam tuli tunnetuksi Iranin vallankumouksen myötä. 1990-luvulla alkanee pakolaisvirrat, lähinnä Somaliasta, toivat islamin suomalaiseen katukuvaan. Viimeistään 11.09.2011 päivän iskut Yhdysvaltoja vastaan nostivat islamin uskonnon jokapäiväiseksi uutisaiheeksi länsimaisessa mediassa.⁵⁰ Lännessä islam on usein nähty pyhän sodan uskonto, väkivallan oppina. Tällä on juurensa islamin näkemisessä yleensä länsimaisen kulttuurin peilikuvana, ”toisena”, joka muodostaa uhan ”meidän” elämällemme.⁵¹

Useimmille muslimeille ympäri maailman jihád⁵² on kuitenkin sangen etäinen käsite, jolla ei ole mitään tekemistä heidän arkipäivänsä kanssa. Läntiset mediat antavat helposti kuvan islamilaisesta maailmasta jatkuvien konfliktien ja sotien maailmana, mutta tämä on median luoma harha, joka johtuu siitä, että islamin rauhanomaisesta elämästä ei juuri kirjoiteta.⁵³

Jihád jaetaan hengelliseen jihádiin ja fyysinen jihádiin. Ensimmäinen jihád tarkoittaa ihmisen oman sielun taistelua pahoja taipumuksia vastaan, jotka tuli jihádilla voittaa tai sitten se on taistelua Saatanaa (Shaitan) vastaan, koska se pyrki kylvämään epäilyä ja sekaannusta ja

⁴⁸ Islam: Sana islam on arabiaa ja merkitsee alistumista, muslimi on alistuva. Tämä tarkoittaa nimenomaan alistumista Jumalan tahdolle, ei passiivisena fatalismina, vaan aktiivisena, ihmisen omana valintana.

⁴⁹ Hämeen-Anttila Jaakko: *Islamin käsikirja*, viides painos, Kustannusosakeyhtiö Otava, 2004 s. 173–174

⁵⁰ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 7

⁵¹ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 215

⁵² Sana jihád on arabiaa ja tarkoittaa yksinkertaisesti ”kilvoittelua, kamppailua”. Uskonnollisessa mielessä jihád on ”kamppailua uskonnon puolesta” ja pyhää sotaa. Koranin kohta 2:190: ”Taistelkaa Jumalan tiellä niitä vastaan, jotka taistelevat teitä vastaan, mutta älkää sortuko tekemään väärin” Kohta sallii puolustustaistelun, mutta samalla, yleisimmän tulkinnan mukaan, varoittaa aloittamasta vihollisuuksia tai menemästä äärimmäisyyksiin. Jihad voidaan julistaa vain Allahin asian puolustamiseksi ei valloituksia varten.

⁵³ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 215

johtamaan uskovaan harhaan. Fyysinen jihád oli tarkoitettu muslimiyhdyskunnan ulkopuolella olevia uskottomia vastaan samoin kuin ulkokultaisia ja rauhan häiritsijöitä vastaan. Sen päämäärä oli luoda jumalallisen lain (shariá) ylivalta ja siten edistää islamin arvojen mukaista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista hyvinvointia. Tässä merkityksessä jihád liittyi läheisesti Koraanin määräykseen, että muslimit kehottavat oikeaan ja kieltävät väärän.⁵⁴

Islam on yleensä esitetty negatiivisessa valossa, silloin kun uutistuntuottajana on ollut länsimaisen median edustaja. Yleensä uutiskynnyksen on ylittänyt vain terrorismi tai maahanmuuttajien ongelmat. Islamin monipuolinen kulttuuri historiallisineen juurineen on miltei kokonaan unohdettu ja politiikan saralla on jouduttu tyytymään ajankohtaisraportointiin. Suurin osa nykypäivän islamilaisista ilmiöistä saadaan oikeisiin mittasuhteisiin vasta historiallisen tarkastelun kautta.⁵⁵

Uskontoa ja yhteiskuntaa ovat muokanneet islamilaisen yhteisön omaksuma kuva islamin varhaisista tapahtumista vuodesta 610 alkaen. Hämeen-Anttilan mukaan: ”*Nykytilanteella ei ole niinkään merkityksellistä se, mitä todella tapahtui, vaan se, mitä myöhemmin on uskottu tapahtuneen.*”⁵⁶

2.1 Islam

Mekan kaupungissa Ariabian niemimaalla Muhammad syntyi arvostettuun, mutta köyhtyneeseen sukuun. Nuorena hän jäi varattomaksi orvoksi ja oppi sitä kautta tuntemaan kaupungin heikko-osaisempien elämää. Rehellisyydellään ja luotettavuudellaan Muhammad herätti huomiota rikkaassa kauppiaan leskessä, jonka kanssa hän meni naimisiin. Naimisiinmeno takasi Muhammadille vakaan sosiaalisen aseman, minkä ansiosta Muhammadilla oli mahdollisuus pohtia mieltä askarruttavia asioita. Muhammad eli yksiavioisessa suhteessa vaimonsa kanssa. Vaimon menehdyttyä Muhammad otti itselleen useita vaimoja.⁵⁷

Muhammad sai noin neljäkymmenen vuoden iässä ensimmäisen ilmestyksen. Ilmestyksellä Jumala (Alláh)⁵⁸ valitsi Muhammadin islamin sanoman levittäjäksi, profeetaksi ja sanansaattajaksi. Arabian niemimaalla polyteismi oli yleisesti tunnustettu asia ja Alláhia palvottiin vain

⁵⁴ Kosonen Seppo, s. 49

⁵⁵ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 7

⁵⁶ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 13–14, 17–18

⁵⁷ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 14

⁵⁸ Alláh: arabian kielen sana, joka tarkoittaa Jumalaa. Voidaan kääntää myös: ”se yksi Jumala.”

tietynlaisena ylijumalana. Monijumaluudesta poiketen Muhammadin sanoma keskittyi mono-teismiin, moraalisen vastuun ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden korostamiseen sekä siihen, että ihminen joutuu vastaamaan teoistaan kuolemansa jälkeen. Edellä mainittujen teemojen takia Muhammadin kannattajia alettiin vainota, koska ne herättivät kielteisiä mielikuvia mek-kalaisessa aristokratiassa. Mekan varakkaiden kauppiaiden mielestä yksijumaluuden käsite oli pahin edellä mainituista teemoista. Mikäli ihmiset alkaisivat palvoa vain yhtä jumalaa useiden sijaan, niin silloin kauppiaat menettäisivät tulojaan. Kauppiaiden pelko oli turhaa, ainakin varallisuuden menetysten osalta, koska Mekasta tuli myöhemmin muslimien pyhä kaupunki ja vuotuisen pyhiinvaelluksen kohde.⁵⁹

Muhammad toimi köyhien ja sorrettujen profeettana ensimmäisten vuosiansa aikana (n. 610 – 622). Muhammad olisi ollut hyvin kristillinen hahmo puolustaessaan sorrettuja, vaatiessaan sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja saadessaan kannatusta alimpien kansankerrosten parista, jos hänen uransa olisi päättynyt ensimmäisten vuosien aikana. Profeetan sanoma sisälsi jo varhaisessa vaiheessa juutalaisesta ja kristillisestä teologiasta tuttuja piirteitä. Islamin uskon ja kristinuskon välillä on teologisesti merkittäviä samankaltaisuuksia. Monoteismi ja ilmoituskä-sitys ovat suurimpia yhtäläisyyksiä. Monet raamatun henkilöt ja tarinat esiintyvät Koraanissa, mutta esimerkiksi henkilöt Adam ja Nooa sekä Abraham, Mooses ja Jeesus ovat pyhässä kir-jassa islamin profeettoina. Islamistien mukaan Mooseksen ja Jeesuksen oppilaat vääristelivät opettajiensa sanoja heidän kuoltua.^{60, 61}

Islamin ajanlasku alkaa vuodesta 622 Muhammadin siirryttyä Mekasta Medinaan. Medinassa vainottujen profeetasta tuli pian valtion johtaja ja myöhemmin hänestä on käytetty nimitystä valtiomies-profeetta, niin sanotulla Medinan kaudella. Muhammadin päästyä vaikuttamaan valtion toimintaan myös islamin ja kristinuskon kehityshistoriat poikkeavat eri urille. Jeesuk-sen kuollessa ristillä ja hänen kannattajiensa joutuessa piiloutumaan ensin juutalaisilta ja myöhemmin roomalaisilta, niin kehityshistoriallisesti tarkasteltuna, Muhammadista tuli Me-dinan kaupungin mahtimies ja ennen pitkää sen hallitsija – tosin Jumalan edustajana. Medinan kaudella on havaittavissa muutos Muhammadin saamassa ilmoituksessa. Islamin pyhä kirja alkaa enemmän sisältää lakeja ja säädöksiä, jotka käsittelevät yhteiskuntaa ja uskovien yksi-tyselämää. Lait ja säädökset ovat islamin pyhän lain, sharían⁶², perusta.⁶³

⁵⁹ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 14–18

⁶⁰ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 17–18

⁶¹ Hämeen-Anttila Jaakko, *Johdatus Koraaniin*, 2. korjattu painos, Gaudeamus kirja/Oy Yliopistokustannus University Press Finland, 2006, s. 15

⁶² Sharían laki: Islamilainen laki, joka on Jumalan ihmisille antama muuttumaton laki. Islamilaisessa ajattelussa laki on Jumalan säätämä, mutta samalla sitä tulkitsevat ihmiset. Sharía ei ole täydellinen vaan sitä täydennetään, esimerkiksi Iranissa, parlamentin säätämällä laeilla.

Medinan kaupungin eriryhmien oikeudet ja velvollisuudet määritteli kaupungin perustuslaki, jonka Muhammad laati. Medinan perustuslaki on muslimien esikuva valtiollisissa suhteissa ja se loi pohjan juutalaisille ja kristityille islamilaisessa valtakunnassa. Medinaa hallittiin perustuslain ja uskonnollisten periaatteiden ohjaamana, suorana teokratiana⁶⁴. Profeetta Muhammad oli jumalallisen ilmoituksen välittäjä ja häneltä haettiin ratkaisuja arkipäivän ongelmiin. Osa jumalallisista ratkaisuksista on kirjattu Koraaniin ja näin Koraanin ympärille alkoi muodostua islamistista kirjallisuutta. Kirjallisuuden avulla kyettiin myöhemmin aikoina hakemaan neuvoa eri tilanteiden ratkaisuihin ja erilaisia uskonnollisia asioita kyettiin selittämään, tulkitsemaan ja jopa soveltamaan. Muhammadin käytös siis toimi paitsi yksityisenä myös yhteiskunnallisena mallina sen hetkisille ja myöhemmille muslimeille.⁶⁵

Muslimit valloittivat Mekan vuonna 630 ja myöhemmin koko Arabian niemimaan. Niemi- maan alueella asukkaiden oletettiin poliittisen alistumisen lisäksi kääntyvän muslimeiksi. Toi- sin oli niemimaan ulkopuolella, jonne arabivaltakunta myöhemmin laajeni. Koraani kielsi kristittyjen kääntymisen islamiin. Tästä syystä muslimit eivät olleet kiinnostuneita kää- nnyttämään paikallista väestöä, vaikkakin muille kuin muslimeille annettiin vähemmän oikeuk- sia kuin tosi uskoville. Vaikkei kristittyjä käännetytkään, niin silti valtaosa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan kristityistä omaksui islamin. Uskonnollinen erikoisasema arabian niemimaal- la säilyi ja se on tehnyt siitä puhtaamman islamilaisen alueen, kuin mitä monet muut islami- laiset maat ovat.^{66, 67}

Valtiomies-profeetan kausi oli niin sanotusti Muhammadin uran toinen vaihe, mikä merkitsi varhaista yhteiskunnallistumista islamin uskonnossa. Muhammad päätyi tilanteeseen, jossa häneltä odotettiin ratkaisuja yhteisön ongelmiin käyttäessään jumalallista arvovaltaa. Koraa- nista tuli arkipäiväisempi. Varhaisvaiheessa Koraani keskittyi tiettyihin teologisiin pääkohtiin: yksijumaluus, kuoleman jälkeinen elämä ja siihen liittyvä viimeinen tuomio. Kun taas Medi- nan kaudella Koraanin suurat⁶⁸ sisälsivät enemmän arkipäiväisiä aiheita: verotus, perintö, avioliitto ja taistelemineen. Suurat sisälsivät paljon yksityiskohtaisia säännöksiä ja ohjeita, jot- ka muodostavat perustan nykyaikaiselle islamilaiselle fundamentalismille. Valloitusotien

⁶³ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 19

⁶⁴ Teokratia / Jumalan valta: Nykypäivänä tarkoitetaan valtiomuotoa, missä uskonnollisella instituutiolla tai sen johtajistolla on suurin päätösvalta. Esimerkiksi Vatikaani.

⁶⁵ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 21

⁶⁶ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 22–23

⁶⁷ Koskinen Marita, *Islam ja pyhän sodan juuret*, Kirjapaja Oy, 2002, s. 23–24

⁶⁸ Suurat: Koraanin 114 lukua, jotka on jaettu pituuden mukaan. Järjestykseen vaikuttaa myös, että onko suurat tehty Mekan vai Medinan aikakaudella.

aikana Muhammad kuoli (632) jolloin islamin uskonnolliseen auktoriteettiin muodostui valta-tyhjiö ja välitön teokratia päättyi.⁶⁹

Koraaniin on tullut suurien muodossa paljon aineistoa, joka ei liity vain yksilön moraalisiin valintoihin vaan säätelee koko yhteisön toimintaa. Kristillinen valtion muodostus joutuu koko ajan etsimään kompromissiratkaisuja Jeesuksen ja hänen opetuslapsiensä oppositioasenteen ja myöhempien kristillisten valtioiden hallinto-ongelmien välillä. Toisin on islamissa, jossa jo uskonnon perustajalla oli mahdollisuus toteuttaa näkemyksiään maailmasta ja asioiden oikeellisuudesta, ja näin uskonnollinen sanoma on saanut vahvan yhteiskunnallisen leiman islamistisissa maissa. Muhammad oli Medinan kaudella sekä profeetta että valtiomies. Yhteiskunnalliset perusratkaisut yhtenäistettiin islamin pyhiin kirjoihin ja yhteisön varhaishistoria on esimerkki Jumalan valtakunnasta maan päällä. Näin voidaan todeta islamin yhteiskuntamallin olevan vähemmän avoin tulkinnoille kuin kristinuskon yhteiskunnalliset näkemykset.⁷⁰

Koraanin mukaan jokaisen muslimin tulee suorittaa seuraavia niin sanottuja päävelvollisuuksia läpi elämänsä:⁷¹

rukous:	viidesti päivässä
paasto:	kuukausi vuodessa
almuvero:	kerran vuodessa
pyhiinvaellus:	kerran elämässä

Profeetan kuoleman jälkeen seuraavat valtion johtajat valittiin demokraattisesti. Hämeen-Anttilan mukaan islamin uskontoon on syvälle juurtunut demokraattisuus, teokraattisen järjestelmän sisälle: ”*Jumalan ilmoittama pyhä laki säätää tietyt asiat lopullisesti eikä ihminen voi niitä muuttaa mielensä mukaan, mutta varsinaisesta maallisesta hallintovallasta päätetään demokraattisesti, kuitenkin sillä edellytyksellä, että hallitsijan on kuunneltava pyhän lain käskyjä ollakseen laillinen hallitsija.*” Näin voidaan todeta islamin olevan teokraattinen demokratia.⁷² Nykypäivän Iranissa presidentti, joka on maan keulakuva ulospäin, ei voi päättää valtion asioista ilman uskonnollisen johdon hyväksyntää ja jopa ohjausta.

Kuninkaiden tai muiden yksinvaltiaiden on aina pitänyt saada uskonoppineet puolelleen. Yksittäinen valtiot on enintään Jumalan tahdon toteuttaja ja täytäntöönpanija. Uskonoppineet

⁶⁹ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 23–24

⁷⁰ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 23–24

⁷¹ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 129

⁷² Hämeen-Anttila Jaakko, s. 26

ovat olleet 800-luvulta lähtien Jumalan tahdon ylimpiä tulkkeja. Kuningas, shaahi, sulttaani tai Kalifi ovat pystyneet pitämään vallan tiukastikin käsissään, mutta oikeutusta yksinvaltiaan teoille on pitänyt hakea Koraanista, jota oppineet ovat tulkinneet.⁷³

Vuodesta 610 vuoteen 632 Muhammad oli kyennyt yhdistämään kaikki Arabian niemimaan heimot yhdeksi yhteisöksi Koraanin alaisuuteen. Vuoteen 732 mennessä Koraanin inspiroimat arabisoturit loivat valtakunnan, joka levittäytyi halki Lähi-idän, Iranista aina Pohjois-Afrikkaan asti. Myöhemmin islam levisi Intian niemimaan kautta koko Keski-Aasiaan ja suuri osa Kaakkois-Aasiaa islamilaistui.⁷⁴

Muhammadin kuoleman jälkeen alkoivat seuraajien ja sukulaisten riidat. Riidat äityivät veriseksi sodiksi asti ja johtivat siihen kahtia jakoon, joka yhä vaikuttaa nykypäivän sunni- ja shii-amuslimien välillä.⁷⁵

Nykyään Muhammadin sanoma on uhatumpi kuin ikinä aikaisemmin. Muslimiväestö kokee länsimaisen kulttuurin ja sotakoneiston ylivoiman jopa nöyryyttävänä, kun samalla lännessä islam nähdään sortomaiden uskontona, joka on ankara ja suvaitsematon. Tärkeimmäksi kysymykseksi nousee: ”*Mutta kuinka paljon tästä kaikesta voidaan syyttää Muhammadia*”. Muhammad jätti jälkeensä kolme perintöä. Tärkeimpänä usko Jumalaan, toiseksi hänen esikuvalinen elämänsä ja kolmanneksi koraani itsessään. Ongelmatilanteiden kohdalla moni valikoi hänen elämästään ja opeistaan omia tarkoitusperiä palvelevat seikat unohtaen muut. Kokonaisuutena tarkastellen hän silti paransi kotiseutunsa olosuhteita: ”*Sodan alla hän kärsi mieluummin kuin kosti. Hän taisteli paljon, mutta hän vältti sotia aina kun mahdollista. Hänen lopullinen voittonsakin tuli rauhan, ei sodan keinoin. Voitettuaankin hän halusi olla sovittelija eikä koston himoinen*”. Jäähyväissaarnassaan muhammad jätti meille tärkeimmän viestinsä. ”*Me olemme kaikki yhdenvertaisia: arabit, muslimit, ja kaikki muut*”. Tämä on nykyään yhtä relevantti kuin 600 -luvun Arabian niemimaalla. Juuri tämä viesti on muhammadin todellinen perintö nyky maailmalle.⁷⁶

2.2 Islam Iranissa

⁷³ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 38–39

⁷⁴ Koskinen Marita, s. 23

⁷⁵ Sardar Ziaddin, Omaar Rageh (toim.), *Historia: Muhammadin elämä* (osa 3/3), BBC, Crescent Films, suomenos: Peltonen Sampsa, YLE (katsottu: 11.3.2014 YLE TEEMA)

⁷⁶ Sama

Jotta pystymme tutustumaan tarkemmin Iranin ulkopoliitiikan uskonnolliseen aspektiin, on meidän ymmärrettävä, että islamistiset arvot määrittelevät pitkälti muslimipoliitiikan suunta- viivoja. Iranilaiset poliitikot saattavat hakea totuutta uskonnollisista teksteistä, mutta samalla totuus ja arvot tulevat kontekstista, mikä ei ole täysin uskonnollista. Ihmiset lukevat, ymmär- tävät ja tulkitsevat saatavissa olevia lähteitä päivittäisessä arjessa suurissa määrin. Tästä syys- tä ei ole mahdollista julistaa yhtä islamistista totuutta ja vielä vähemmän yhtä shiia⁷⁷ tai sunni todellisuutta. Poliitiikka ja pieteetti muodostuvat niin shiioille kuin sunneille eri maiden vaih- televista yhteisöistä ja yksilöidyistä elämäntavoista.⁷⁸ Meidän on kyettävä ymmärtämään is- lamin eri pääryhmittymien suuntaukset, jotta kykenemme tekemään johtopäätöksiä shiia mus- limien ulospäin tuoduista puheista ja niissä piilevistä argumenteista.

Mikä erottaa shiian sunnista ja mitä on shiialaisuus? Tilastollisesti ajateltuna lukumäärä on ensimmäinen erottava tekijä. Maailman muslimiväestöstä valtaosa kuuluu sunnimuslimeihin, koska yli 1.3 miljardista muslimista vain 10 % – 15 % on shiialaisia.⁷⁹ Iranissa luvut ovat toisinpäin. Lähteistä riippuen Iranissa on 76 – 80 miljoonaa asukasta, joista noin 90 prosenttia kuuluu shiiamuslimeihin.⁸⁰ Muita vähemmistöjä ovat sunnit (noin 8 %), kristityt, zarathusta- laiset ja juutalaiset. Iranin lain mukaan kaikkien kansalaisten on kuuluttavat johonkin yllä- mainituista uskonnollisista ryhmistä.⁸¹

Ajatuksellinen ero shiian ja sunnin välillä löytyy yksinkertaistettuna kysymyksestä: ”Kuka olisi ollut sopiva yhteiskunnan johtajaksi profetaan kuoltua?” Erot eivät ole yksiselitteisiä, koska pieniä eroja löytyy niin poliittisilta kuin teologisilta ja antropologisilta aloilta.⁸²

Iranin valtion uskonnoksi tuli shiialaisuus vuonna 1501 safavididynastian ollessa vallassa (1501–1722).⁸³ Nykypäivän shiialaisuus vaihtelee etnisen kulttuuripohjan mukaan. Suurim- mat shiia ryhmittymät ovat arabit, persiaa puhuvat iranilaiset sekä turkkia puhuvat azerit.⁸⁴

Iranin lain näkökulmasta uskonnollisten väestöryhmien välillä on suuria eroja. Lain mukaan, muu kuin shiiamuslimi, ei voi levittää uskontoaan Iranissa. Uskonnon muuttamisessakin on

⁷⁷ Shiialaisuus: Islamin toinen pääsuuntaus, alkuaan *shi'at Ali*, ”Alin puolue”, jonka kannattajat katsoivat, että Ali olisi Muhammadin kuoltua tullut valita muslimien johtajaksi.

⁷⁸ Nasr Vali: *The shia revival, How conflicts within islam will shape the future*, first edition, W. W. Norton & Company, New York, 2006, s. 29

⁷⁹ Nasr Vali, s. 34

⁸⁰ Maailmanpankin sivusto:[<http://www.worldbank.org/en/country/iran> (luettu: 31.7.2013)]

⁸¹ Salehzadeh Alan: *Iran's Domestic and Foreign Policies*, Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkai- susarja 4: työpapereita No 49, Tampere 2013, s. 11

⁸² Nasr Vali, s. 34–39

⁸³ Hämeen-Anttila Jaakko, s. 60

⁸⁴ Nasr Vali, s. 77

ongelmansa. Islamista ei voi vaihtaa muihin uskontoryhmiin, mutta muista voi vaihtaa islamiin. Ääritapauksessa saatetaan tuomita kuolemaan, jos shiia kääntyisi muuhun uskontokuntaan. Presidenttiehdokkuus ja tärkeät virat ovat varattuja vain shiiamuslimeille. Lain silmissä muslimi on aina paremmassa asemassa, kuin muuhun uskontokuntaan kuuluvat ihmiset. Edellä esitetyt asiat ovat saaneetkin huomiota länsimaisissa järjestöissä ja kritiikkiä on Iranin suuntaan lähetetty, mutta paljota ei ole muuttunut kuluneiden vuosien aikana.⁸⁵

2.3 Iranin yhteiskunta

Vuoteen 1935 asti Iran oli osa Persian valtakuntaa. Hajoamisen jälkeen Iran oli pitkään sekulaari valtio, jossa naiset saivat pukeutua vapaasti ja liikkua miesten keskuudessa. Tällainen ”vapaa” toiminta ja kanssakäyminen loppui Shaahin poistuttua vallasta vuonna 1979. Shaahi johti Irania yksinvaltiaana ja pyrki pitämään hyvät välit länsimaihin, koska esimerkiksi Yhdysvaltojen tuki tuli niin rahallisessa kuin materiaalisessa muodossa. Vastapainona länsimaiden antamalle tuelle Shaahi mahdollisti niille pääsyn Iranin luonnonvaroihin ja ulkopolitiikkaan. Islamistisen vallankumouksen yhteydessä Shaahin vastustajat syyttivät Shaahia länsimaiden tarpeiden laittamisesta iranilaisten tarpeiden edelle. Lisäksi eriarvoisuus etnisten ryhmittyneiden välillä oli yksi suurimmista syytöksistä aiheuttaneista ongelmakohdista.⁸⁶

Vallankumouksen myötä uusi hallinto otti Iranin tiukasti johtoonsa niin sisä- kuin ulkopolitiikassa. Ulkopolitiikka muuttui tiettyjä ympärillä olevia valtioita ja länsimaita kohtaan vihamielisemmäksi kuin aiemmin. Sisäpolitiikan osalta ihmisoikeuksia sekä median vapautta vähennettiin.⁸⁷

Iran on jakaantunut useaan etniseen ryhmään, joista Iranin valtaväestön eli persialaisten osuus on noin 60 %. Vähemmistöryhmien suurimmat osuudet menevät azereille (16 %) ja kurdeille (10 %) muiden vähemmistöryhmien ollessa huomattavasti pienempiä kooltaan. Persian kieli on Iranin virallisena kielenä, tosin vain noin puolet väestöstä puhuu sitä. Englantia ja arabiaa opetetaan laajalti Iranissa, mutta niiden käyttö esimerkiksi virallisissa asiakirjoissa ja yliopisto-opetuksessa on kiellettyä. Kaikkien vähemmistöryhmien oikeuksia on Iranissa sorrettu⁸⁸ ja tästä syystä sille on aiheutunut ongelmia sen omalla maaperällä. Etniset vähemmistöryhmät ovat Iranin politiikassa mukana ja tekevät yhteistyötä asioiden parantamiseksi. Ongelmana on

⁸⁵ Salehzadeh Alan, s. 12–13

⁸⁶ Salehzadeh Alan, s. 1,35

⁸⁷ Salehzadeh Alan, s. 1-2

⁸⁸ Esimerkiksi vähemmistöryhmät eivät saa ilmaista omaa kulttuuriaan julkisesti.

yhteisymmärryksen löytyminen, jotta pienet puolueet kykenisivät vaikuttamaan valtion asioihin.⁸⁹

Ihmisoikeudet Iranissa ovat puhuttaneet länsimaisia järjestöjä useaan otteeseen. Länsimaisten lähteiden mukaan ihmisoikeudet ovat hälyttävän huonolla tasolla etnisten ja uskonnollisten vähemmistöryhmien osalta. Ryhmittymien edustajat eivät kykene elämään turvallisesti ja vankilat täyttyvät poliittisista vangeista, Iranin lain ollessa lähtöisin Koraanista.⁹⁰

Naisten asema Iranissa on numeroiden valossa länsimaiden tasolla. 94 % naisista käy koulun ja kaikista yliopiston suorittaneista 60 % on naisia. Iranin lain kannalta naisten asema ei ole aivan yhtä hyvällä tasolla. Koraanin ja Iranin lakien mukaan nainen on aina vähempiarvoisempi kuin mies. Mies on perheenpää ja nainen on miehen elätettävänä. Naisen tärkeimmät tehtävät ovat huolehtia kodista ja lapsista sekä palvella miestään. Naisella ei voi olla kuin yksi aviomies, kun miehellä vaimoja voi olla neljä. Eroaminen on mahdollista miehellä, kun taas naisella vain poikkeustapauksissa ja silloinkin harvoin. Länsimaisten lähteiden mukaan naisten asemaa ei voida kokonaan korjata islamilaisessa yhteiskunnassa, niin kauan kuin islamilainen laki on voimassa.⁹¹

2.4 Iranin poliittinen järjestelmä ja ulkopolitiikka

Uskonnon ja politiikan suhde muuttui Iranissa islamilaisen vallankumouksen jälkeen vuonna 1979. Vallankumouksen myötä Iran joutui vastaamaan kysymykseen siitä, kuinka sovittaa hallinto ja politiikka islamiin. Iranin julistautuessa islamistiseksi valtioksi sharian lain merkitys kasvoi ja samalla uskonnollisesta oppineistosta tuli ylimmän poliittisen vallan käyttäjiä.⁹²

Uskonnollisen oppineiston asema oli uutta perustuslakia laadittaessa korostettu ja oppineiston ajatukset heijastuivat perustuslain sisältöön. Perustuslaki mainitsee tarkasti valtion uskonnon olevan 12-shiialaisuus⁹³, maassa sovelletaan *ja'farilaisen*⁹⁴ koulukunnan tulkintaa sekä perus-

⁸⁹ Salehzadeh Alan, s. 8–9

⁹⁰ Salehzadeh Alan, s. 12–13

⁹¹ Salehzadeh Alan, s. 13–15

⁹² Juusola, Hannu & Huutanen, Heidi: *Uskonto ja politiikka Lähi-idässä*, Gaudeamus, Helsinki, 2002, s. 19–22

⁹³ 12-shiialaisuus: Shiialaisuuden pääsuuntaus. Luku 12 viittaa uskovaisten tunnustamien imaamien lukumäärään. Shiialaisen uskomuksen mukaan Jumala on piilottanut tai kätkenyt shiialaisten kahdennentoista imaamin, Mahdin, ihmisiltä.

⁹⁴ ja'farilainen: shiialainen lakikoulukunta.

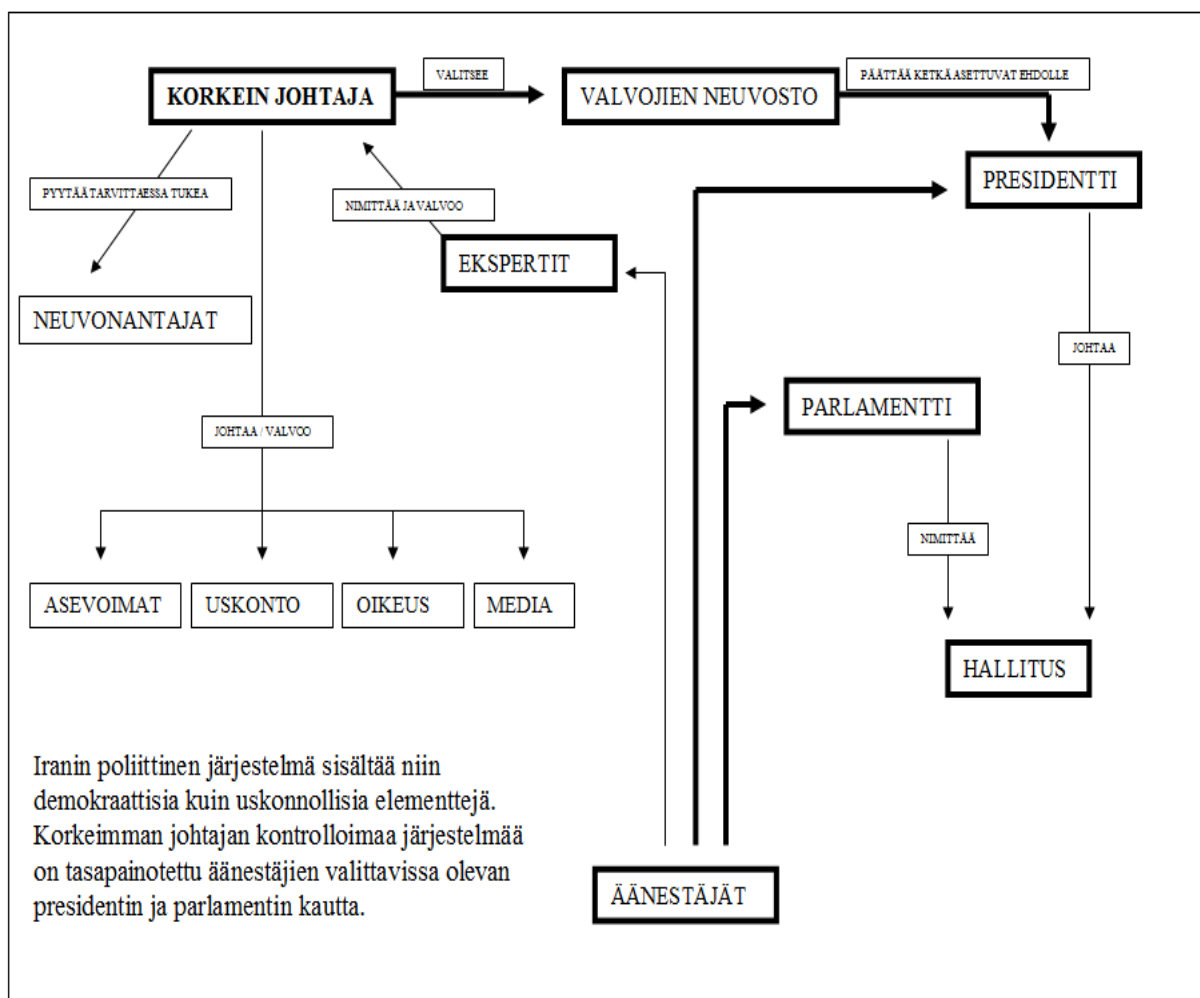
tuslakiin on kirjattu virallinen tulkinta Iranin vallankumouksesta. Tulkinnassa iranilaisen yhteiskunnan pelasti islam ja sen tukijat.⁹⁵

Iranin vuoden 1979 perustuslaissa näkyy islamin keskeinen asema vahvasti myös muissa säädöksissä. Islamilaisen tasavallan päämäärät ja tehtävät on määritelty uskonnollisin perustein sekä Iranin lainsäädäntö on sidottu shariaan: ”*islamin laki joko luo perustan parlamentin, majlesin, valmistelemille laeille tai vähintäänkin määrittää ne rajat, joiden mukaisesti lakeja voidaan valmistella. Perustuslaissa korostetaan edelleen, etteivät majlesin muotoilemat lait saa olla ristiriidassa islamin lain kanssa, koska ainoa todellinen lainsäätäjät on Jumala*”. Ristiriitatilanteiden varalle on perustettu valvojien neuvosto (*guardian council*), joka vastaa parlamentin hyväksymien lakien yhdenmukaisuudesta islamilaisen lain ja perustuslain säännösten välillä. Valvojien neuvoston jäsenet valitsee Iranin korkeinjohtaja (*rahbar*). Perustuslain mukaan rahbarin tulee olla korkea-arvoinen lainoppinut, joka kykenee vastaamaan yhteiskunnallisiin ja hallinnollisiin haasteisiin. Ensimmäinen rahbarin paikka varattiin ayatollah⁹⁶ Khomeinille. Khomeinin ajatuksista muodostui Iranin poliittisen järjestelmän peruskivi.⁹⁷

⁹⁵ Juusola & Huutonen, s. 179

⁹⁶ ayatollah: Shiialaisten korkeimmasta uskonnollisesta oppineesta käytetty nimitys.

⁹⁷ Juusola & Huutonen, s. 179–180

Kuva2: Iranin poliittinen järjestelmä.⁹⁸

Vuoden 1979 perustuslaissa määriteltiin rahbarin valtaoikeudet, joihin muun muassa kuuluu Iranin tärkeimpiin virkoihin nimittämiset, asevoimien ylipäällikkyyys ja samalla oikeus päättää sodasta ja rauhasta sekä valta panna presidentti viralta, mikäli parlamentti toteaa presidentin olevan poliittisesti kyvytön hoitamaan tehtävänsä tai tuomioistuinlaitos katsoo presidentin toimineen islamilaisen tasavallan lakien vastaisesti. Rahbarilla on myös huomattavaa valtaa myös muodollisen, perustuslaillisen vallan ulkopuolella, minkä Khomeini ja Khamenei ovat osoittaneet istuessaan Iranin korkeimpana johtajana. Rahbarilla on ylivertainen asema islamilaisen tasavallan vallankäyttäjänä nimittäessään sisä- ja ulkopoliittisiin virkoihin oman politiikkansa mukaisia henkilöitä.⁹⁹

Sekularistiset ja demokraattiset piirteet näkyvät perustuslakiin sisällytyssä vallan kolmijako-opissa. Opin mukaan valtiovalta jakautuu lainsäädäntö-, tuomio- ja toimeenpanovaltaan, mutta samalla korostetaan, että valtiovaltaa käytetään ”rahbarin suojeluksessa”. Tämän huomau-

⁹⁸ [<http://www.3quarksdaily.com/3quarksdaily/2009/06/iran.html> (Luettu: 8.8.2013)]

⁹⁹ Juusola ja Huutonen, s. 180

tuksen lisäksi vallan kolmijaon käytännön toteutusta ovat hämärtäneet islamilaisen järjestelmän ominaispiirteet. Esimerkiksi parlamentin lainsäädäntövalta on rajoitettua, koska valvojen neuvoston jäsenet kykenevät torjumaan lakiehdotukset perustuslain säädöksiin tai shariaan vedoten. Parlamentin todellinen valta on rajoittunut lähinnä taloudellisiin kysymyksiin ja ministerien nimitysten vahvistuksiin. Kuitenkaan poliittista vuoropuhelua parlamentissa ei pidä väheksyä.¹⁰⁰

Iranin poliittinen näyttämö voidaan jakaa konservatiiviseen ja reformistiseen leiriin. Näiden leirien sisällä on kaikki puolueet, jotka parlamentissa vaikuttavat ja joiden tulee noudattaa islamistisia sääntöjä. Tästä syystä leirit sisältävät samankaltaisuuksia, jotka kuvastavat iraniaista yhteiskuntaa. Leirien väliset yhtäläisyydet.¹⁰¹

- Eivät voi toimia Ayatollahin vastaisesti, jolloin niillä ei ole todellista valtaa.
- Eivät pysty vaikuttamaan Iranin sisä- tai ulkopoliittikkaan.
- Eivät aja naisten, etnisten tai uskonnollisten vähemmistöjen etuja.
- Eivät hyväksy Israelin olemassaoloa.
- Haluavat toimia lakien mukaisesti ja ylläpitää islamistisen tasavallan peruseriaatteita.
- Haluavat rajoittaa kansalaisten vapauksia.
- Haluavat Iranin kehittävän ydinaseen.
- Haluavat maailmanlaajuisen islamistisen yhteisön.

Presidentti johtaa hallitusta ja yhdessä ne vastaavat lakien toimeenpanosta sekä osallistuu politiikan suunnitteluun ja toteutukseen. Asia ei kuitenkaan ole yksiselitteinen, koska presidentille on laadittu useita pidäkkeitä perustuslaissa määriteltyyn asemaan toimeenpanovallan ylimpänä käyttäjänä. Presidentin asema päätöksentekijänä on aina alisteinen rahbarille, joka viimekädessä päättää Iranin sisä- ja ulkopoliittikan suunnan. Presidentillä on eniten valtaa talous-, kulttuuri-, sosiaali- ja koulutuspolitiikan asioissa. Lisäksi kansallisen turvallisuusneuvoston puheenjohtajuus mahdollistaa presidentin vallankäytön maan ulko- ja puolustuspolitiikkaan. Kuitenkin todellisen vallankäytön määrää presidentin suhde rahbariin ja Iranin muihin valtakeskuksiin sekä hänen kansalta saamansa valtuutuksen laajuus.¹⁰²

Iranin ulkopoliittikan oli tarkoitus olla idän ja lännen politiikan välimuoto, mutta hyvät suhteet itään antoivat vahvan vaikutuksen islamistisen vallankumouksen jälkeen. Edelleen Iranilla on

¹⁰⁰ Juusola ja Huutanen, s. 181

¹⁰¹ Salehzadeh Alan, s. 4

¹⁰² Juusola ja Huutanen, s. 181

hyvät suhteet Venäjään ja Kiinaan, mutta samalla Iran ajaa omaa ulkopoliittikkaa maailmalla. Iran tuo oman ideologiansa esille seuraavien kohtien kautta:¹⁰³

- Pyrkii levittämään islamistista sanomaa ympäri maailman, tukemalla islamistisia järjestöjä ja ylistämällä sharian lain ylivertaisuutta.
- Pyrkii saavuttamaan enemmän vaikutusta islamistisessa maailmassa, levittämällä anti-Israelilaista ideologiaa.
- Pyrkii pysäyttämään länsimaisen demokratian leviämisen Keski-itään ja Pohjois-Afrikkaan propagandan keinoin.
- Pyrkii pysymään Kiinan ja Venäjän kumppaneina.
- Pyrkii luomaan sekasortoa ympäröiviin valtioihin, jotta suurin huomio Iranista pysyy muualla.
- Pyrkii tulemaan ydinasevallaksi.
- Pyrkii pelottelemaan ja hiljentämään viholliset ja toisinajattelijat terrorismin keinoin ympäri maailman.
- Lännen kanssa ei tehdä yhteistyötä.

2.4.1 Ayatollah Ruhollah Khomeini

Shiialaisuudesta puhuttaessa ei voi olla mainitsematta Ayatollah Khomeinia (1900–1989). Hänen tekonsa pitkälti määrittelevät Iranin nykypäivän uskonnollisen ja poliittisen tilanteen. Ayatollah Khomeinista tuli Iranin tasavallan ylin uskonnollinen johtaja (*supreme leader*) vuonna 1979.

Ensimmäisten johdossa olo vuosien aikana Khomeini koki vastustusta Saahi¹⁰⁴ Pahlavin suunnalta. Ayatollah -nimityksen jälkeen Khomeinin ensimmäiset teot johtivat Saahin vallan¹⁰⁵ poistamiseen. Onnistuneen vallankumouksen jälkeen Khomeini nimitettiin Iranin uskonnolliseksi ja poliittiseksi johtajaksi koko hänen loppuiäkseen.¹⁰⁶

Khomeini käytti tunteisiin vetoavaa shiialaista perimätietoa ja kansan uskomuksia hyväkseen päästäkseen vaikuttamaan Iranin valtioon ja itse shiialaisuuden ytimeen. Noustessaan valtaan

¹⁰³ Salehzadeh Alan, s. 19–20

¹⁰⁴ Saahi tarkoittaa entisen Persian hallitsijaa. Pahlavi oli viimeinen saahi.

¹⁰⁵ Valta oli suurimmalta osalta lähtöisin länsimaiden tuesta, jossa Yhdysvallat oli suurin tuen antaja.

¹⁰⁶ Khomeinin biografia: [<http://www.biography.com/people/ayatollah-ruhollah-khomeini-13680544> (luettu 7.8.2013)]

hän tuli luoneeksi islamilaisen fundamentaalien politiikan, mikä tulisi vaikuttamaan tulevaisuuden muslimi politiikkaan aina Marokosta Malesiaan.¹⁰⁷

Khomeini ei aina ollut vallankumouksellinen. Hänen maailmankatsomuksensa muovautui 1900-luvun aikana kehittyvien trendien mukana. Ensimmäinen Khomeinin mieltä muuttanut tapahtuma oli shaahien ja ayatollahien välinen rakoilu 1900-luvun aikana, kun Iran kärsi länsimaiden taloudellisesta ja poliittisesta painostuksesta. 1500-luvulla Iranin shiia ulama¹⁰⁸ oli tehnyt sopimuksen, jossa todetaan monarkian laillisuus, kunhan kruunu puolustaa shiialaista identiteettiä ja valtapiiriä. Näin ei ollut, koska 1900-luvun alussa ollut monarkia teki niin kuin Britannia ja Neuvostoliitto käskivät. Kolonialismi uhkasi shiiojen valtakuntaa alistamalla maata taloudellisesti ja yrittämällä vaikuttaa Iranin poliittiseen itsenäisyyteen. Koska sen aikainen saahi ei ollut halukas tai ei kykeneväinen puolustamaan kansaansa kolonialismia vastaan, niin oli ayatollahien tultava puolustamaan valtion oikeuksia.¹⁰⁹

Khomeini edusti omasta mielestään kahdettatoista imaamia. Mikä tarkoitti hänen olevan messiaan edustaja ja puolestapuhuja. Vaikkakin mielipiteitä oli puolin ja toisin niin esimerkiksi Mahmoud Ahmadinejad julisti kahdennentoista imaamin olevan Iranin oikea hallitsija. Tällä julistuksella Ahmadinejad osoitti omistautumista kahdennelletoista imaamille sekä haki itselleen samaa massojen hallintavoimaa, mikä Khomeinilla oli ollut. Näin Iranin politiikka tulisi ohjata sitä pyrkimystä kohti, että kahdennentoista imaamin tulo nopeutuisi.¹¹⁰

Shiialaisuus on määritelty alusta lähtien sen vahvasta Karbalan kunnioituksesta ja tunteikkaita rituaaleista, jotka nostattavat tunteen paloa uskontoa kohtaan. Vaikkakin shiitat ottavat islamilaisen lain vakavasti, niin laki ei ole heille kaikki kaikessa, koska heidän uskontonsa ei ole pääosiltaan lakiin sidottu ilmiö. Khomeinin islamistinen tasavalta sitä vastoin oli kyllästetty laeilla ja säädöksillä sekä siinä oli hyvin vähän kiinnostusta Karbalaan ja marttyyriyteen. Khomeini siis väheksyi shiialaista hurskautta ja traditioita. Khomeini ei käynyt hallitsija vuosiensa aikana edes suosituissa pyhätöissä. Hänen omasta mielestään hän oli kaiken tämän yläpuolella.¹¹¹

Khomeini pyrki koko Iranin vallankumouksen ja sen jälkeisenä aikana yhteen päämäärään, olla ylin uskonnollinen auktoriteetti ja tunnustettu ylin johtaja shiialaisuuden piirissä, johon

¹⁰⁷ Nasr Vali, s. 121

¹⁰⁸ ulama: ”oppineet”, islamilaiset oikeusoppineet, juristi-teologit

¹⁰⁹ Nasr Vali, s. 121–122

¹¹⁰ Nasr Vali, s. 133–134

¹¹¹ Nasr Vali, s. 134–135

hän pääsikin. Kohotessaan hän myös pyrki ylimmäksi islamistiseksi johtajaksi, mutta sunnien oli vaikea hyväksyä shiialaista johtajaa joten se jäi häneltä saavuttamatta.¹¹²

2.4.2 Ayatollah Ali Hosseini Khamenei

Khamenei on Iranin tällä hetkellä virkaatekevä ja järjestyksessä toinen ylin uskonnollinen ja poliittinen johtaja (*supreme leader*). Khamenein kausi alkoi vuonna 1989 Khomeinin kuoltua. Khamenei ehti olla myös Iranin presidenttinä vuosina 1982–1990.¹¹³ Khameneilla on alaisuudessaan presidentti, hallitus, parlamentti sekä valvovien neuvosto. Virkakausi on Khomeinin tapaan elinikäinen. Ayatollah Khamenei on jatkanut Khomeinin tulkitsemaa linjaa islamilaisen tasavallan ylimpänä johtajana.¹¹⁴

2.4.3 Presidentti Mahmud Ahmadinejad

Mahmud Ahmadinejad toimi Iranin kuudentena presidenttinä vuosina 2005–2013. Hänet uudelleen valittiin vuoden 2009 vaaleissa. Ahmadinezadin valtakausi Iranin presidenttinä päättyi kesäkuussa 2013 ja hänen tämänhetkinen seuraajansa on Hassan Rouhani.

Ahadinejad aktivoitui poliittisesti vuoden 1979 islamilaisen vallankumouksen myötä. Kouluttautumisen jälkeen hänet valittiin Teheranin pormestariksi vuonna 2003. Pormestari vuosien aikana hän hankki itselleen ”kansanmiehen” maineen ja sai Teheranin väestön luottamuksen puolelleen.¹¹⁵

Vuosien 2003 ja 2005 välisenä aikana Ahmadinezadia pidettiin ”kevyt sarjalaisena” Iranin politiikassa hänen epäuskonnollisten ideoiden ja pakkomielteisen kahdennentoista imaamin palvonnan takia. Pormestarina ollessaan hänen politiikassaan korostui kaksi asiaa, jotka molemmat olivat Iranin sen hetkisen poliittisen ytimen mielestä väheksyttäviä. Ensimmäinen näistä oli sota marttyyrien uudelleen sijoittaminen ja hautaaminen suosituille yleisille paikoille Teheranin kaupungissa. Tällä teolla Ahmadinejad muistutti kaupunkilaisia uhrauksista, joita sota aikana koettiin. Toinen korostunut asia oli kahdennentoista imaamin palvonta. Ahmadinejad julisti tietävänsä, että kahdestoista imaami palaa lähitulevaisuudessa ja paikkana

¹¹² Nasr Vali, s. 136–137

¹¹³ Biografia: [<http://www.leader.ir/langs/en/index.php?p=biography>] (Luettu: 8.8.2013)

¹¹⁴ Suomen suurlähetystö, Teheran: [<http://www.finland.org.ir/Public/default.aspx?nodeid=43250&culture=fi-FI&contentlan=1&displayall=1>] (Luettu: 8.8.2013)

¹¹⁵ Biografia: [<http://www.biography.com/people/mahmoud-ahmadinejad-38656>] (Luettu: 9.8.2013)

on Jamkaran pieni kaupunki. Tarkkaa ajankohtaa hän ei kertonut vaan käytti futuuri muotoa ja sai näin kansalaiset puolelleen. Poliittinen eliitti piti Ahmadinezan tekoja turhanpäiväisinä, mutta tulevien ydin äänestäjien keskuudessa Ahmadinezadista pidettiin ja hänen ehdokkuutetaan tuleviin presidentin vaaleihin jopa odotettiin.¹¹⁶ Näillä laskelmoiduilla teoilla Ahmadinezad sai uhkaajiansa päät käännettyä pois itsestään ja samalla luotoa vahvan pohjan tuleville vaaleille.

Ahmadinezad voitti ylivoimaisesti vuoden 2005 vaalit. Voiton taustalla oli hänen karismaattinen olemuksensa ja älykkäät puheet kansalle. Vaalien aikana hän lupasi muuttaa Iranin ja jopa normaalien kansalaisten talouden parempaan suuntaan, mikä uskottiin. Vaalien jälkeen kasvava Israelin vastainen retoriikka ja pyrkimys omaan ydinohjelmaan ajoivat Iranin vastakkain asettelu tilanteeseen yhdistyneiden kansakuntien kanssa.¹¹⁷

Vuoden 2009 presidentin vaaleissa Ahmadinezad saavutti 85% äänenemmistön ja tuli uudelleen valituksi. Vaalien tuloksesta ja epäilyttävästä vaaliurnien valvonnasta johtuen syytöksiä nousi Ahmadinezadia vastaan, jolloin protesteja sekä mellakoita puhkesi ympäri maailman aiheutten 69 kuolon uhria. Iranin johto sulki internetin ja hajotti mellakoivat joukot käyttäen jopa aseellista voimaa. Protestit olivat turhia ayatollah Khamenein virallisesti nimittäessä Ahmadinezadin uudelle neljävuotiskaudelle.¹¹⁸

¹¹⁶ Ansari Ali: *Iran under Ahmadinejad, the politics of confrontation*, Routledge, Adelphi paper 393, 2007, s. 28–30

¹¹⁷ Biografia: [<http://www.biography.com/people/mahmoud-ahmadinejad-38656> (Luettu: 9.8.2013)]

¹¹⁸ sama

3. MAHMUD AHMEDINEJADIN PUHEET YK:N KOKOUKSISSA

Tässä luvussa on selvitetty Ahmadinejadin puheisiin liittyvä tilanne maailmalla sekä määriteltynä diskurssit, Ahmadinejadin käyttämät positiot ja analyysi¹¹⁹ puheista. Diskurssien määritelmä osiossa on esimerkkien kautta avattuna diskurssien rajaukset ja miten niistä nousee esille uskontoon liittyviä painotuksia. Puheet on ensin analysoitu yksittäisinä kokonaisuuksina tiettyyn vuoteen sitoen. Lopuksi puheet on nidottu yhteen ja selvitetty mitkä asiat maailmalla ovat vaikuttaneet ja miten uskonnollisuus nousee esille Ahmadinejadin puheista.

3.2 Analysoinnin toteutus

Analysointi on toteutettu siten, että ensimmäisillä lukukerroilla puheista on selvitetty kielenkääntäjien käännosten sekä Ahmadinejadin puhutun kielen osien välinen yhteneväisyys. Yhteneväisyys selvitettiin siten, että kielenkääntäjän puheen rytmitystä verrattiin Ahmadinejadin puheen rytmitykseen. Näistä selvisi, että kääntäjät ovat ottaneet huomioon Ahmadinejadin puhutun kielen omissa tauotuksissaan ja näin laatineet niin asiakokonaisuuksiltaan kuin puheiden tauotuksista omat kappaleensa.

Seuraavilla lukukerroilla puheista on etsitty uskonnollisuuteen viittaavat sanat. Jumaladiskurssi on täynnä islamiin, Koraaniin ja Iranin yhteiskuntaan liittyvää sanastoa. Joissain diskursseissa on myös uskonnollisuuteen liittyvää sanastoa, joka antaa samalla painoarvoa Ahmadinejadin maalatessa islamistista maailmankatsomusta.

Yksittäisten sanojen jälkeen analysoinnissa on siirrytty kappaleiden erittelyyn. Kappaleet ovat jaoteltu 12:sta osaan nousseiden diskurssien mukaisesti. Myöhemmin kuvaillut diskurssit ovat Ahmadinejadin ajatuskokonaisuuksia puheista. Asiakokonaisuudet ovat yksittäisiä kappaleita tai useiden kappaleiden sarjoja, joissa puhuttiin samasta asiasta.

Viimeisessä vaiheessa on puheista selvitetty mistä asioista Ahmadinejad puhuu ja mitkä asiat hän jättää vähemmälle käsittelylle. Osa diskursseista on joko positiivisesti latautuneita tai negatiivisesti latautuneita. Joistain asioista Ahmadinejad puhuu niin positiivisesti kuin negatiivisesti saman diskurssin määritelmän sisällä. Ahmadinejadin valinta ääripäiden välillä tai

¹¹⁹ Analyysin pohjana käytetty materiaali ja laskennalliset merkinnät tutkijan hallussa.

jättääkö hän asiansa neutraaliksi, riippuu siitä, miten hän haluaa tuoda asiansa esille Yhdistyneiden kansakuntien kokouksissa eri vuosina.

3.3 Diskurssien määritelmät

Diskursseja sisältävät kappaleet on analysointivaiheessa jaettu kolmeen kategoriaan: neutraali-, diskurssi- ja monidiskurssikappaleeseen. Kappaleet itsessään ovat Ahmadinejadin puheesta kielenkääntäjien asiakokonaisuuksia tai puhujan itsensä tekemiä tauotuksellisia kokonaisuuksia. Lyhimmillään yksittäinen kappale voi olla yksittäinen lause, esimerkiksi: ”*What would happen, if the same amount was allocated to poor nations?*” Kyseenomaista lausetta Ahmadinejad korostaa pitämällä tauon lauseen molemmin puolin ja lause saa merkityksensä aikaisemmasta kappaleesta, mutta laskennallisesti se on eriteltyä.

Neutraalikappale sisältää latauksetonta asiaa, mitä ei ole liitetty mihinkään diskurssiin tai laskennallisesti otettu huomioon (pl. kokonaismäärä). Neutraalikappaleita on määrällisesti yhdestä neljään puhetta kohti ja ne ovat yleensä yleisellä tasolla olevia puheen tai aihealueen aloituksia.

Monidiskurssikappaleet sisältävät useamman kuin yhden diskurssin. Tällainen kappale on lyhimmillään seuraavanlainen: ”*However they endorse and allow sacrileges and insult against beliefs of other divine religions*”. Lauseen alussa oleva ”*they*” viittaa aikaisemmassa kappaleessa olleeseen asiaan, USA-diskurssiin. Lauseen loppuosa taas viittaa uskonnolliselta näkökannalta tehtyihin rikkeisiin. Monidiskurssikappaleita on Ahmadinejadin neljässä puheessa yhteensä kolme.

Diskurssikappaleet sisältävät yhden vahvasti esille nousevan diskurssin. Kappaleita ei voi analysoida irrallisina asiakokonaisuuksina, vaan ne nivotaan osaksi koko puhetta. Yksittäinen kappale saattaa saada merkityksensä joko edellä tai perässä tulevista kappaleista. Diskurssin sisältäviä kappaleita on Ahmadinejadin neljässä puheessa yhteensä 238.

Jumala-diskurssiin katsotaan kuuluvaksi Jumalaan ja islamiin viittaavat kohdat. Ahmadinejad kertoo Jumalan lupauksista (*God has promised*), viittauksista 12:sta imaamiin ja Jeesukseen (*a man who will come in the company of Jesus Christ and the righteous*). Lisäksi puheen useissa kohdissa on yksittäisillä sanoilla luotu uskonnollisuuteen viittaava paino (*pure and divine, supreme being, heavenly being, divine image*), vaikkakin koko kappale kuuluisi toisen

diskurssin alle. Näiden sanojen lähdemateriaalina on Koraani tai muu islamistinen maailmankatsomus. Jumala-diskurssissa on huomioitu niin kappaleet kuin yksittäiset sanat, mutta esimerkiksi lause: *”I do not believe that Muslims, Christian, Jews, Hindus, Buddhists and others have any problems among themselves or are hostile against each other”* viittaa ihmisryhmiin eikä uskonnollisuuteen, joten yksittäisiä sanoja ei ole huomioitu tässä yhteydessä Jumala-diskurssiin.

Maailmadiskurssissa Ahmadinejad kertoo miten asiat ovat hänen mielestään maailmalla tai hän käyttää passiivia siten, että hänen kertomansa asiat olisivat yleisesti tunnettuja faktoja. Ahmadinejad maalaa kuvaa maailmasta, jossa on paljon vääryyttä: *”Approximately, three billion people of the world live less than 2.5 dollars a day”* tai maailman poliittinen tasapaino ei ole kohdallaan: *”Most nations of the world are unhappy with the current international circumstances”*. Useissa puheiden kohdissa maailmadiskurssin jälkeen tulee joko kapitalismidiskurssi tai Jumala-diskurssi, jotka luovat negatiivisen kuvan kapitalisteista tai positiivisen kuvan muslimeista. Maailmadiskurssi sisältää toiseksi eniten uskonnollisuuteen viittaavaa sanastoa, Jumala -diskurssin jälkeen.

Iran-diskurssiin voidaan lukea kaikki ne puheen kohdat, joissa Ahmadinejad viittaa Iraniin. Iranin presidenttinä Ahmadinejad puhuu Iranin kansalaisten, hallituksen ja itsensä puolesta. Ahmadinejad käyttää ilmaisuja, kuten kunnian ja kauneuden maa (*Iran, the land of glory and beauty*), myötämielisyyden ja valon maa (*the land of compassion and light*), tutkijoiden ja oppineiden maa (*the land of scientists, scholars*) sekä ylpeä valtio (*proud nation*). Iran-diskurssissa Ahmadinejad puhuu positiivisesti valtiostaan tai saattaa valtionsa uhrin asemaan. Kaksi edellä mainittua tyyliä saattaa löytyä yksittäisestä lauseestakin: *”Our country that builds cultures has been a main victim of terrorism itself”*. Iran-diskurssin yhteydessä on uskonnollisuuteen viittaavaa sanastoa, mutta suurin osa kappaleista kuitenkin korostaa Iranin kulttuurin kauneutta ja moninaisuutta.

YK-diskurssissa Ahmadinejad maalaa maailmankatsomusta, jossa suurvallat tekevät mitä haluavat, eikä Yhdistyneet kansakunnat pysty tekemään asialle mitään: *“The need to remove the structural barriers and encourage the process of universal participation in global management has never been greater before. The United Nations lacks the required efficiency to bring about the required changes. If this inefficiency persists, nations will lose hope in the global structures to defend their rights”*. Yleensä kritiikin kohteena on YK:n turvallisuusneuvosto ja veto-oikeus. Ahmadinejad ei tuo YK-diskurssia positiivisesti esiin lainkaan. Myös uskontoon

viittaavat sanat ovat poissaoleva kokonaisuus tässä diskurssissa. Mikäli *NAM*-diskurssi (Non-Aligned Movement) on edellä tai jäljessä oleva diskurssi, niin silloin Ahmadinejad käyttää positiivisen merkityksen saavia sanoja YK-diskurssin yhteydessä, korostaakseen *NAM*-diskurssia.

Kapitalismidiskurssilla tarkoitetaan länsimaita ja samalla talousjärjestelmää, joka on epäoikeudenmukainen Ahmadinejadin mielestä. Kapitalismidiskurssi esiintyy vain negatiivisessa valossa: ”*By the grace of God, Marxism is gone. It is now history. The unhindered expansionist Capitalism will certainly have the same fate*”. Kapitalismista puhuttaessa Ahmadinejad korostaa länsimaiden rahan menevän väärin tarkoituksiin, esimerkiksi poliitikkojen vaalirahastoihin ja yksityisten ihmisten taskuihin. Kapitalismidiskurssissa Ahmadinejad ei käytä juuri ollenkaan uskontoon viittaavaa sanastoa.

USA-diskurssi on puhtaasti negatiivissävytteinen. Sen sanoma kohdistuu vain Yhdysvaltoihin eikä diskurssissa oteta muita valtioita tai Yhdysvaltojen liittolaisia huomioon. *USA*-diskurssissa Ahmadinejad kommentoi *USA*:n ”maailman poliisi” -asemaa, syyskuun 11. päivän iskuja ja niiden jälkiseuraamuksia, tukea Israelille sekä Yhdysvaltojen rahan käyttöä sotilaallisiin tekoihin. Ahmadinejad jättää Jumalaan viittaavat sanat hyvin vähäiselle osalle puhuessaan Yhdysvalloista. Ainoastaan fundamentaaliset erot näkyvät paikoittain puheessa: ”*they themselves are the first who violate its fundamental principles*”. Ahmadinejad pyrkii perustelemaan omat argumenttinsa ”länsimaiseen” tapaan puhuessaan numeerisista arvoista ja pyrkien löytämään syy – seuraus suhteen Yhdysvaltojen toimintatavoista: ”*What is the justification for the presence of hundreds of US military and intelligence bases in different parts of the world, including 268 bases in Germany, 124 in Japan, 87 in South Korea, 83 in Italy, 45 in the United Kingdom, and 21 in Portugal? Does this mean anything other than military occupation?*”

Nato-diskurssi viittaa nimensä mukaisesti *Nato*-maihin ja samalla korostaa Yhdysvaltojen osuutta *Naton* sisällä. Diskurssista Ahmadinejad puhuu vain negatiivisessa mielessä ja usein kysymyksien kautta: ”*Which governments are the most indebted ones in the world? Which governments are always ready to drop thousands of bombs on other countries, but ponder and hesitate to provide aid to famine-stricken people in Somalia or in other places?* Edellä esitetyistä kysymyksistä ensimmäinen sisältää myös kapitalismidiskurssin ja jälkimmäinen sisältää sympatiadiskurssin, mutta koko puhe huomioiden on kysymysten kohteena *Nato*. *Nato*-diskurssin yhteydessä ei esiinny ollenkaan uskontoon viittaavaa sanastoa.

NAM-diskurssi on Ahmadinejadin vastaus YK-diskurssille. Ahmadinejadin puhuessa YK:sta on kieliasu aina negatiivinen, kun NAM-diskurssin yhteydessä se on positiivinen: ”*Non-Aligned Movement is proud to once again emphasize the rightfulness of its historic decision to reject the poles of power and the unbridled hegemony ruling the world*”. NAM:iin kuuluu 137 valtiota, jotka kattavat koko Afrikan, Lähi- ja Kauko-idän¹²⁰, Keski- ja Etelä-Amerikan. NAM:ssa ei ole veto-oikeutta yhdelläkään valtiolla.

Siionismi-diskurssissa Ahmadinejad puhuu negatiivisesti siionismista. Hän käyttää esimerkiksi seuraavanlaisia ilmaisutapoja: ”*Continued threats by the uncivilized Zionists to resort to military action against our great nation is a clear example of this bitter reality*”. Lisäksi viittaukset siionismin petollisuuteen (”*Zionism been recognized to allow the world media to freely report and shed light on realities instead of taking deceitful gestures of backing freedom bent on offending the sanctities*”) liittyvät tähän diskurssiin. Siionismi-diskurssissa Ahmadinejad käyttää uskontoon viittaavia sanoja alentaakseen (*blasphemy*) siionismia ja korostaakseen (*divine messengers*) islamia.

Ydin-diskurssissa Ahmadinejad puhuu joko ydinenergian puolesta: ”*Nuclear energy is clean and cheap and a heavenly gift which is amongst the most suitable alternatives to cut the pollution emanating from fossil fuels*” tai ydinasevaltioita vastaan: ”*The nuclear bomb is the worst inhumane weapon and which must totally be eliminated*”. Uskontoon viittaavaa sanastoa Ahmadinejad käyttää ydinenergian puolesta puhuttaessa.

Sympatiadiskurssiin sisältyy Ahmadinejadin puheen kohdat, joissa hän antaa myötätuntonsa suuren katastrofin (*flood in Pakistan, nuclear power plant in Japan*) tai toisen valtion sarron kärsineille maille (Pakistan). Diskurssissa nousee esille Ahmadinejadin tuki samanmielisille valtioille kuin Iran. Uskonnollista sanastoa Ahmadinejad käyttää vain jos hän puhuu samankaltaisista valtioista kuin Iran, esimerkiksi Pakistan, korostaakseen islamistista yhtenäisyyttä maiden välillä.

Perhediskurssi sisältää pääasiassa naisiin kohdistuvaa argumentointia: ”*Woman is a reflection of God’s beauty and is the source of love and caring*”. Perhe on Ahmadinejadin mukaan institutio, joka on jokaisen valtion selkäranka. Uskonnollisia sanoja käytetään siten, että islamilainen yhteiskuntamalli korostuu.

¹²⁰ Esimerkiksi Kiina kuuluu YK:n turvallisuusneuvostoon, mutta samalla se on NAM:n seuraajajäsen. Monet maailman valtiot ovat YK:n ja NAM:n jäseniä.

Esiintyvissä taulukoissa on eriteltyä numeeriset kerrat eri diskurssien esiintymisestä puheen aikana. Yksittäiset sanat liittyvät sellaiseen konseptiin, jonka lähdemateriaalina on Koraani ja nämä yksittäiset sanat liittyvät jumalalliseen sanomaan. Kappaleen rakenne ja asiayhteys liittyy tietyn diskurssin konseptiin. Lopuksi taulukoissa on tietyn puheen kappaleiden kokonaismäärä.

3.4 Puheiden positiot

Ahmadinejadille muodostuu kaksi positiota, joilla hän vahventaa omaa puhettaan. Ahmadinejad liikkuu toiminnallisten positioiden välillä, rakentaen itsestään merkityksellisemmän kuvan kokouksissa. Positiot ovat presidentti ja uskovaisuus.

Presidenttipositio tulee selkeimmin esille. Ahmadinejadin instituutionaalinen asema on itsensänselvyys hänen asemansa takia, Iranin presidenttinä. Ahmadinejad edustaa samanaikaisesti koko Iranin kansaa, valtiota ja hallintoa esiintymällä YK:n kokouksissa. Asemoituminen valtionpäämieheksi tulee selväksi hänen kuvatessaan Iranin valtiota ja omaa asemaansa. Ahmadinejad julistaa Iranin omakseen palvellessaan kansaansa, edustamalla Irania kokouksessa:

“I am now here for the eighth time in the eighth year of my service to my noble people; in this august assembly of peoples and brothers from across the world, to show to the world that my noble nation, like its brilliant past, has a global vision and welcomes any effort intended to provide and promote peace and stability and tranquility which can only be realized through harmony, cooperation and joint management of the world.”

Ahmadinejad vertaa itseään muiden maiden johtajiin ja asettaa itsensä samaan kastiin:

“Dear colleagues, human beings do not deserve to be under continual sufferings of the present situation”.

“Mr. President, Excellencies, ladies and gentlemen, I thank the almighty God for having once more the chance to participate in this meeting. We have gathered here to ponder and work together for building a better life for the entire human community and for our nations.”

Uskovaisuuspositio on läsnä koko puheen ajan. Ahmadinejad viestittää kaikille muslimeille olevansa hurskaan valtion johtaja, joka toimii uskonnollisten periaatteiden ohjaamana. Ahma-

dinejad käyttää uskonnollisia termejä jokaisessa kohdassa, joissa ne vain ovat mahdollisia ja näin tuo esille oman järkkymättömän uskonsa Allahiin:

”All praise belong to Allah, the lord of the world”

“...divine and humanitarian message”

“...together we need to place our trust in God”

“The almighty God has not left us alone”

“God has promised us...”

“The arrival of the ultimate savior will mark a new beginning”

Ahmadinejad viestittää maailmalle olevansa hurskas muslimi, jonka päämääristä tärkeimmäksi nousee islamin kukoistaminen. Kahdennentoista imaamin tuleminen on yksi tärkeimmistä Ahmadinejadin argumenteista. Tällä positiolla Ahmadinejad vahvistaa omaa presidenttiyttään sisä- ja ulkopoliitikassa sekä pyrkii saamaan myötämielisyyttä muista islamistisista maista.

3.5 Ensimmäinen puhe (2009)

Ahmadinejad aloittaa ensimmäisen puheensa (liite yksi) ylistämällä Jumalaa, jonka jälkeen hän vasta tervehtii yleisöä. Tervehdyksessäänkin hän kiittää Jumalaa pääsystään yleiskokoukseen. Ahmadinejad jatkaa kertomalla maailman huonosta tilanteesta ja miten Allah olisi oikea suunta maailman paremmaksi muuttamiseksi.

Ahmadinejad ottaa vastuun puheestaan, aloittamalla viidennen kappaleen virkkeellä: *”Friends and colleagues; today, I wish to share with you a few points about the changes that should take place”*. Vaikkakin *“should”* on konditionaali, niin silti se kertoo, että Ahmadinejad itse on sitä mieltä, että joidenkin asioiden tulisi muuttua. Ahmadinejad luettelee viisi asiakokonaisuutta tässä yhteydessä.

Ensimmäinen asia on maailmalla vallitseva eriarvoisuus, jonka takana on kapitalismi, Yhdysvallat ja siionismi. Ahmadinejad jatkaa puhettaan kertomalla ettei YK kykene vaikuttamaan epätasaisuuksiin. Toisessa kohdassa Ahmadinejad korostaa kapitalismin aiheuttamaa vääryyttä maailmalle ja selvittää, että Koraanin opein ja maailman fundamentaalisella muutoksella voitaisiin muuttaa asiat paremmaksi. Ahmadinejadin mukaan kolmas asia on valtioiden johtajien etäännyminen ihmisarvoista, moraalista ja profeettojen opeista.

Neljäs kohta on jaettu viiteen alakohtaan, joiden sanoma on: Millä muutoksilla saamme parannettua maailmaa? Neljännen kokonaisuuden alussa Ahmadinejad ottaa vain osittaisen vastuun puheestaan sanomalla: ”*The Secretary- General and the UN General Assembly can take the lead by undertaking necessary measures for the fulfillment of our shared goals on the basis of*”. Ahmadinejad selvittää perusteita ja pohjia, joiden mukaan muut voisivat tehdä tarvittavia muutoksia. Kohdat ovat: YK:n uudelleen rakentaminen, maailman ekonomian, kansainvälisten poliittisten suhteiden ja kulttuurin rakenteiden uudelleen järjestäminen sekä maailmanlaajuiset ponnistelut ympäristön suojelemiseksi.

Viides kokonaisuus on Iranin valtion vaalien demokraattisuuden korostamista. Näissä vaaleissa Ahmadinejad valittiin toiselle kaudelle. Ahmadinejadin mukaan vaalit olivat uusi mahdollisuus Iranin kehittymiselle. Ahmadinejad korostaa edellä mainittujen viiden kohdan jatkona maansa kulttuuria, vaikka Iran kehittyi jatkuvasti, niin silti se on joutunut sorron kohteeksi.

Puheen loppuajan Ahmadinejad kehoittaa muuttamaan maailmaa fundamentaalien perusteiden kautta kohti parempaa tulevaisuutta. Profeettojen tekojen kautta Ahmadinejad perustelee ajatustaan yhdistymisestä yhden Jumalan alle ja muiden asioiden vastustamista: ”*They (profeetat) were all threatened to death and were forced out of their homelands. Without resistance and objection, the injustices would not be removed from the face of the earth*”. Ahmadinejadin puhuessa lopuksi kirkkaasta tulevaisuudesta, tarkoittaa hän profeettojen saapumista, jolloin oikeamielisten avustuksella (*righteous people and true believers*, islamin uskoiset) saadaan aikaiseksi maailmanrauha.

3.5.1 Puheen diskurssit

Ahmadinejadin toisen kauden ensimmäisestä puheesta nousi esille yhdeksän diskurssia. Jumala-diskurssiin liittyvissä kappaleissa Ahmadinejad käytti uskonnollisia sanoja 61 kertaa ja muiden diskurssien yhteydessä 20 kertaa.

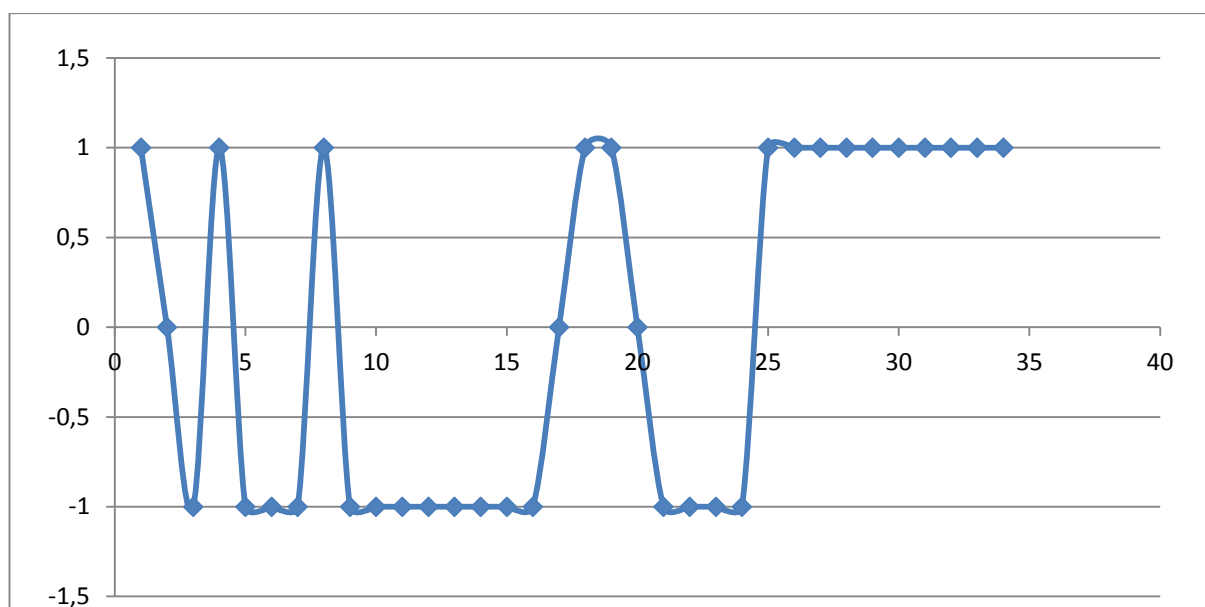
Diskurssi / Määrä	Sanoja	Kappaleita
Jumala	81	9
Maailma		7
Kapitalismi		5
USA		3

YK		3
Iran		3
Siionismi		2
Sympatia		2
Perhe		1
Yhteensä		35

Taulukko1: 2009 vuoden diskurssit

Ahmadinejadin puhe muodostuu kolmesta osasta: aloitus, asiaosa ja lopetus. Alku ja lopetus ovat eniten uskonnollispainotteisia suhteessa muuhun kontekstiin, sisältäen vain joko Jumala-diskurssia tai maailmadiskurssia. Nämä kohdat sisältävät myös eniten uskonnollisia sanoja.

Ahmadinejad puhuu usein subjektiivisesti, antaen tietynlaisen kuvan hänen maalaamastaan maailmasta. Seuraavassa diagrammissa on arvioitu Ahmadinejadin puheen kappaleiden positiivisuutta suhteessa aikaan. Kappaleelle on annettu arvoksi yksi, jos Ahmadinejad luo kyseenomaisen kappaleen aikana positiivisen kuvan käsiteltävästä aiheesta. Neutraaleille kappaleille arvo on nolla ja negatiivisten kappaleiden arvo on miinus yksi.

Diagrammi1: 2009 vuoden positiivisuus käyrä

Alkuosa on niin sanotusti lyhyt katsaus maailmasta, johon Allah liittyy oleellisesti. Alkuosa antaa positiivisen kuvan islamista, samalla korostaen maailman heikkoa tilannetta. Alkuosan ja jumala-diskurssin kautta Ahmadinejad siirtyy itse asiaan ja kertoo mitkä seikat vaikuttavat tähän maailman heikkoon tilanteeseen.

Asiaosassa Ahmadinejad puhuu vaihtelevista asioista, joihin muun maailman tulisi ottaa kantaa. Asiaosan eniten esille nousevat diskurssit ovat kapitalismi, USA ja YK. Kapitalismi ja Yhdysvallat ovat syy maailman heikkoon tilanteeseen, mikä myös näkyy diagrammissa. Ahmadinejad puhuu positiivisessa mielessä vain jumala -diskurssin kohdalla lyhyesti, jonka jälkeen puhuttu asia menee taas negatiivisen puolelle YK-diskurssin myötä. Asiaosan lopussa Ahmadinejad puhuu taas positiivisesti, kun kyseessä on sympatia-, perhe- ja Iran -diskurssi. Ahmadinejadin mielestä maailmassa on paljon korjattavaa.

Maailmalla tapahtuneista asioista Ahmadinejad toi esille Pakistanin ongelmat, Afganistanin tilanteen, Quantanamon vankilan, Yhdysvaltojen ”maailman poliisi” -aseman ja YK:n veto-oikeuden. Kaikista edellä olevista asioista puhuttaessa on puhe sävyltään negatiivinen. Ahmadinejad maalaa katsomusta, jossa länsi on pahan aiheuttaja. Islamistiset maat ovat se suunta johon maailman valtioiden tulisi suunnata katseensa. Ahmadinejad tarjoaa muutamia vaihtoehtoja maailman olojen parantamiseksi, mutta fundamentaaliset muutokset ovat ehdottomasti korkeimmalla tällä listalla. Ahmadinejad rakentaa kuilua idän ja lännen välille, me – te asetelma on vahvasti esillä.

Toistoa Ahmadinejad on eniten käyttänyt kapitalismin kohdalla. Kapitalismiin viittaavaa tekstiä löytyy myös USA- ja YK-diskurssien alueelta. Puhumalla useita kertoja samasta aiheesta antaa hän vaikutelman siitä, että kapitalismi on yksi pahimmista asioista maan päällä. Ahmadinejad liittyy YK:n ja Yhdysvallat kapitalismiin toistamalla kapitalismidiskurssia ja lännen rahan käyttöön viittaavaa kontekstia YK- ja USA-diskurssien aikana.

3.6 Toinen puhe (2010)

Ahmadinejad aloittaa toisen kautensa toisen puheen (liite kaksi) lyhyellä tervehdyksellä, jonka jälkeen hän muistaa Pakistanin tulvassa kuolleita. Poiketen ensimmäisestä puheestaan Ahmadinejad ei käytä jumala-diskurssia tämän puheen alussa, vaan hän jatkaa puhettaan kiittämällä kokouksen johtajaa ja siirtyy kapitalismidiskurssiin.

Ahmadinejad ottaa osittaisen vastuun puheestaan toteamalla: ”*I shall try to examine the two main causes of this failure and picture some features of the ideal future order*”. Ahmadinejad jakaa pohdintansa kahteen osioon. Ensimmäinen on asenteet ja uskomukset, jossa Ahmadinejad korostaa jumala-diskurssin avulla monoteismin tärkeyttä ja länsimaiden uskomusten

kytköstä kapitalismiin. Ahmadinejad perustelee kapitalisminegatiivisuutensa kolonialismin, maailmansotien, Korean sodan, Vietnamin sodan ja Pakistanin miehityksen avulla.

Pohdinnan toinen osuus on maailman johtaminen ja johtamisrakenteet osio, jonka puhuja on jakanut kolmeen alakohtaan. Ensimmäisessä kohdassa Ahmadinejad nostaa esille Yhdysvaltojen johtavan roolin maailman politiikassa ja tarkemmin kyseenalaistaa Yhdysvaltojen tekemät Afganistanin ja Irakin miehitykset. Ahmadinejad perustelee kommenttinsa 9/11 terrori-iskuun liittyvien, Yhdysvalta-vastaisten toteamusten sekä Yhdysvalta- ja YK-vastaisten kysymysten kautta, samalla korostaen Iranin kykenevän laadukkaampaan toimintaan asian tiimoilta. Toinen seikka on Pakistanin alueiden miehittäminen, jonka Ahmadinejad tuomitsee. Siionismidiskurssi ja sympatiadiskurssi ovat vastakkainasettelu kohdat, jotka Ahmadinejad tuo esille. Kolmas kohta on ydinenergia, josta Ahmadinejad puhuu myötämielisesti, mutta samalla toteaa ydinaseen olevan epäinhimillisin ase maanpäällä. Ahmadinejad lopettaa osion toteamalla: *”I would like here to propose that the year 2011 be proclaimed the year of nuclear disarmament and ”Nuclear Energy for all, Nuclear Weapons for None”*. Ainakaan vielä Iranin ei ole todettu valmistavan ydinaseita, joten Ahmadinejad viittaa kommentillaan maan pakotteisiin korostamalla Iranin hyviä aikoja ydinenergian osalta. Ahmadinejadin mukaan edellä esitettyihin kahteen kokonaisuuteen YK ei ole pystynyt puuttumaan millään tavalla.

Ahmadinejad jatkaa puhettaan tulevaisuuden maailmanjärjestyksen kartoittamisella. Tärkein esille nouseva asia on maailman fundamentaalinen muutos, jonka myötä YK:n turvallisuusneuvostolta saataisiin veto-oikeus pois. YK-, USA- ja kapitalismivastaisuus ja Iranin korostaminen paistavat puheesta läpi koko maailman järjestysosion.

Ahmadinejad lyhyesti korostaa naisten asemaa yhteiskunnassa, jonka jälkeen siirtyy lopetusosioon. Lopetuksessa Ahmadinejad ylistää Jumalaa ja toivottaa kaikki kansat tervetulleiksi yhden Jumalan alle.

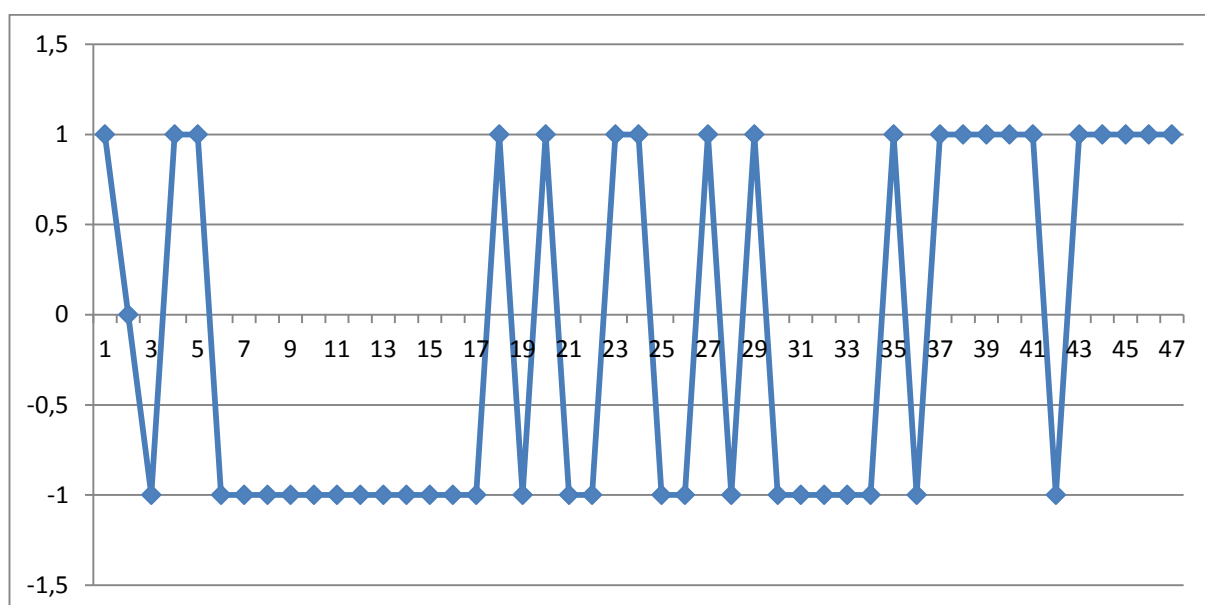
3.6.1 Puheen diskurssit

Ahmadinejadin toisen kauden toisesta puheesta nousi esille kymmenen diskurssia. Jumaladiskurssiin liittyvissä kappaleissa Ahmadinejad käytti uskonnollisia sanoja 58 kertaa ja muiden diskurssien yhteydessä kymmenen kertaa.

Diskurssi / Määrä	Sanoja	Kappaleita
Jumala	68	5
USA		8
YK		8
Kapitalismi		7
Iran		6
Maailma		5
Siionismi		3
Ydin		2
Sympatia		2
Perhe		1
Yhteensä		47

Taulukko2: 2010 vuoden diskurssit

Ahmadinejadin puhe muodostuu ensimmäisen puheen tavoin kolmesta osasta: aloitus, asiaosa ja lopetus. Toisin kuin ensimmäinen puhe, sisällyttää Ahmadinejad uskonnollista sanomaa enemmän asiaosaan aloituksen sijaan, lopetus on saman tyylinen kuin ensimmäisessä puheessa.

Diagrammi2: 2010 vuoden positiivisuus käyrä

Alkuosa on joko neutraalia, sympatiadiskurssia tai siirtymistä kapitalismidiskurssiin. Alku poikkeaa rakenteeltaan selkeästi muista puheista, koska jumala-diskurssia ei ole havaittavissa.

Toisaalta Ahmadinejad sisällyttää vahvan jumala-diskurssin heti asiaosan alkuun, oikeuttaakseen negatiivissävytteisen asiaosan.

Asiaosa poikkeaa hieman ensimmäisen puheen tyylistä. Agendat ovat samoja kuin ensimmäisessä puheessa, mutta vahvemmin negatiivisia. Ainoita positiivisia sävyjä puheeseen tuo Iran-diskurssi, jonka avulla Ahmadinejad luo eroa länsimaihin nähden. Puhe on toisaalta huomattavasti tasaisempi eri diskurssien osalta kuin muut puheet. Todennäköisesti kyseenomaisena vuonna on maailmalla tapahtunut vähemmän huonoja asioita Iranin silmissä, jolloin mikään yksittäinen taho ei selkeästi nouse muita korkeammalle. Kapitalismidiskurssi on eniten esillä puheen aikana, vaikka määrällisesti laskettuna näin ei ole. Kapitalismiin liittyviä painotuksia löytyy muiden diskurssien sisällöstä.

Maailmalla tapahtuneista asioista Ahmadinejad toi esille Pakistanin tulvat, Libanonin ja Gaazan tilanteen, IAEA:n painostuksen Irania kohtaan ja Koraanien polttamisen maailmalla. Edellä oleviin asioihin ovat länsimaat syyllisiä joko suoraan tai epäsuorasti. Toistoa Ahmadinejad on eniten käyttänyt kapitalismin kohdalla.

3.7 Kolmas puhe (2011)

Ahmadinejad aloittaa kolmannen puheensa (liite kolme) kiittämällä Jumalaa kokoukseen pääsystään, jonka jälkeen muistaa maailmalla tapahtuneiden katastrofien uhreja (Somalia, Pakistan, Japani). Ahmadinejad ottaa osittaisen vastuun tulevasta maailman tilanteen kuvauksesta kertomalla: *”I will try to analyze the present situation from a different angle”*. Ahmadinejad kertoo usean maailmadiskurssi kappaleen ajan maailmalla vallitsevista oloista, välillä huomauttaen Jumalan liittyvän oleellisesti tähän aiheeseen ja ettei YK ole vielä toiminut siten kuten kuuluisi.

Ahmadinejad siirtyy maailman kuvauksen jälkeen 18 kysymyksen kohtaan, jotka kaikki luetaan Nato-diskurssiin kuuluviksi. Kysymykset ovat retorisia ja ne vaihtelevat kolonialismin ajoista, nykypäivän ekonomian vääryyksiin. Kysymysten jälkeen Ahmadinejad siirtyy ”jossittelemään”¹²¹, josta suoranaisiin syytöksiin Natoa kohtaan. Ahmadinejad korostaa Yhdysvaltojen osuutta Natossa kysymysten välissä olevilla USA-diskurssi kappaleilla.

¹²¹ Ahmadinejad käyttää ”if”-muotoisia kysymyksiä, joihin hän antaa vastauksen heti perään.

Puheensa loppupuolella Ahmadinejad vetoaa YK:n henkilöstöön korostamalla, ettei näiden tiettyjen maailman valtojen tulisi kyetä toimimaan niin, kuin Nato on toiminut. Ahmadinejadin mukaan päätöksiä kyetään YK:ssakin tekemään Jumalan, yhteistyön ja solidaarisuuden avulla, vaikkakin YK:n kokoonpano on epäoikeudenmukainen. Aivan puheen lopuksi Ahmadinejad korostaa Jumalaa ja uskonnollista muutosta, jotka tuovat kirkkaan tulevaisuuden.

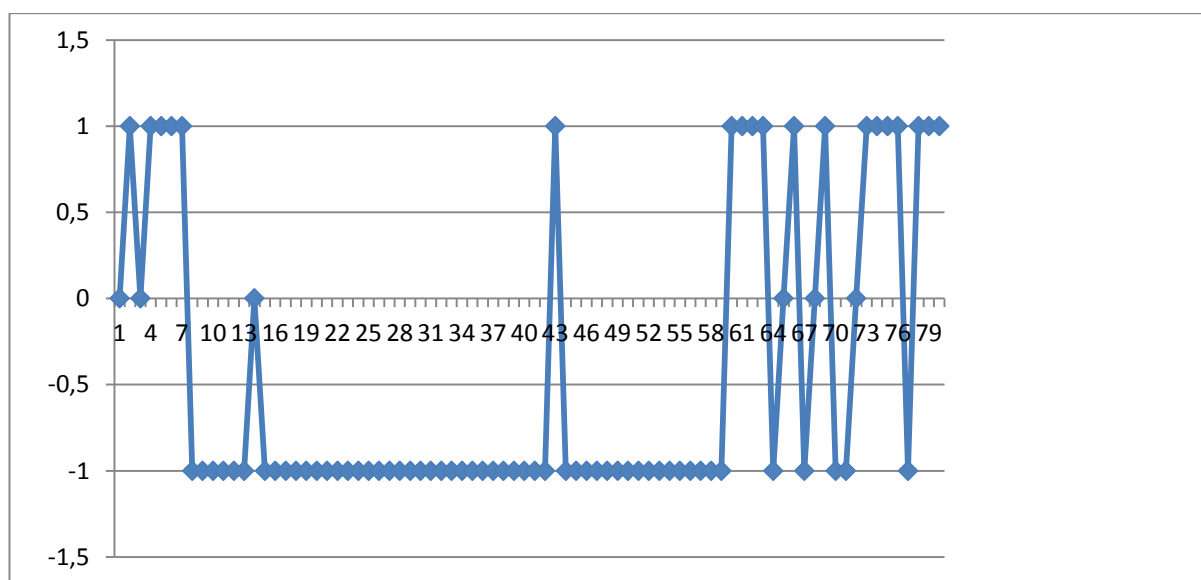
3.7.1 Puheen diskurssit

Ahmadinejadin toisen kauden kolmannesta puheesta nousi esille yhdeksän diskurssia. Jumaladiskurssiin liittyvissä kappaleissa Ahmadinejad käytti uskonnollisia sanoja 28 kertaa ja muiden diskurssien yhteydessä 7 kertaa.

Diskurssi / Määrä	Sanoja	Kappaleita
Jumala	35	10
Nato		35
Maailma		15
USA		8
YK		5
Iran		1
Sympatia		1
Sympatia		2
Perhe		1
Yhteensä		80

Taulukko3: 2011 vuoden diskurssit

Niin Nato-diskurssien lukumäärän kautta, kuin Nato-tyypittelyn USA- ja maailmadiskurssien aikana, tätä puhetta voitaisiin kutsua Ahmadinejadin ”NATO-puheeksi”. Ahmadinejadin neljästä puheesta tämä on ainoa, jossa Nato-diskurssi kappaleita on enemmän kuin 1 % puheesta, miltei puolet laskennallisista kappaleista on tätä kyseenomaista diskurssia.

Diagrammi3: 2011 vuoden positiivisuus käyrä

Ahadinejad rakentaa, todennäköisesti tarkkaan harkitusti, Nato-vastaista kontekstia. Hän aloittaa maailmankuvan rakentamisella, jossa ihmisillä on huonot elinolot. Tähän seikkaan kyetään vaikuttamaan ainoastaan Jumalan avulla.

Ahmadinejad aloittaa kysymyssarjansa miltei viattomaan sävyyn: ”*Woudn’t you think that the root cause of the problems (maailmalla vallitsevat ongelmat) must be sought in the prevailing international order, or the way the world is governed? I would like to draw your kind attention to the following questions*”. Kysymykset ovat aluksi hankalasti kategorisoitavissa, niiden laajuuden takia. Suurin osa kysymyksistä koskettavat niin Euroopan maita, kuin YK:ta, Natoa ja Yhdysvaltoja. Vasta viimeinen kysymys tarkoittaa kaikkia edellä olleita kysymyksiä: ”*Can the flower of democracy blossom from NATO’s missiles, bombs and guns?*” Mikäli vasta tässä puheen kohdassa kuulija huomaa, että puhe on kohdennettu tiettyyn järjestöön, niin silloin saattavat aikaisemmat kysymykset luoda kuulijalle varmuutta asian todellisuudesta¹²². Ahmadinejad siirtyy retorisisista kysymyksistä itse vastaamiinsa kysymyksiin. Näissä hän tiukentaa aikaisempien kysymysten linjaa antamalla itse laatimansa vastaukset kysymyksen muodossa. Ahmadinejadin linja tiukentuu edelleen siirryttäessä lyhyen USA-diskurssi osion kautta syytöksiin koskien Natoa.

Ahmadinejadin puheesta löytyy useita syy – seuraussuhteessa olevia, maailma- tai Nato-diskurssin sisältäviä kappaleita. Nato-vastaisen kontekstin luominen tulee selkeästi esille, kun nämä tietyt kappaleet asetetaan peräkkäin ja kappaleiden aihealueiden nimiksi aikaisemmin todetut kokonaisuudet. Seuraavassa esimerkissä on Nato-diskurssi, jonka ala-aiheena on ekonomia:

Maailmankuva: ”*Approximately, three billion people of the world live on less than 2.5 dollars a day and over a billion people live without having even one sufficient meal on daily basis. Forty-percent of the poorest world populations only share five percent of the global income, while twenty percent of the richest people share seventy-five percent of the total global income*”.

Retorinen kysymys: ”*Whose economies rely on waging wars and selling arms?*”, ”*Which governments are the most indebted ones in the world?*”

Itse vastattu kysymys: ”*If only half of military expenditures of the United States and its allies in NATO was shifted to help solve the economic problems in their own countries, would they be witnessing any symptom of the economic crisis?*”

¹²² Ahmadinejad luo todellisuutta toiston keinoin.

Syytös: ”*They (NATO maat) insist on imposing their lifestyle and beliefs on others. They officially support racism. They weaken countries through military intervention, and destroy their infrastructures, in order to plunder their resources by making them all the more dependent*”.

Maailmalla tapahtuneista asioista Ahmadinejad toi esille puheessaan Somalian nälänhädän, Pakistanin tulvan ja maanjäristykset sekä Japanin ydinvoimala onnettomuuden. Kattavin aihe kuitenkin oli Nato.

3.8 Neljäs puhe (2012)

Mahmud Ahmadinejadin puhe (liite 4) Yhdistyneiden Kansakuntien huippukokouksessa 26.9.2012 oli Ahmadinejadin kahdeksas ja viimeinen puhe presidenttikautensa aikana. Ahmadinejad korosti jälleen maailman heikkoa tilannetta, joka on hänen mukaan suurimmalta osalta kolonialismin ja suurvaltojen aiheuttamaa. Puheessa Ahmadinejad nosti esille Irania uhkaavan siionistisen uhan ja kapitalismin vaarallisuuden sekä Yhdistyneiden Kansakuntien tehottomuuden asioiden parantamiseksi. Jumalan merkitys kaikilla elämän osa-alueilla oli merkittävässä roolissa koko puheen ajan.

Puhe jakaantuu pääpiirteiltään kolmeen osioon. Alkuosassa Ahmadinejad ylistää Jumalaa ja kertoo kuinka hyvin asiat ovat maailmalla eri ihmisryhmien välillä. Keskiosassa Ahmadinejad sitä vastoin kertoo, kuinka huonosti asiat ovat maailmalla ja selventää etteivät ongelmat ole ihmisten välillä vaan valtiollisista tekijöistä johtuvia. Loppuosassa esille nousee Ahmadinejadin usko kahdenteentoista imaamiin ja imaamin tulemiseen sekä pelastukseen.

3.8.1 Puheen diskurssit

Mahmud Ahmadinejadin puheista syntyi analyysiprosessin tuloksena 11 diskurssia. Osa diskursseista on vahvemmin esillä, niiden uskonnollisen merkityksen takia. Toiset diskurssit esiintyvät puheissa säännöllisemmin ja toistuvasti. Jumala-diskurssiin liittyvissä kappaleissa Ahmadinejad käytti uskonnollisia sanoja 37 kertaa ja muiden diskurssien yhteydessä 17 kertaa.

Ahmadinejadin puheista paistaa läpi vastakkain asettelu idän ja lännen välillä. Yhdysvallat ja Israel esiintyvät suurimpina pahoina, jotka luovat uhkaa Iranin valtiolle. Uhkakuvien osalta

aiheet skaalautuvat lähihistorian länsimaiden kolonialismista aina nykypäivän ekonomian väärinkäyttöksiin asti.

Diskurssi / Määrä	Sanoja	Kappaleita
Jumala	54	20
Kapitalismi		18
Maailma		14
YK		10
Iran		5
NAM		4
USA		2
Siionismi		2
Ydin		2
Perhe		2
Nato		1
Yhteensä		82

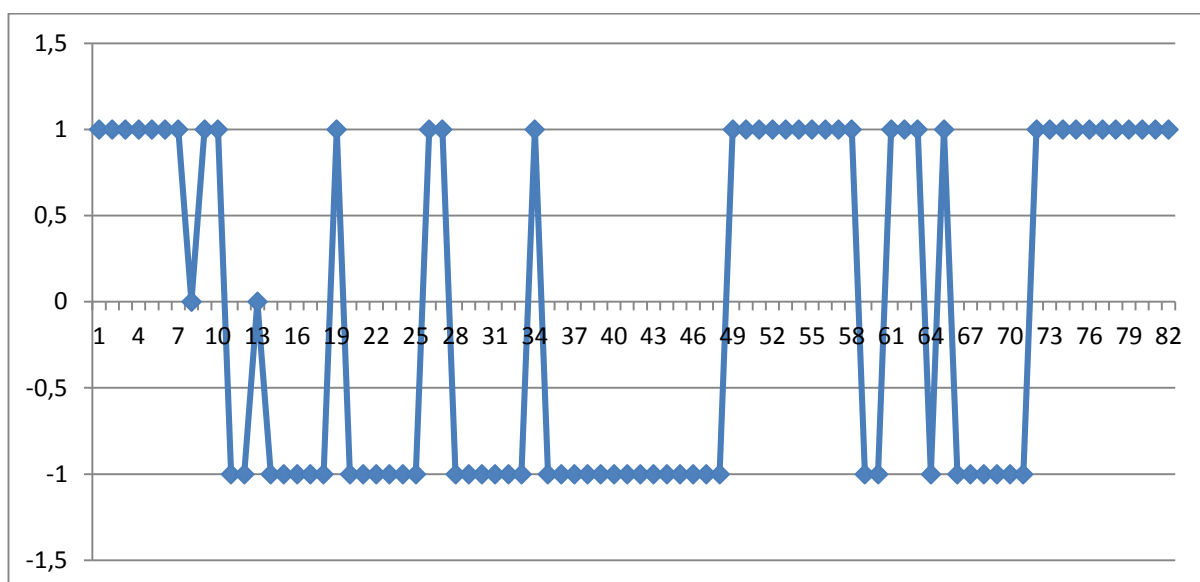
Taulukko4: 2012 vuoden diskurssit

Ahmadinejadin neljäs puhe on muihin kolmeen verrattuna pisin ja yleismaailmallisin. Ahmadinejadin lopetellessa presidentti kauttaan, haluaa hän todennäköisesti jättää maailmalle sanoman, jossa korostuvat islam ja kapitalismin negatiivisuus.

Uskonnollisuus näkyy kaikilla puheen osa-alueilla, niin valtioiden turvallisuuden, kuin naisten aseman saralla: *“Dear colleagues, despite advances in scientific knowledge and technology, the aspirations of Adam's children have not yet been fulfilled. Does anybody believe that continuation of the current order is capable of bringing happiness for human society? Today everyone is discontent and disappointed with the current international order.”*

“Women's sublime role and personality as a heavenly being, a manifestation of the divine image and beauty and the main pillar of every society has been damaged and abused by the powerful and the wealthy.”

Ahmadinejad toimii omien sanojensa mukaan Iranin kansalaisten edustajana¹²³: *“I am here to voice the divine and humanitarian message of learned men and women of my country, to you and to the whole world.”* Miltei heti todettuaan tämän, Ahmadinejad jatkaa: *“I have talked in the past 7 years about the current challenges, solutions and prospects of the future world. And today, I want to raise and discuss such issues from a different perspective”*. Ahmadinejad haluaa muistuttaa kuulijoitaan aikaisemmista puheistaan, samalla korostaen omaa puhettaan. Ahmadinejadin näkökulma ei ole muuttunut, ainakaan kuluneen neljän vuoden aikana, vaan hän todennäköisesti haluaa painoarvoa sanojensa taakse. Ahmadinejadin puheissa esille nousevat samat diskurssit ja samat näkökulmat läpi vuosien, sillä eroa ei ole havaittavissa. Itä vastaan länsi -agenda säilyy hänen puheissaan.

Diagrammi4: 2012 vuoden positiivisuus käyrä

Puheen alussa Ahmadinejad ylistää Jumalaa enemmän kuin aikaisemmin: *“In the name of God, the compassionate, All praise belong to Allah, the lord of the world, and may peace and blessings be upon the greatest and trustworthy prophet and his progeny”*. Kolmesta aikaisemmasta puheesta poiketen, neljännen puheen alussa ei ole pitkäköö yleisön tervehtimistä, sillä puheen alku (9 kappaletta) sisältää jumala- ja Iran-diskurssia. Aloituksessa Ahmadinejad jättää muun yleisön pienemmälle arvolle, keskittäen huomionsa islamin ja Iranin suuntaan.

Puheen keskiosassa Ahmadinejad keskittyy kapitalismidiskurssiin, jonka edellä ja jäljessä on

¹²³ Virkkeen kykenisi muotoilemaan toisella tavalla, mutta Ahmadinejad kuitenkin käyttää uskonnollista sanastoa (*divine*) korostaakseen islamia.

jumala-diskurssi. Tällä aihealueella hän haluaa korostaa aikaisemmin esille tuomaansa agenda: ”*In such countries, people have to vote for parties that only represent a small number of people. The will and views of the masses have the least impact and influence on the big decisions, especially those made about the major domestic and foreign policies in United States and in Europe. Their voices are not heard, even if they constitute 99 percent of the societies*”. Edellä esitettyyn liittyen, Ahmadinejad haluaa edellä olevalla jumala-diskurssi osalla osoittaa, että Jumala on tarkoittanut maailman valtioissa tapahtuvaksi jotain aivan muuta. Jäljessä tulevalla jumala-diskurssi kappaleella Ahmadinejad haluaa antaa vastuun Jumalalle, jonka kautta uudistus tapahtuu.

Ennen Ahmadinejadin lopetus osuutta puheessa korostuu maailma-, YK- ja NAM-diskurssi. Ahmadinejad antaa YK:lle vastineeksi NAM:in. NAM-diskurssi kappaleissa Ahmadinejad toivottaa kaikki tervetulleiksi tekemään päätöksiä yhdessä ja samalla hän jättää sanomatta ettei YK:ssa pystytä päätöksiä yhdessä tekemään. Maailmadiskurssi kappaleilla Ahmadinejad maalaa omanlaistaan maailmankatsomusta muille, jotka saattavat olla hänen mielipidettään vastaan.

JOHTOPÄÄTÖKSET

Ahmadinejadin kaikki neljä puhetta YK:n huippukokouksissa voidaan jakaa kolmeen osaan. Puheiden alkuosissa hän pääsääntöisesti kiittää Jumalaa pääsystään kokouksiin ja tervehtii paikalla olijoita. Keskimmaisessä eli asiaosassa Ahmadinejad viestittää Iranin kannan maailman tapahtumiin liittyen. Tässä osiossa hän keskittyy joko tiettyyn asiakokonaisuuteen (esimerkiksi Nato) tai hän ottaa kantaa maailmalla tapahtuneisiin useisiin asioihin. Jälkimmäisen tapauksen kohdalla Ahmadinejadin ”asialistalle” päätyy tasaisesti eri diskursseja, koska maailmalla ei ole tapahtunut mitään yksittäistä suurehkoa tapahtumaa tai vääryyttä Iranin näkökulmasta katsottuna. Lopetus on kolmas selkeästi esille nouseva kokonaisuus, jossa agendana on Allahin, islamin uskon ja Iranin valtion ylistäminen.

Seuraavassa taulukossa on kaikki Ahmadinejadin puheet listattuna diskursseittain. Prosenttiosuudet ovat tietyn vuoden puheen sisältöosuuksia, jolloin eri diskurssien painotukset puheiden välillä kyetään havainnollistamaan.

	Osuus 1. puheesta	Osuus 2. puheesta	Osuus 3. puheesta	Osuus 4. puheesta
Jumala	26 %	11%	13%	25%
Maailma	20 %	11%	20%	17%
Kapitalismi	14 %	15%	-	23%
YK	9 %	17%	7%	12%
USA	9 %	17%	11%	3%
Nato	-	-	46%	1%
Iran	9%	13%	1%	5%
Siionismi	5%	6%	1%	3%
Sympatia	5%	4%	1%	-
Perhe	3%	2%	-	3%
Ydin	-	4%	-	3%
NAM	-	-	-	5%
Yhteensä	35 diskurssin sisältävää kappaletta	47 diskurssin sisältävää kappaletta	76 diskurssin sisältävää kappaletta	80 diskurssin sisältävää kappaletta

Taulukko 5: Diskurssien koonnos

Jumala-diskurssi on vahvimmin esillä kaikista esille nousevista diskursseista. Ensimmäisessä ja neljännessä puheessa jumala-diskurssi on lukemien perusteella kärjessä, kun taas toisessa ja kolmannessa se jää hieman muiden varjoon. Pelkät jumalallista sanomaa viestittävät kappaleet eivät luo Ahmadinejadin koko jumala-diskurssia, vaan myös yksittäisillä sanoilla on vaikutuksensa muiden diskurssien sisällä. Todennäköisesti YK:n huippukokouksessa on asetettu jonkin asteiset aikaraamit¹²⁴ puhujille, koska muuten kokoukset saattaisivat venyä liian pitkiksi. Jumala-diskurssia olisi todennäköisesti huomattavasti enemmän toisessa ja kolmannessa puheessa, jos Ahmadinejadilla olisi enemmän aikaa käytettävissä.

¹²⁴ YK:n huippukokouksen säännöt, [<https://www.un.org/en/ga/about/ropga/plenary.shtml>] (Luettu: 11.4.2014), "Rule 72: The General Assembly may limit the time to be allowed to each speaker and the number of times each representative may speak on any question. Before a decision is taken, two representatives may speak in favour of, and two against, a proposal to set such limits. When the debate is limited and a representative exceeds his allotted time, the President shall call him to order without delay." Säännöissä ei suoranaisesti kerrota aikarajoja, mutta todennäköisesti sellaiset on puhujille asetettu.

Jumala-diskurssi on Ahmadinejadille tapa tuoda Iranin valtion uskonnollinen puoli selkeästi esille YK:n huippukokouksissa. Tällä diskurssilla Ahmadinejad joko vahventaa poliittisia kommenttejaan tai heikentää puheissaan länsimaiden mahdollisia poliittisia päämääriä ja tekoja. Jumala-diskurssi on aina pitkän negatiivisen asiakokonaisuuden edessä ja jäljessä, jotta Ahmadinejad pääsee ottamaan uskonnon keskusteluun mukaan ja näin luomaan mahdollista yhtenäistä rintamaa länsimaita vastaan.

Kaikissa puheissaan Ahmadinejad käyttää uskonnollisen latauksen sisältäviä sanoja muiden diskurssien kohdalla. Tällaisen sanaston käyttö on vain keino vahventaa uskonnollista sanomaa, eikä sanaston käytöllä ole mitään tiettyä agendaä eri diskurssien sisällä.

Selkeä uskonnollinen ja poliittinen sanoma sitä vastoin sisältyy maailman fundamentaaliin muutokseen. Tällä aiheella on pohjansa Iranin islamistisessa vallankumouksessa, jonka jatkumoksi arabikevät voidaan laskea. Ahmadinejad yrittää yhdistää uskonnon kautta Lähi-idän maita, vaikkakin islamin sisällä on yhtä paljon alalajeja kuin kristinuskossa.

Maailmadiskurssissa tarkemmin käsiteltävät aiheet ovat aina tiettyyn vuoteen ja paikkaan sidottuja. Yhtenäistä kaikilla aiheilla on niiden käyttötarkoitus. Ahmadinejad tuo oman ja Iranin maailmankatsomuksen tämän diskurssin kautta esille. Maailmadiskurssi keskittyy joko maailman heikko-osaisten tilanteen esille tuontiin tai tämän hetkisen maailmanjärjestyksen kritisointiin.

Positiivisessa mielessä esille tuodut asiat maailman tilanteeseen liittyen ovat pääsääntöisesti kytköksissä jumala-diskurssiin, jolloin islamin asema maailmadiskurssin sisällä vahventuu. Negatiiviset asiat sitä vastoin liittyvät kapitalismi-, YK-, USA- ja Nato-diskursseihin.

Maailmadiskurssia esiintyy kaikissa puheissa tasaisesti melko suurella prosenttiosuudella. Diskurssia Ahmadinejad käyttää asiansa pohjustuksissa, jolloin hänen on helppo jatkaa jopa passiivissa, ottaen vain osittaisen vastuun negatiivisesti sanotuista asioista. Tällä tavoin Ahmadinejad pyrkii esittämään negatiivisetkin asiat yhtä todellisena, kuin edellä esitetyt maailman tapahtumat.

Kapitalismi-diskurssia esiintyy kolmanneksi eniten Ahmadinejadin puheissa. Vuoden 2011 puhe tekee poikkeuksen, koska tuolloin Ahmadinejad kohdisti huomionsa Natoon. Ahmadinejad näkee kapitalismin pahimpana maailmaa pyörittävänä tekijänä, jonka vaikutuksista

tulisi päästä eroon. Tässä diskurssissa Ahmadinejad kritisoi länsimaiden rahan käyttöä ja kaikkia länsimaita yhteisesti.

YK-diskurssi on esillä kaikissa neljässä puheessa suhteellisen samalla prosenttiosuudella. Kolmas puhe tosin tekee poikkeuksen osuuksien tasaisuudessa, koska 2010 vuonna YK ja Yhdysvallat lisäsivät pakotteita Irania kohtaan ja saivat tällä tavalla todennäköisesti suuremman huomion Ahmadinejadin puheessa.

YK:n kommentoinnissa Ahmadinejad on pysynyt samalla linjalla läpi vuosien. Hänen mukaansa YK:ssa ei kyetä saamaan tarvittavia yhteisiä päätöksiä aikaan veto-oikeuden takia. YK-diskurssin yhteydessä Ahmadinejad nostaa esille myös maailmadiskurssissa esille nousseen fundamentaalien muutoksen, tässä tapauksessa YK:a koskien. Tällä tavoin Ahmadinejad yhdistää YK:n maailma diskurssiin, mutta tässä tapauksessa YK:n pitää kokea kyseenomainen muutos, jotta päätöksiä kyetään tekemään maailman hyväksi.

USA-diskurssin osuus puheista on kymmenen prosentin luokkaa, mutta toisessa puheessa osuus nousee 17 %:iin ja neljännessä tippuu kolmeen prosenttiin. Ensimmäisen ja kolmannen puheen osuudet on selitettävissä sillä, että Yhdysvallat ovat aina olleet etulinjassa, kun kyseessä on ollut Iran-vastaisuus. Ahmadinejadin näkökulmasta todennäköisiä syitä tähän on useita: USA kuuluu YK:n turvallisuusneuvostoon, kapitalisteihin, länsimaihin ja on johtavassa asemassa Natossa. Todennäköisiä syitä aikaisemmin mainittuihin heilahduksiin ovat lisääntyneet pakotteet Irania kohtaan vuonna 2010 ja Ahmadinejadin ”lopetuspuhe” vuonna 2012, jossa Ahmadinejad keskittyi islamiin ja kapitalismiin.

Neljän puheen perusteella Iran ei todennäköisesti halua Yhdysvaltojen kanssa ”saman pöydän ääreen” neuvottelemaan, vaan tyytyy ajamaan omaa asiaansa eri suunnalla. USA-diskurssi on neljässä puheessa aina negatiivisesti esitettyä, pois lukien yksi kappale vuoden 2010 puheessa, jossa Ahmadinejad sanoo Iranin olevan valmis vakavasti otettaviin keskusteluihin Yhdysvaltojen kanssa. Toisaalta kyseenomaisen kappaleen ympärillä olevat Iran- ja YK-diskurssit antavat ymmärtää toisin ja tällöin aikaisemmin mainittu lausahdus saatetaan tulkita jopa ivalisuudeksi.

Nato-diskurssi on esillä kahdessa viimeisessä puheessa, jälkimmäisessä vain yhden kappaleen osalta ja siinäkin vain sivuhuomautuksen omaisesti. Kolmannen puheen sisällöstö on miltei puolet Nato-diskurssia. Ahmadinejadin asiat keskittyvät Nato-maiden rahankäyttöön ja soti-

lasoperaatioihin. Lopputuloksena on ajatusmalli, jossa yhdellä koalitiolla on Ahmadinejadin mukaan liikaa valtaa toteuttaa mitä haluavat. Todennäköinen syy Nato-argumentointiin Ahmadinejadin osalta on arabikevät sekä sen aikana että sen jälkeen tapahtuneet Naton pommitukset islamistisiin valtioihin. Naton kritisointi vahventaa Ahmadinejadin sanomaa yhtenäisestä islamistisesta maailmasta.

Iran-diskurssi on esillä kaikissa Ahmadinejadin puheissa ja aina samalla tavalla ilmaistuna. Ahmadinejad puhuu Iranista ylistävään sävyyn toistuvasti. Ajatuksia herättäväksi asiaksi nousee Iran-diskurssin painotukset vuosien varrella. Kahdessa ensimmäisessä puheessa Iran -osuudet ovat noin kymmenen prosentin luokkaa, kun kahdessa jälkimmäisessä yhdestä viiteen prosenttiin. Asiasisällöstä ei pysty päättämään mitään maininnan arvoista, mutta muu konsepti huomioiden voidaan neljästä puheesta todeta seuraavanlaisia seikkoja. Ahmadinejadin toisen kauden ensimmäinen puhe on vaalien jälkeen oman aseman vahvistamista maailman politiikassa, jolloin oman valtion esiin tuominen jumala- ja maailmadiskurssien yhteydessä luovat vahvan vaikutuksen presidentin uudelleen valinnan jälkeen. Toisessa puheessa taas kyse on Irania vastaan nostetuista pakotteista, joten Iran-diskurssin kuuluminen tähän puheeseen, vastapainona lännelle on enemmän kuin asiaan kuuluvaa. Kolmas puhe on suurimmaksi osaksi arabikevään tuomaa agenda, johon Iran liittyy sivusta seuraajana ja tietyllä tapaa edelläkävijänä, jolloin valtio jää pienemmälle argumentoinnille. Neljännessä puheessa Ahmadinejad sisällyttää Iranin maailmanpolitiikkaan, vastakkaisena osapuolena lännen kapitalismille. Viimeisessä puheessa Iran nähdään kukoistavana valtiona, joka voisi olla vahvasti esillä tulevassa maailman muutoksessa¹²⁵.

Siionismidiskurssi esiintyy kaikissa Ahmadinejadin puheissa, kuitenkin saavuttamatta yli kuuden prosentin määrää. Länsimaisessa mediassa on useaan otteeseen kommentoitu Ahmadinejadin sanomisia Israelia kohtaan, mutta YK:ssa asia ei aivan ole näin. Ahmadinejadin puheiden perusteella siionismi on verrainnollistettavissa länsimaihin sen liittolaisten takia. Israel esiintyy Lähi-idän suunnalla suurimpana uhkana yhdessä Yhdysvaltojen kanssa.

Ahadinejad kohdentaa siionismin Israeliin, mikä on uskonnollisista syistä ymmärrettävää. Kuitenkin YK:n huippukokouksessa esitetyt kommentit liittyvät Israelin länsimaihin, jolloin kyseeseen tulee islamin yhdentymisen. Israelin maaperällä on islamin pyhiä paikkoja, jotka tulisi saada takaisin. Vastakkainasettelu Lähi-idän ja länsimaiden välillä on ilmeinen.

¹²⁵ Kahdentoista imaamin tuleminen, maailman fundamentaalinen muutos.

Sympatiadiskurssi on esillä kolmessa ensimmäisessä puheessa alle viiden prosentin osuudella. Ahmadinejad käyttää kyseenomaista diskurssia antaakseen myötätuntensa ongelmia kärsineille islamistisille¹²⁶ maille. Sympatiadiskurssia ahmadinejad käyttää siten, että muut islamistiset valtiot olisivat myötämielisiä Irania kohtaan (etenkin Pakistan) ja näin islamististen valtioiden rintamaa kyettäisiin kasvattamaan.

Perhediskurssi on esillä kaikissa muissa paitsi kolmannessa puheessa. Kolmessa puheessa Ahmadinejad puhuu naisista tasa-arvoisina, kuitenkin islamiin sidoksissa olevina henkilöinä. Jälkimmäisen presidenttikauden aikana Ahmadinejadin johtama Iran on saanut kritiikkiä osakseen naisten aseman takia. Todennäköisesti Ahmadinejad haluaa korostaa naisten asemaa Iranissa, mikä on paremmin kuin monessa muussa islamistisessa maassa. Perhe yleisesti ottaen on Ahmadinejadin mukaan jokaisen valtion perusta.

Ydin-diskurssi on ainakin länsimaisittain tarkasteltuna, omien etujen ajamista Ahmadinejadin osalta. Länsimaisessa mediassa on noussut spekulatioita esille, joissa epäillään Iranin kehittävän ydinasetta. Kuitenkaan näitä väittämiä ei ole kyetty todistamaan, joten Ahmadinejad käyttää tätä diskurssia hyväkseen sanomalla: ”Ydinenergia kaikille, ydinaseet pois maailmasta”. Oli asian sisältö mikä hyvänsä, niin tällä foorumilla sanottuna tämä asia on vähintäänkin hyvin muotoiltu.

NAM-diskurssi on esillä vain viimeisessä puheessa, jossa Ahmadinejad puhuu Iranin johtamana hyvin menneestä NAM-kokouksesta. Tätä diskurssia Ahmadinejad käyttää vastapainona YK:lle, joka ei Ahmadinejadin mukaan kykene tuottamaan tarvittavia ratkaisuita maailmanpolitiikassa. Mikäli ajatusta viedään pidemmälle, niin NAM voisi olla korvaava järjestö YK:lle mikäli Ahmadinejad voisi päättää asiasta.

Neljän vuoden aikana puheisiin ovat vaikuttaneet maailmalla tapahtuneet asiat. Painotukset ovat tulleet Ahmadinejadin puheisiin yksittäisistä tai monista samansuuntaisista tapahtumista, jotka ovat olleet Iranin näkökulmasta kriittisiä kohtia joko suoraan tai epäsuorasti.

Islam esiintyy vahvasti Iranilaisessa yhteiskunnassa, jota johtaa ayatollah Khamenei. Iranin koko nimi, Iranin islamistinen tasavalta (*Islamic Republic of Iran*) kertoo jo nimenä vahvasta uskonnollisesta vaikutuksesta. Ayatollahien valtakausien aikana islam on korostunut Iranissa

¹²⁶ Poikkeuksiakin on, esimerkiksi Japani. Tärkeintä on, ettei länsimaisista valtioista puhuta positiiviseen sävyyn tai olla myötämielisiä niitä kohtaan.

ja sen uskonnollisia vaikutuksia, jotka näkyvät niin kansalaisten arkipäivässä kuin presidentin puheissa.

Ahmadinejad asettaa itsensä Iranin valtion ylimmäksi päätäntävaltaa käyttäväksi henkilöksi puheissaan, samalla korostaen Jumalan olevan hänen yläpuolellaan. Tällä tavalla Ahmadinejad antaa vaikutelman, jossa hän yksin on päätösten tekijänä, huomioimatta ylintä uskonnollista johtajaa. Khameneihin ei viitata sanallakaan ja näin Ahmadinejad antaa poliittisesti vahvan kuvan itsestään.

Ahmadinejadin positiot vahvistavat hänen asemaansa presidenttinä ja ne luovat uskonnolliseen johtajuuteen verrattavissa olevan kuvan Iranin sisä- ja ulkopoliittikassa. Sisäpolitiikassa Ahmadinejad pyrkii vaikuttamaan kansaan puhumalla mahdollisimman uskonnollisella tavalla, jolloin mahdollisilta vallan tavoitteluyrityksiltä vältytään helpommin. Ulkopoliittikassa Ahmadinejad peräänkuuluttaa muslimimaailman yhtenäisyyttä ja tavoittelee tukea Iranille muilta islamistisilta valtioilta, osoittaen samalla oman kantansa länsimaille.

Tutkimuksessa käy ilmi, että Ahmadinejad rakentaa puhuessaan vastakkainasettelua idän ja lännen välille. Yhdysvaltojen ollessa paha, Iran on hyvä ja hurskas muslimivaltio. Israelvastaisuus näkyy myös Ahmadinejadin puheessa ja siionismi on Yhdysvaltojen rinnalla yksi suurimmista uhista, joita iranilaisia vastaan asettuu.

Puheesta ilmenee Iranin uskonnollisen johdon vaikutus. Terminologia on perinteistä uskonnollista sanomaa, mihin on sekoitettu valtioiden välistä politiikkaa. Ahmadinejad on tuskin itse koko puhettaan kirjoittanut, joten terminologia huomioiden voidaan tehdä oletus, jossa puheiden laatijoita on useita, niin poliittisia neuvonantajia kuin uskonoppineita. Puheen uskonnollisella aspektilla pyritään yhdistämään muslimiväestöä maailmalla.

Yhdistämisen lisäksi Ahmadinejad korostaa maailman fundamentaalia muutosta, minkä hän näkee jatkumona Iranin islamistiselle vallankumoukselle. Ahmadinejad perustelee asiansa Iranin hyvin uskonnollisesti onnistuneella lähihistorialla ja uskonnollisia normeja lisää tarvitsevan maailman avulla.

Johtajuus Iranissa on kiistattomasti ayatollah Ali Khameneilla. Presidentillä ei ole käytännössä toimivaltuuksia omien puheidensa tueksi, koska esimerkiksi sodan julistamiseen tarvitaan ayatollahin valtuutus. Ahmadinejadin puheilla olisi enemmän painoarvoa mikäli presidentillä

olisi enemmän valtaa. Iranissa presidentti on vain keulakuva, jonka tekemisiä maailmalla seurataan. Presidentin puheet antavat vain viitteitä Iranin lähitulevaisuuden politiikasta ja sen suuntauksista.

Jatkotutkimuksen kannalta olisi mielenkiintoista tarkastella Iranin nykyisen presidentin puheita verrattuna Mahmud Ahmadinejadin puheisiin. Iranin nykyinen presidentti Hassan Rouhani on profiloitunut maltillisen linjan edustajana maailmalla ja tähän liittyen tulisi tarkastella kysymystä: Olisiko presidentin vaihdoksella vaikutusta YK:ssa esitettyihin puheisiin vai ei?

LÄHTEET

Ahmadinejadin biografia: [<http://www.biography.com/people/mahmoud-ahmadinejad-38656>]
(Luettu: 9.8.2013)]

Ansari Ali: *Iran under Ahmadinejad, the politics of confrontation*, Routledge, Adelphi paper 393, 2007

Berger Peter L., Luckmann Thomas: *Todellisuuden sosiaalinen rakentuminen*, 2005 Helsinki, Gaudeamus

Ensimmäinen puhe (25.9.2009): [<http://www.examiner.com/article/mahmoud-ahmadinejad-president-of-iran-speech-at-u-n-general-assembly-full-text-and-video>] (luettu: 14.2.2014)]

Eskola Jari, Suoranto Juha: *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*, osuuskunta vastapaino, Tampere 1998

Hämeen-Anttila Jaakko: *Islamin käsikirja*, viides painos, Kustannusosakeyhtiö Otava, 2004

Hämeen-Anttila Jaakko, *Johdatus Koraaniin*, 2. korjattu painos, Gaudeamus kirja/Oy Yliopistokustannus University Press Finland, 2006

Jokinen Arja, Juhila Kirsi, Suoninen Eero: *Diskurssianalyysi liikkeessä*, 2006 Vaajakoski, Gummerus

Juusola Hannu ja Huutonen Heidi: *Uskonto ja politiikka Lähi-idässä*, Gaudeamus, Helsinki, 2002

Khamenein biografia: [<http://www.leader.ir/langs/en/index.php?p=bio>] (Luettu: 8.8.2013)]

Khomeinin biografia: [<http://www.biography.com/people/ayatollah-ruhollah-khomeini-13680544>] (luettu 7.8.2013)]

Kolmas puhe (22.9.2011): Teksti: [<http://www.ibtimes.com/ahmadinejad-united-nations-speech-full-text-transcript-317114>] (luettu: 14.2.2014)], Video:

[<http://www.youtube.com/watch?v=H09nvdPF0KQ>] (luettu: 14.2.2014)]

Koskinen Marita, *Islam ja pyhän sodan juuret*, Kirjapaja Oy, 2002

Linnéll Jarno: Suomen uhkakuva politiikka 2000-luvun alussa, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimuksia No 29, Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Edita Prima Oy, 2009

Maailmanpankin sivusto: [<http://www.worldbank.org/en/country/iran>] (luettu: 31.7.2013)]

Nasr Vali: *The shia revival, How conflicts within islam will shape the future*, first edition, W. W. Norton & Company, New York, 2006

Neljäs puhe (26.9.2012): Teksti: [<http://foxnewsinsider.com/2012/09/26/transcript-read-mahmoud-ahmadinejads-speech-at-the-u-n-general-assembly>] (luettu 7.8.2013)], Video:

[<http://www.youtube.com/watch?v=rYKy4dfSF-o>] (luettu 7.8.2013)]

Nukhet A., Sandal and Patrick James: *Religion and International Relations theory: Towards mutual understanding*, 2010

Pietikäinen Sara ja Mäntynen Anne: *Kurssi kohti diskurssia*, osuuskunta vastapaino, Tampere, 2009

Salehzadeh Alan: Iran's Domestic and Foreign Policies, Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 4: työpapereita No 49, Tampere 2013

Sardar Ziaddin, Omaar Rageh (toim.), *Historia: Muhammadin elämä* (osa 3/3), BBC, Crescent Films, suomennos: Peltonen Sampsa, YLE (katsottu: 11.3.2014 YLE TEEMA)

Sivonen Pekka (toim.): *Suomalaisia näkökulmia strategian tutkimukseen*, Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos, Julkaisusarja 1: Strategian tutkimus No 33, Juvenes Print, Tampere 2013

Suomen suurlähetystö, Teheran:

[<http://www.finland.org.ir/Public/default.aspx?nodeid=43250&culture=fi-FI&contentlan=1&displayall=1>] (Luettu: 8.8.2013)]

Toinen puhe (23.9.2010): [<http://dandelionsalad.wordpress.com/2010/09/23/mahmoud-ahmadinejads-speech-at-the-united-nations-transcript-sept-23-2010-2/>] (luettu: 14.2.2014)]

Tommi Karran tutkimus: [<https://tampub.uta.fi/handle/10024/81711>] (Luettu: 17.4.2014)]

YK:n huippukokouksen säännöt, [<https://www.un.org/en/ga/about/ropga/plenary.shtml>] (Luettu: 11.4.2014)]

[<http://www.3quarksdaily.com/3quarksdaily/2009/06/iran.html>] (Luettu: 8.8.2013)]

LIITTEET

Liite 1: Mahmud Ahmadinejadin puhe YK:n kokouksessa 25.9.2009.¹²⁷

“In the ‘Name of God, the Compassionate, the Merciful all praise Be to Allah, the Lord of the Universe, and peace and blessing be upon our Master and (prophet, Mohammad, and his pure ‘Household, and his noble Companions. Oh, god, hasten the arrival of Imam fit- Mahdi and grant him good health and victory and make us his followers and those who attest to his rightfulness”

Mr. (President, Dear Colleagues, Ladies and Gentlemen. I thank the Almighty God for granting me, once more, this opportunity to address this important international meeting. I wish to begin by congratulating you, Mr. President, for having assumed the presidency of the 64th Session of the UN General Assembly and wish you all the success. I also extend my thanks to H.E. Mr. Miguel d’Escoto Brockmann, President of the 63rd Session of the General Assembly, for his excellent stewardship of the work of the General Assembly during his term. Over the past four years I have talked to you concerning the main challenges facing our world. I have talked about the roots and underlying causes of these challenges and the need for the world powers to review their outlook and workout new mechanisms to address the pressing international problems before us.

I have talked about the two conflicting outlooks prevailing in our world; one that is based on the predominance of its materialistic interests through spreading inequality and oppression, poverty and deprivation, aggression, occupation and deception, and tends to bring the entire world under its control and impose its will on other nations. This outlook has produced nothing but frustration, disappointment and a dark future for the entire humanity.

The other outlook is the one that espouses with the belief in the oneness of the Almighty God, follows the teaching of His messengers, respects human dignity and seeks to build a secure world for all members of the human community, in which everybody can equally enjoy the blessings of sustainable peace and spirituality. The latter is an outlook that respects all human beings, nations, and valuable cultures in defiance of all types of discrimination in the world, and commits itself into a constant fight to promote equality for all before the law on the basis of justice and fraternity, laying a solid foundation to guarantee equal access for all human beings in their quest to excel in knowledge and science. I have laid emphasis time and again on the need to make fundamental changes in the current outlook on the world and mankind in order to be able to create a brighter tomorrow.

Friends and Colleagues; today, I wish to share with you a few points about the changes that should take place. First, clearly, continuation of the current circumstances in the world is impossible. Current inequitable and unfavorable conditions run counter to the very nature of human kind and move in a direction which contravenes the truth and the goal behind the creation of the world. It is no longer possible to inject thousands of billions of dollars of unreal wealth to the world economy simply by printing worthless paper assets, or transfer inflation as well as social and economic problems to others through creating severe budget deficits. The engine of unbridled capitalism with its unfair system of thought has reached the end of road and is unable to move. The era of capitalist thinking and imposition of one’s thoughts on the international community, intended to dominate the world in the name of globalization and the

¹²⁷ Teksti ja video puheesta: [<http://www.examiner.com/article/mahmoud-ahmadinejad-president-of-iran-speech-at-u-n-general-assembly-full-text-and-video>] (luettu: 14.2.2014)]

age of setting up empires is over. It is no longer possible to humiliate nations and impose double standards on the world community.

It is necessary to de-legitimize and reject any approach which views the realization of the interest of certain powers as the only measurement of democracy and uses despicable forms of intimidation and deceit in the name of freedom or democratic practice and approaches that allow dictators to be portrayed as democrats, lack legitimacy and must be totally rejected.

The time has come to an end for those who define democracy and freedom and set standards while they themselves are the first who violate its fundamental principles. They can no longer sit both the judge and the executor and challenge the real democratically- established governments. So I'd like to say again that the time has passed for a group of people to believe that they alone can define concepts such as democracy and freedom and hold up the criteria for these definitions while simultaneously violating the very principles to which they aspire. Governments can continue which are based on the rule of people. The awakening of nations and the expansion of freedom worldwide will no longer allow them to continue their hypocrisy and vicious attitudes.

Because of all these reasons most nations including the people of the United States are waiting for real and profound changes. They have welcomed and will continue to welcome changes. How can one imagine that the inhuman policies in Palestine may continue; to force the entire population of a country out of their homeland for more than 60 years by resorting to force and coercion; to attack them with all types of arms and even prohibited weapons; to deny them of their legitimate right of self-defense, while much to the surprise of the international community calling the occupiers as the peace lovers, and portraying the victims as terrorists. How can the crimes of the occupiers against defenseless women and children and destruction of their homes, farms, hospitals and schools be supported unconditionally by certain governments, and at the same time, the oppressed men and women be subjected to genocide and heaviest economic blockade being denied of their basic needs, food, water and medicine and leads to genocide.

They are not even allowed to rebuild their homes which were destroyed during the 22-day barbaric attacks by the Zionist regime while the winter is approaching. Whereas the aggressors and their supporters deceitfully continue their rhetoric in defense of human rights in order to put others under pressure. It is no longer acceptable that a small minority should dominate the politics, economy and culture of major parts of the world by its complicated networks, and establish a new form of slavery, and harm the reputation of other nations, even European nations and the U.S., to attain its racist ambitions.

It is not acceptable that some who are several thousands of kilometers away from the Middle East would send their troops for military intervention and for spreading war, bloodshed, aggression, terror and intimidation in the whole region while blaming the protests of nations in the region, that are concerned about their fate and their national security, as a move against peace and as interference in others' affairs. Such perspectives are baffling. Look at the situations in Iraq and Afghanistan. It is no longer possible to bring a country under military occupation in the name of fight against terrorism and drug trafficking while the production of illicit drugs has multiplied, terrorism has widened its dimensions and has tightened its grips, thousands of innocent people have been killed, injured or displaced, infrastructures have been destroyed and regional security has been seriously jeopardized; and those who have created the current disastrous situation continue to blame others. How you can speak of friendship and solidarity with other nations while you expand your military bases in different parts of the world including in Latin America.

This situation cannot continue. It is all the more impossible to advance expansionist and inhuman policies on the basis of militaristic logic. The logic of coercion and intimidation will produce dire consequences, exacerbating the present global problems. It is not acceptable that the military budget of some governments exceeds far larger than those of the entire countries of the world. They export billions of dollars of arms every year, stockpile chemical and biological weapons, as well as nuclear weapons, establish military bases or have military presence in other countries while accusing others of militarism, and mobilize all their resources in the world to impede scientific and technological progress of other nations under the pretext of countering arms proliferation.

It is not acceptable that the United Nations and the Security Council, whose decisions should represent all nations and governments by the application of the most democratic methods in their decision making processes, popular methods of decision making, be dominated by a few governments and serve their interests. In a world where cultures, thoughts and public opinions should be the determining factors, the continuation of the present situation is impossible, and fundamental changes seem to be unavoidable. We seek to establish a new system a New World System.

Second; any change must be structural, theoretical, and practical involving all domains of our life. The outdated mechanisms which themselves were instrumental in and the root cause for present problems in human societies can never be used to bring changes and create our desired world. Liberalism and capitalism, especially of the nature that seeks to dominate the world and alienates human beings because they are the main source of all misfortune wars, poverty and deprivation.

We have all seen that how the inequitable economic structures controlled by certain political interest groups have been used to plunder national wealth of countries for the benefit of a group of corrupt business giants. The present structures are incapable of reforming the present situation. The political and economic structures created following the World War II that was based on intentions to dominate the world failed to promote justice and lasting security. Rulers whose hearts do not beat for the love of humankind and who sacrificed the spirit of justice in their minds never offer the promise of peace and friendship to humanity.

By the grace of God, Marxism is gone. It is now history. The unhindered expansionist Capitalism will certainly have the same fate. Because based on the divine traditions referred to as a principle in the Holy Quran, the wrong like the bubbles on the surface of water, will disappear. There remains only what that can be used forever towards the interest of human societies. We must all remain vigilant to prevent the pursuit of colonialist, discriminatory and inhuman goals under the pretext of slogans for change and in new formats. The world needs to undergo fundamental changes and all must engage collectively to make them happen in the right direction, and through such efforts no one and no government would consider itself an exception to change or superior to others and try to impose its will on others by proclaiming world leadership.

Third: all problems existing in our world today emanate from the fact that rulers have distanced themselves from human values, morality and the teachings of divine messengers. Regrettably, in the current international relations, selfishness and insatiable greed have taken the place of such humanitarian concepts as love, sacrifice, dignity, and justice. The belief in the One God has been replaced with selfishness. Some have taken the place of God and insist to impose their values and wishes on others. Lies have taken the place of honesty; hypocrisy has replaced integrity and selfishness has taken the place of sacrifice. Deception in interactions is called foresight and statesmanship; looting the wealth of other nations is called development

efforts; occupation is introduced as a gift towards the promotion of freedom and democracy, and defenseless nations are subjected to repression in the name of defending human rights.

Friends and Colleagues; the resolution of world global problems and administration of justice and maintenance of peace will only be materialized with collective determination and cooperation of all nations and states. The age of polarizing the world on the premises of the hegemony or domination of a few governments is over.

Today we must rise together in a collective commitment against the present challenges; we must take change seriously and help others through collective work to return to the basic moral and human values. Messengers were sent by God to show the light of the truth to human kind, they came to make people aware of their individual and social obligations. Piety, having faith to Allah and its judgment of human behavior or conduct in the next world, belief in the primacy of justice in both lives, seeking one's happiness, well being and security in the happiness, well-being and security of others, respecting human kind, making efforts to expand love and compassion against hostility were all on top of the teachings offered by the Messengers of God from Adam to Noah, from Noah to Abraham, Moses, Jesus Christ and the last one Prophet Mohamad may peace be upon all of them.

All of them came to do something to eliminate war and ignorance, to eradicate poverty and uproot discrimination in order to spread happiness in the entire world. They are the best gifts that God Almighty has granted to human beings. If the belief in Entezar (A waiting patiently for the Imam or justice to return) will turn into a common and we join hands to achieve prosperity for all, then there will be more real and increasing hopes for reform. (This would be fifth) Fourth; In my opinion, we have several important agendas in front of us. The Secretary-General and the UN General Assembly can take the lead by undertaking necessary measures for the fulfillment of our shared goals on the basis of:

1 – Restructuring the United Nations in order to transform this world body to an efficient and fully democratic organization, capable of playing an impartial, equitable, and effective role in the international relations; reforming the structure of the Security Council, specially by abolishing the discriminatory privilege of veto right; restoration of the inalienable rights of the Palestinian people by organizing a referendum and free elections in Palestine in order to prepare a conducive ground for all Palestinian populations, including Muslims, Christians and Jews to live together in peace and harmony; putting an end to all types of interferences in the affairs of Iraq, Afghanistan, Middle East, and in all countries in Africa, Latin America, Asia and Europe. My friends, as our great Prophet said, a government may survive with blasphemy, but never with oppression. Oppression against Palestinians and violation of their rights still continue; a new group of Palestinians who lived in al-Qod al-Sharif were again forced out of their homes as the destruction of their residential homes continues by the occupiers; bombings in Afghanistan and Pakistan have not yet sopped; and Guantanamo Prison has not yet been shut down and there are still secret prisons in Europe. Continuation of the present situation adds to hostilities and violence. Oppression and military aggression must be stopped. Regrettably, official reports concerning the brutalities of the Zionist regime in Gaza have not been completely published. The Secretary-General and the United Nations have crucial responsibilities in this respect and the international community is impatiently waiting for the punishment of the aggressors and the murderers of the defenseless people of Gaza.

2- Reforming the current economic structures and setting up a new international economic order based on human and moral values and obligations. A new course is needed that would help promote justice and progress worldwide by flourishing the potentials and talents of all nations thus bringing well-being for all and for future generations.

3- Reforming the international political relations based on the promotion of lasting peace and friendship, eradication of arms race and elimination of all nuclear, chemical and biological weapons; to pave the way for all nations to have access to advanced and peaceful technologies for the advancement of human beings.

4- Reforming cultural structures, respect for diverse customs and traditions of all nations, fostering moral values and spirituality aimed at institution of family as the backbone of all human societies.

5- Worldwide efforts to protect the environment and full observance of the international agreements and arrangements to prevent the annihilation of nature's non-renewable resources.

Fifth; our nation has successfully gone through a glorious and fully- democratic election, opening a new chapter for our country in the march towards national progress and enhanced international interactions. They entrusted me once more with a large majority with this heavy responsibility.

And now, I want to declare that our great nation that has made great contribution to the world civilization, and the Islamic Republic of Iran as one of the most democratic and progressive governments of the world is ready to mobilize all its cultural, political and economic capabilities to engage into constructive process aimed at addressing the international concerns and challenges, and confronting the challenges that face human society.

Our country that builds cultures has been a main victim of terrorism itself, blind form of terrorism, and the target of an all-out military aggression during the first decade of its revolution. All through the past thirty years we have been subject to hostile attitudes of those who once supported with all their might Saddam's military aggression and his use of chemical weapons against us, and then, decided another day and time, to take military action in Iraq to get rid of the same man.

Today, our nation seeks to create a world in which justice and compassion prevail. We announce our commitment to participate in the process of building a durable peace and security worldwide for all nations based on justice, spirituality and human dignity, while being dedicated to strongly defending our legitimate and legal rights. To materialize these goals, our nation is prepared to warmly shake all those hands which are honestly extended to us. No nation can claim to be free from the need to change and reform in this journey towards perfectness. We welcome real and humane changes and stand ready to actively engage in fundamental global reforms.

Therefore, we emphasize that: – The only path to remain safe is to return to Monotheism (believing in the Oneness of God) and justice, and this is the greatest hope and opportunity in all ages and generations. Without belief in God and commitment to the cause of justice and fight against injustice and discrimination, the world structure will not be corrected. Man is at the center of the universe. The man's unique feature is his humanity. The same feature which seeks for justice, piety, love, knowledge, awareness and all other high values. These human values should be supported, and each and every fellow human should be given the opportunity to acquire them. Neglecting any of them is tantamount to the omission of a constituting piece of humanity.

These are common elements which connect all human communities and constitute the basis of peace, security and friendship. ⁷ The divine religions pay attention to all aspects of human life, including obedience to God, morality, justice, fighting oppression, and endeavor to establish just and good governance. Prophet Abraham called for Oneness of God against Nimrod,

as Prophet Moses did the same against Pharaohs and the Jesus Christ and Prophet Muhammad (Peace be upon them) did against the oppressors of their own time. They were all threatened to death and were forced out of their homelands. Without resistance and objection, the injustices would not be removed from the face of the earth.

And the last point that I'd like to make. Dear friends and colleagues; The world is in continuous change and evolution. The promised destiny for the mankind is the establishment of the humane pure life. Will come a time when justice will prevail across the globe and every single human being will enjoy respect and dignity. That will be the time when the Mankind's path to moral and spiritual perfectness will be opened and his journey to God and the manifestation of the God's Divine Names will come true.

The mankind should excel to represent the God's "knowledge and wisdom", His "compassion and benevolence", His "justice and fairness", His "power and art", and His "kindness and forgiveness". These will all come true under the rule of the Perfect Man, the last Divine Source on earth, Hazrat Mahdi (Peace be upon him); an offspring of the Prophet of Islam, who will re-emerge, and Jesus Christ (Peace be upon him) and other noble men will accompany him in the accomplishment of this, grand universal mission. And this is the belief in Entezar (Awaiting patiently for the Imam to return). Waiting with patience for the rule of goodness and the governance of the Best which is a universal human notion and which is a source of nations' hope for the betterment of the world.

They will come, and with the help of righteous people and true believers will materialize the man's long-standing desires for freedom, perfectness, maturity, security and tranquility, peace and beauty. They will come to put an end to war and aggression and present the entire knowledge as well as spirituality and friendship to the whole world. Yes, indeed, the bright future for the mankind will come.

Dear friends,

In waiting for that brilliant time to come and in a collective commitment, let's make due contributions in paving the grounds and preparing the conditions for building that bright future. Long live love and spirituality; long live peace and security; long live justice and freedom. God's Peace and blessing be upon you all."

Liite 2: Mahmud Ahmadinejadin puhe YK:n kokouksessa 23.9.2010.¹²⁸

Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

I am grateful to the Almighty God who granted me the opportunity to appear before this world assembly once again. I wish to begin by commemorating those who lost their lives in the horrible flood in Pakistan and express my heartfelt sympathy with the families who lost their loved ones as well as with the people and the government of Pakistan. I urge everyone to assist their fellow men and women as a humane duty.

Let me thank H.E. Mr. Ali Abdussalam Treki, the President of the sixty-fourth session of the United Nations General Assembly, for all his efforts during his tenure. I also would like to congratulate H.E. Mr. Joseph Deiss, the President of the sixty-fifth session of the United Nations General Assembly and wish him all success. In the past years, I spoke to you about some of the hopes and concerns, including family crises, security, human dignity, world economy, climate change as well as the aspiration for justice and lasting peace.

After about one hundred years of domination, the system of capitalism and the existing world order has proved to be unable to provide appropriate solutions to the problems of societies and thus is coming to an end. I shall try to examine the two main causes of this failure and picture some features of the ideal future order.

a) Attitudes and Beliefs

As you are well aware, the divine prophets had the mission to call everyone to monotheism, love, and justice and show mankind the path to prosperity. They invite men to contemplation and knowledge in order to better appreciate the truth and to avoid atheism and egoism. The very nature of the message of all prophets is one and the same. Every messenger endorsed the messenger before him and gave glad tidings about the prophet to come, and presented a more complete version of the religion in accordance with the capacity of the man at the time. This continued up to the last messenger of God who presented the perfect and all-inclusive religion. In opposition to that, the egotist and the greedy stood up against this clear call, revolting against the message. Nimrod countered Hazrat Abraham, Pharaoh countered Hazrat Moses and the greedy countered Hazrat Jesus Christ and Hazrat Mohammad (Peace be upon them all). In the recent centuries, the human ethics and values have been rejected as a cause for backwardness. They were even portrayed as opposing wisdom and science because of the earlier infliction on man by the proclaimers of religion in the dark ages of the West. Man's disconnection from Heaven detached him from his true self.

Man with his potential for understanding the secrets of the universe, his instinct for seeking truth, his aspirations for justice and perfection, his quest for beauty and purity and his capacity to represent God on earth was reduced to a creature limited to the materialistic world with a mission to maximize individualistic pleasures. Human instinct, then, replaced true human nature. Human beings and nations were considered rivals and the happiness of an individual or a nation was defined in collision with, and elimination or suppression of others. Constructive evolutionary cooperation was replaced with a destructive struggle for survival. The lust for capital and domination replaced monotheism which is the gate to love and unity.

This widespread clash of the egoist with the divine values gave way to slavery and colonialism. A large portion of the world came under the domination of a few western States. Tens of millions of people were taken to slavery and tens of millions of families were shattered as a

¹²⁸ Teksti ja video puheesta: [<http://dandelionsalad.wordpress.com/2010/09/23/mahmoud-ahmadinejads-speech-at-the-united-nations-transcript-sept-23-2010-2/>] (luettu: 14.2.2014)]

result. All the resources, the rights and the cultures of the colonized nations were plundered. Lands were occupied and the indigenous people were humiliated and mass-murdered.

Yet, nations rose up, colonialism was alienated and the independence of the nations was recognized. Thus, the hope for respect, prosperity and security was revived amongst nations. In the beginning of the past century nice talks about freedom, human rights and democracy created hopes for healing the deep wounds of the past. Today, however, not only are those dreams not realized, but memories, even at times worse than before, have been recorded.

As a result of the two World Wars, the occupation of Palestine, the Korean and the Vietnam Wars, the Iraqi war against Iran, the occupation of Afghanistan and Iraq as well as many wars in Africa, hundreds of millions of people were killed, wounded or displaced. Terrorism, illicit drugs, poverty and the social gaps increased. The dictatorial and coup d'état governments in Latin America committed unprecedented crimes with the support of the West.

Instead of disarmament, the proliferation and stockpiling of nuclear, biological and chemical weapons expanded, putting the world under a bigger threat. As a result, the very same old goals of colonialists and the slave masters were, this time round, pursued with a new facade.

b) The Global Management and Ruling Structures

The League of Nations and, then, the United Nations were established with the promise to bring about peace, security and the realization of human rights, which in fact meant a global management.

One can analyze the current governance of the world by examining three events: First, the event of the 11th September 2001 which has affected the whole world for almost a decade. All of a sudden, the news of the attack on the twin towers was broadcast using numerous footages of the incident. Almost all governments and known figures strongly condemned this incident. But then a propaganda machine came into full force; it was implied that the whole world was exposed to a huge danger, namely terrorism, and that the only way to save the world would be to deploy forces into Afghanistan. Eventually Afghanistan, and, shortly thereafter, Iraq were occupied.

Please take note: it was said that some three thousands people were killed on September 11th, for which we are all very saddened. Yet, up until now, in Afghanistan and Iraq hundreds of thousands of people have been killed, millions wounded and displaced and the conflict is still going on and expanding.

In identifying those responsible for the attack, there were three viewpoints.

1- That a very powerful and complex terrorist group, able to successfully cross all layers of the American intelligence and security, carried out the attack. This is the main viewpoint advocated by American statesmen.

2- That some segments within the U.S. government orchestrated the attack to reverse the declining American economy and its grips on the Middle East in order also to save the Zionist regime. The majority of the American people as well as other nations and politicians agree with this view.

3- It was carried out by a terrorist group but the American government supported and took advantage of the situation. Apparently, this viewpoint has fewer proponents. The main evidence linking the incident was a few passports found in the huge volume of rubble and a video of an individual whose place of domicile was unknown but it was announced that he had

been involved in oil deals with some American officials. It was also covered up and said that due to the explosion and fire no trace of the suicide attackers was found.

There remain, however, a few questions to be answered:

1- Would it not have been sensible that first a thorough investigation should have been conducted by independent groups to conclusively identify the elements involved in the attack and then map out a rational plan to take measures against them?

2- Assuming the viewpoint of the American government, is it rational to launch a classic war through widespread deployment of troops that led to the death of hundreds of thousands of people to counter a terrorist group?

3- Was it not possible to act the way Iran countered the Riggi terrorist group who killed and wounded 400 innocent people in Iran. In the Iranian operation no innocent person was hurt.

It is proposed that the United Nations set up an independent fact-finding group for the event of September 11th so that in the future, expressing views about it is not forbidden.

I wish to announce here that next year the Islamic Republic of Iran will host a conference to study terrorism and the means to confront it. I invite officials, scholars, thinkers, researchers and research institutes of all countries to attend this conference.

Second is the occupation of the Palestinian territories. The oppressed people of Palestine have lived under the rule of an occupying regime for 60 years, been deprived of freedom, security and the right to self-determination, while the occupiers are given recognition. On a daily basis, the houses are being destroyed over the heads of innocent women and children. People are deprived of water, food and medicine in their own homeland. The Zionists have imposed five all-out wars on the neighboring countries and on the Palestinian people. The Zionists committed the most horrible crimes against the defenseless people in the wars against Lebanon and Gaza. The Zionist regime attacked a humanitarian flotilla in a blatant defiance of all international norms and kills the civilians.

This regime which enjoys the absolute support of some western countries regularly threatens the countries in the region and continues publicly announced assassinations of Palestinian figures and others, while Palestinian defenders and those opposing this regime are pressured, labeled as terrorists and anti-semites. All values, even the freedom of expression, in Europe and in the United States are being sacrificed at the altar of Zionism.

Solutions are doomed to fail because the right of the Palestinian people is not taken into account. Would we have witnessed such horrendous crimes if instead of recognizing the occupation, the sovereign right of the Palestinian people had been recognized? Our unambiguous proposition is the return of the Palestinian refugees to their homeland and the reference to the vote of the people of Palestine to exercise their sovereignty and decide on the type of governance.

Third is the nuclear energy. Nuclear energy is clean and cheap and a heavenly gift which is amongst the most suitable alternatives to cut the pollution emanating from fossil fuels. The Non- Proliferation Treaty (NPT) allows all member States to use nuclear energy without limits and the International Atomic Energy Agency is mandated to provide member States with technical and legal support.

The nuclear bomb is the worst inhumane weapon and which must totally be eliminated. The NPT prohibits its development and stockpiling and calls for nuclear disarmament.

Nonetheless, note what some of the permanent members of the Security Council and nuclear bomb holders have done: they have equated nuclear energy with the nuclear bomb, and have distanced this energy from the reach of most of nations by establishing monopolies and pressuring the IAEA. While at the same time, they have continued to maintain, expand and upgrade their own nuclear arsenals.

This has entailed the following: not only the nuclear disarmament has not been realized but also nuclear bombs have been proliferated in some regions, including by the occupying and intimidating Zionist regime.

I would like here to propose that the year 2011 be proclaimed the year of nuclear disarmament and “Nuclear Energy for all, Nuclear Weapons for None”.

In all these cases the United Nations has been unable to take any effective course of action. Unfortunately, in the decade proclaimed as the “International Decade for the Culture of Peace” hundreds of thousands were killed and injured as a result of war, aggression and occupation, and hostilities and antagonism increased.

Ladies and Gentlemen, very recently the world witnessed the ugly and inhumane act of burning the Holy Quran. The Holy Quran is the Divine Book and the eternal miracle of the Prophet of Islam. It calls for worshipping the One God, justice, compassion toward people, development and progress, reflection and thinking, defending the oppressed and resisting against the oppressors; and it names with respect the previous Messengers of God, like Noah, Abraham, Isaaq, Joseph, Moses and Jesus Christ (Peace be Upon them all) and endorses them. They burned Quran to bum all these truths and good judgments. However, the truth could not be burned. Quran is eternal because God and truth are everlasting. This act and any other act which widens the gap and distances between nations is evil. We should wisely avoid playing into the hands of Satan. On behalf of the Iranian nation I pay respect to all Divine Books and their followers. This is the Quran and this is the Bible. I pay respect to both of them.

Esteemed Friends, for years the inefficiency of capitalism and the existing world management and structures has been exposed and the majority of States and nations have been on a quest for fundamental changes and for the prevalence of justice in global relations. The cause of the United Nation’s ineptitude is in its unjust structure. Major power is monopolized in the Security Council due to the veto privilege, and the main pillar of the organization, namely the General Assembly, is marginalized. In the past several decades, at least one of the permanent members of the Security Council has always been a party to the disputes. The veto advantage grants impunity to aggression and occupation; how could, therefore, one expect competence while both the judge and the prosecutor are a party to the dispute? Had Iran enjoyed veto privilege, would the Security Council and the IAEA Director General have taken the same position in the nuclear issue?

Dear Friends, the United Nations is the key center for coordinating the common global management. Its structure needs to be reformed in a manner so that all independent States and nations will be able to participate in the global governance actively and constructively.

The veto privilege should be revoked and the General Assembly should be the highest body and the Secretary-General should be the most independent official and all his positions and activities should be taken with the approval of the General Assembly and should be directed towards promoting justice and eliminating discrimination.

The Secretary-General should not come under pressure from powers and/or the country hosting the organization for his stating the truth and administration of justice. It is suggested that

the General Assembly should, within one year and in the framework of an extraordinary session, finalize the reformation of the Organization's structure.

The Islamic Republic of Iran has clear suggestions in this regard and stands ready to participate actively and constructively in the process.

Ladies and Gentlemen, I announce clearly that the occupation of other countries under the pretext of freedom and democracy is an unforgivable crime.

The world needs the logic of compassion and justice and inclusive participation instead of the logic of force, domination, unilateralism, war and intimidation. The world needs to be governed by virtuous people like the Divine Prophets. The two vast geographical spheres, namely Africa and Latin America, have gone through historic developments during the past decades. The new approaches in these two continents, which are based on increasing levels of integration and unity as well as on localizing growth and development models, have borne considerable fruits to the peoples of those regions. The awareness and wisdom of the leaders of these two continents has overcome the regional problems and crises without the domineering interference of non-regional powers. The Islamic Republic of Iran has expanded its relations with Latin America and Africa in all aspects in recent years.

And about the glorious Iran, the Tehran Declaration was a hugely constructive step in confidence building efforts which was made possible through the admirable good will by the governments of Brazil and Turkey along with the sincere cooperation of the Iranian government. Although the Declaration received inappropriate reaction by some and was followed by an unlawful resolution, it is still valid.

We have observed the regulations of the IAEA more than our commitments, yet, we have never submitted to illegally imposed pressures nor will we ever do so. It has been said that they want to pressure Iran into a dialogue. Well, firstly, Iran has always been ready for a dialogue based on respect and justice. Secondly, methods based on disrespecting nations have long become ineffective. Those who have used intimidation and sanctions in response to the clear logic of the Iranian nation are in real terms destroying the remaining credibility of the Security Council and the trust of nations for this body, proving once and again how unjust is the function of the Council.

When they threaten a great nation such as Iran which is known throughout history for its scientists, poets, artists and philosophers and whose culture and civilization is synonymous to purity, submission to God and seeking justice, how can they ever expect that other nations to have confidence in them? It goes without saying that domineering methods in managing the world has failed. Not only has the era of slavery and colonialism and dominating the world passed, the path to the reviving old empires are blocked, too.

We have announced that we stand ready for a serious and free debate with the American statesmen to express our transparent views on issues of importance to the world in this very venue. It is proposed here that in order to have a constructive dialogue, an annual free debate be organized within the General Assembly.

In conclusion, friends and colleagues, the Iranian nation and the majority of the world's nations and governments are against the current discriminatory management of the world. The inhumane nature of this management has put it at a dead-end and requires a major overhaul. Reforming the world's affairs and bringing about tranquility and prosperity requires the participation of all, pure thoughts and the divine and humane management.

We are all of the idea that justice is the basic element for peace, durable security and the spread of love among peoples and nations. It is in justice that mankind seeks the realization of his aspirations, rights and dignity, since he is wary of oppression, humiliation and ill treatment. The true nature of mankind is manifested in the love for other fellow humans and love for all the good in the world. Love is the best foundation for establishing relation amongst people and amongst nations.

As Vahshi Bafqi, the great Iranian poet, says:
*“From the fountain of youth, drink thousand sips
 You’ll still die if you don’t have love’s grip”*

In making a world full of purity, safety and prosperity people are not rivals but companions. Those who see their happiness only in the sorrow of others and their welfare and safety only in others’ insecurity, those who see themselves superior to others, are out of the path of humanity and are in evil’s course. Economy and materialistic means are only some tools to serve others, to create friendship and strengthen human connections for spiritual perfection. They are not tools for show off or a means of dominating others.

Men and women complement each other and the family unit with pure, loving and long-lasting relations of the spouses. In its center is the guarantee for the continuity and the bringing up of generations, for true pleasures, for spreading love and for reforming of the societies. Woman is a reflection of God’s beauty and is the source of love and caring. She is the guardian of purity and exquisiteness of the society. The tendency to toughen the souls and behaviors of women deprives them of their very basic right of being a loving mother and a caring wife. It would result in a more violent society with irreversible defects.

Freedom is a divine right that should serve peace and human perfection. Pure thoughts and the will of the righteous are keys to the gates of a pure life full of hope, liveliness and beauty. This is the promise of God that the earth will be inherited by the pure and the righteous. And the people free from selfishness will take up the management of the world. Then, there will be no trace of sorrow, discrimination, poverty, insecurity and aggression. The time for true happiness and for the blossoming of the true nature of humankind, the way God has intended, will arrive.

All those seeking justice and all the free spirits have been waiting for this moment and have promised such a glorious time. The complete human, the true servant of God and the true friend of mankind whose father was from the generation of the beloved Prophet of Islam and whose mother was from the true believers of Jesus Christ shall wait along with Jesus the son of Mary and the other righteous to appear in those brilliant times and assist humanity. In welcoming them we should join ranks and seek justice.

Praise to Love and worship, praise to justice and freedom, praise to the true humanity, the complete human, the true companion of humankind and peace be upon you and all the righteous and the pure.

Thank you.”

Liite 3: Mahmud Ahmadinejadin puhe YK:n kokouksessa 22.9.2011.^{129, 130}

“Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

I am grateful to the Almighty Allah who granted me, once more, the opportunity to appear before this world assembly. I have the pleasure to express my sincere thanks to H.E. Joseph Deiss, president of the sixty-fifth session for his tremendous efforts during his tenure. I also would like to congratulate H.E Nassir Abdulaziz Al-Nasser on his election as the president of sixty-sixth session of the General Assembly and wish him all success.

Let me seize the moment to pay tribute to all those who lost their lives in the past year, particularly to the victims of the tragic famine in Somalia and the devastating flood in Pakistan and especially the earthquake and the ensuing explosions in the nuclear power plant in Japan. I urge everyone to intensify their assistance and aid to the affected populations in these countries.

Over the past years, I spoke about different global issues, and the need to introduce fundamental changes in the current international order.

Today, considering the international developments, I will try to analyze the present situation from a different angle. As you all know the dominance and superiority of human beings over other creatures, lie in the very nature and the truth of humankind which is a divine gift and a manifestation of the divine spirit including: faith in God, who is the ever-lasting creator and planner of the entire universe.

Showing compassion to others, generosity, justice-seeking, and having integrity both in words and in deeds.

The quest for dignity to reach the pinnacles of perfection, the aspiration to elevate one's material and spiritual status, and the longing to realize liberty; Defying oppression, corruption, and discrimination in trying to support the oppressed; Seeking happiness, and lasting prosperity and security for all.

These are some of the manifestations of common divine and human attributes which can clearly be seen in the historical aspirations of human beings as reflected in the heritage of our search for art and literary works both in prose and poetry, and in the socio-cultural and political movements of human beings in the course of history.

All divine prophets and social reformers invited human beings to tread on this righteous path. God has given dignity to humankind to elevate his status to assume his successor role on Earth.

It is vividly clear that despite all historical achievements, including creation of the United-Nations, which was a product of untiring struggles and efforts of free-minded and justice-seeking individuals as well as the international cooperation, human societies are yet far from fulfilling their noble desires and aspirations.

¹²⁹ Teksti versio puheesta: [<http://www.ibtimes.com/ahmadinejad-united-nations-speech-full-text-transcript-317114> (luettu: 14.2.2014)]

¹³⁰ Video versio puheesta: [<http://www.youtube.com/watch?v=H09nvdPF0KQ> (luettu: 14.2.2014)]

Most nations of the world are unhappy with the current international circumstances. And despite the general longing and aspiration to promote peace, progress, and fraternity, wars, mass-murder, widespread poverty, and socioeconomic and political crises continue to infringe upon the rights and sovereignty of nations, leaving behind irreparable damage worldwide.

Approximately, three billion people of the world live on less than 2.5 dollars a day, and over a billion people live without having even one sufficient meal on a daily basis. Forty-percent of the poorest world populations only share five percent of the global income, while twenty percent of the richest people share seventy-five percent of the total global income.

More than twenty thousand innocent and destitute children die every day in the world because of poverty. In the United States, eighty percent of financial resources are controlled by ten percent of its population, while only twenty percent of these resources belong to the ninety percent of the population.

What are the causes and reasons behind these inequalities? How can one remedy such injustice?

The rulers of the global management circles divide the social life from ethics and spirituality while claiming the situation is the outcome of the pursuit of the path of divine prophets or the vulnerability of nations or the ill performance of a few groups or individuals. They claim that only their views and approaches can save the human society.

Wouldn't you think that the root cause of the problems must be sought in the prevailing international order, or the way the world is governed? I would like to draw your kind attention to the following questions:

Who abducted forcefully tens of millions of people from their homes in Africa and other regions of the world during the dark period of slavery, making them a victim of their materialistic greed?

Who imposed colonialism for over four centuries upon this world?

Who occupied lands and massively plundered resources of other nations, destroyed talents, and alienated languages, cultures and identities of nations?

Who triggered the first and second world wars, that left seventy millions killed and hundreds of millions injured or homeless. Who created the wars in Korean peninsula and in Vietnam?

Who imposed, through deceptions and hypocrisy, the Zionism and over sixty years of war, homelessness, terror and mass murder on the Palestinian people and on countries of the region?

Who imposed and supported for decades military dictatorship and totalitarian regimes on Asian, African, and Latin American nations?

Who used nuclear bomb against defenseless people, and stockpiled thousands of warheads in their arsenals?

Whose economies rely on waging wars and selling arms?

Who provoked and encouraged Saddam Hussein to invade and impose an eight-year war on Iran, and who assisted and equipped him to deploy chemical weapons against our cities and our people?

Who used the mysterious September 11 incident as a pretext to attack Afghanistan and Iraq , killing, injuring, and displacing millions in two countries with the ultimate goal of bringing into its domination the Middle East and its oil resources?

Who nullified the Breton Woods system by printing trillions of dollars without the backing of gold reserves or equivalent currency? A move that triggered inflation worldwide and was intended to prey on the economic gains of other nations?

Which country's military spending exceeds annually a thousand billion dollars, more than the military budgets of all countries of the world combined?

Which governments are the most indebted ones in the world?

Who dominates the policy-making establishments of the world economy?

Who are responsible for the world economic recession, and are imposing the consequences on America, Europe and the world in general?

Which governments are always ready to drop thousands of bombs on other countries, but ponder and hesitate to provide aid to famine-stricken people in Somalia or in other places?

Who are the ones dominating the Security Council which is ostensibly responsible for safeguarding the international security?

There exist tens of other similar questions. Of course, the answers are clear.

The majority of nations and governments of the world have had no role in the creation of the current global crises, and as a matter of fact, they were themselves the victims of such policies.

It is as lucid as daylight that the same slave masters and colonial powers that once instigated the two world wars have caused widespread misery and disorder with far-reaching effects across the globe since then.

Dear Colleagues and Friends;

Do these arrogant powers really have the competence and ability to run or govern the world. Is it acceptable that they call themselves the sole defender of freedom, democracy, and human rights, while they militarily attack and occupy other countries?

Can the flower of democracy blossom from NATO's missiles, bombs and guns?

Ladies and Gentlemen;

If some European countries still use the Holocaust, after six decades, as the excuse to pay fine or ransom to the Zionists, should it not be an obligation upon the slave masters or colonial powers to pay reparations to the affected nations?

If the damage and losses of the period of slavery and colonialism were indeed compensated, what would happen to the manipulators and behind-the-scene political powers in the United States and in Europe? Would there remain any gaps between the North and the South?

If only half of military expenditures of the United States and its allies in NATO was shifted to help solve the economic problems in their own countries, would they be witnessing any symptom of the economic crisis?

What would happen, if the same amount was allocated to poor nations?

What is the justification for the presence of hundreds of US military and intelligence bases in different parts of the world, including 268 bases in Germany, 124 in Japan, 87 in South Korea, 83 in Italy, 45 in the United Kingdom, and 21 in Portugal? Does this mean anything other than military occupation?

Don't the bombs deployed in the said bases undermine the security of other nations?

The main question is the quest for the root cause of such attitudes. The prime reason should be sought in the beliefs and tendencies of the establishment. An assembly of people in contradiction with the inner human instincts and disposition who also have no faith in God and in the path of the divine prophets, replace their lust for power and materialistic ends with heavenly values.

To them, only power and wealth prevail, and every attempt must bring into focus these sinister goals.

Oppressed nations have no hope to restore or protect their legitimate rights against these powers. These powers seek their progress, prosperity and dignity through imposing poverty, humiliation and annihilation to others.

They consider themselves superior to others, enjoying special privileges and concessions. They have no respect for others and easily violate the rights of all nations and governments.

They proclaim themselves as the indisputable custodians of all governments and nations through intimidation, recourse to threat and force, and abuse the international mechanisms. They simply break all the internationally recognized regulations.

They insist on imposing their lifestyle and beliefs on others. They officially support racism. They weaken countries through military intervention, and destroy their infrastructures, in order to plunder their resources by making them all the more dependent.

They sow the seeds of hate and hostility among nations and people of different pursuits, in order to prevent them from fulfilling their goals of development and progress.

All cultures, identities, lives, values and wealth of nations, women, youth, families as well as the wealth of nations are sacrificed to their imperialistic tendencies and their inclination to enslave and captivate others.

Hypocrisy and deceit are allowed in order to secure their interests and imperialistic goals. Drug- trafficking and killing of innocent human beings are also allowed in pursuit of such diabolic goals. Despite NATO's presence in the occupied Afghanistan, there has been a dramatic increase in the production of illicit drugs there.

They tolerate no question or criticism, and instead of presenting a reason for their violations, they always put themselves in the position of a claimant. By using their imperialistic media network which is under the influence of colonialism they threaten anyone who questions the Holocaust and the September 11 event with sanctions and military action.

Last year, when the need to form a fact-finding team to undertake a thorough investigation concerning the hidden elements involved in September 11 incident was brought up; an idea also endorsed by all independent governments and nations as well as by the majority in the United States, my country and myself came under pressure and threat by the government of the United States.

Instead of assigning a fact-finding team, they killed the main perpetrator and threw his body into the sea.

Would it not have been reasonable to bring to justice and openly bring to trial the main perpetrator of the incident in order to identify the elements behind the safe space provided for the invading aircraft to attack the twin world trade towers?

Why should it not have been allowed to bring him to trial to help recognize those who launched terrorist groups and brought wars and other miseries into the region?

Is there any classified information that must be kept secret?

They view Zionism as a sacred notion and ideology. Any question concerning its very foundation and history is condemned by them as an unforgivable sin.

However they endorse and allow sacrileges and insult against beliefs of other divine religions.

Dear Colleagues and Friends;

Real freedom, justice dignity, well being, and lasting security are the rights of all nations. These values can neither be achieved by reliance on the current inefficient system of world governance, nor through the invasion of the world by arrogant powers and the gun barrels of NATO forces.

These values could only be realized through independence and recognition of others' rights and through harmony and cooperation. Is there any way to address the problems and challenges besetting the world by using the prevailing international mechanisms and tools to help humanity achieve the long-standing aspiration of peace, security and equality?

All those who tried to introduce reforms whilst preserving the existing norms and tendencies have failed. The valuable efforts made by the Non-Aligned movement and Group 77 and Group 15 as well as by some prominent individuals have failed to bring fundamental changes. Governance and management of the world require fundamental reforms.

What should be done now?

Dear Colleagues and Friends;

Efforts must be made with a firm resolve and through collective cooperation to map out a new plan, on the basis of principles and the very foundation of universal human values such as Monotheism, justice, freedom, love and the quest for happiness.

The idea of creation of the United Nations remains a great and historical achievement of mankind. Its importance must be appreciated and its capacities must be used to the extent possible for our noble goals.

We should not allow this organization which is the reflection of the collective will and shared aspiration of the community of nations, to deviate from its main course and play into the hands of the world powers.

Conducive ground must be prepared to ensure collective participation and involvement of nations in an effort to promote lasting peace and security.

Shared and collective management of the world must be achieved in its true sense, and based on the underlying principles enshrined in the international law. Justice must serve as the criterion and the basis for all international decisions and actions.

All of us should acknowledge the fact that there is no other way than the shared and collective management of the world in order to put an end to the present disorders, tyranny, and discriminations worldwide. This is indeed the sole way to prosperity and welfare of human society which is an established and vivid truth.

While acknowledging the above truth, one should note that acknowledgement alone is not enough. We must believe in it and spare no effort toward its realization.

Dear Colleagues and Friends;

Shared and collective management of the world is the legitimate right of all nations, and we as their representatives, have an obligation to defend their rights. Although some powers continuously try to frustrate all international efforts aimed at promoting collective cooperation, we must, however, strengthen our belief in achieving the perceived goal of establishing a shared and collective cooperation to run the world.

The United Nations was created to make effective participation of all nations in international decision-making processes, possible. We all know that this goal has not yet been fulfilled because of the absence of justice in the current management structures and mechanisms of the UN.

The composition of the Security Council is unjust and inequitable. Therefore, changes including the restructuring of the United Nations are considered the basic demands of the nations that must be addressed by the General Assembly.

During last year session, I emphasized the importance of this issue and called for the designation of the current decade as the decade of shared and collective Global Management.

I would like to reiterate again my proposal. I am sure that through international cooperation, diligence and efforts by committed world leaders and governments and through insisting on the realization of justice and the support of all other nations, we can expedite the building of a common bright future.

This movement is certainly on its rightful path of creation, ensuring a promising future for humanity. A future that will be built when humanity initiates to trend the path of the divine prophets and the righteous under the leadership of Imam al-Mahdi, the Ultimate Savior of mankind and the inheritor to all divine messengers and leaders and to the pure generation of our great Prophet.

The creation of a supreme and ideal society with the arrival of a perfect human being who is a true and sincere lover of all human beings, is the guaranteed promise of Allah.

He will come alongside with Jesus Christ to lead the freedom and justice lovers to eradicate tyranny and discrimination, and promote knowledge, peace, justice freedom and love across the world. He will present to every single individual all the beauties of the world and all good things which bring happiness for humankind.

Today nations have been awakened. With the increase in public awareness, they no longer succumb to oppressions and discriminations.

The world is now witnessing more than ever, the widespread awakening in Islamic lands, in Asia, Europe, and America. These movements are ever expanding their spirit everyday and influence the pursuit of the realization of justice, freedom and the creation of a better tomorrow.

Our great nation stands ready to join hands with other nations to march on this beautiful path in harmony and in line with the shared aspirations of mankind.

Let us salute love, freedom, justice, wisdom, and the bright future that awaits humankind.

Thank you.”

Liite 4: Mahmud Ahmadinejadin puhe YK:n kokouksessa 26.9.2012.^{131, 132}

"In the name of God, the compassionate, All praise belong to Allah, the lord of the world, and may peace and blessings be upon the greatest and trustworthy prophet and his progeny. He has chosen companions and upon all the devine messengers. (inaudible) God hastens the emergence of your chosen beloved, grant him good health and victory, make us his best companions and all those who attest to his rightfulness.

Mr. President, Excellencies, ladies and gentlemen, I thank the almighty God for having once more the chance to participate in this meeting. We have gathered here to ponder and work together for building a better life for the entire human community and for our nations.

Coming from Iran, the land of glory and beauty, the land of knowledge, culture, wisdom and morality, the cradle of philosophy and mysticism, the land of compassion and light, the land of scientists, scholars, philosophers, masters of literature and writers, the land of (inaudible), Ferdosi (ph), Hafez (ph), Mulana (ph), (inaudible), Hayyam (ph) and Shariyar (ph).

I represent a great and proud nation that is the founder of human civilization and an inheritor of respected universal values.

I represent a conscious nation which is dedicated to the cause of freedom, peace and compassion; a nation that has experienced the agony and bitter times of the aggressions and imposed wars, and profoundly values the blessings of peace and stability.

I am now here for the eighth time in the eighth year of my service to my noble people; in this august assembly of peoples and brothers from across the world, to show to the world that my noble nation, like its brilliant past, has a global vision and welcomes any effort intended to provide and promote peace and stability and tranquility which can only be realized through harmony, cooperation and joint management of the world.

I am here to voice the divine and humanitarian message of learned men and women of my country, to you and to the whole world, a message that Iran's great orator and poet Saadi, presented to humanity in his eternal (inaudible) poetry. Human beings are members of a whole in creation of one essence and soul. If one member is afflicted with pain, other members uneasily remain.

I have talked in the past 7 years about the current challenges, solutions and prospects of the future world. And today, I want to raise and discuss such issues from a different perspective. Thousands of years have passed since children of Adam, peace be upon him, started to settle down in various parts of Earth.

Peoples of different colors, inclinations, languages, customs and traditions to fulfill their aspirations to build a noble society for a most beautiful life blessed with lasting peace, security and happiness.

Despite all efforts made by righteous people and justice-seekers and the sufferings and pains endured by masses of people in the quest to achieve happiness and victory, the history of mankind, except in rare cases, is marked with unfulfilled dreams and failures.

¹³¹ Teksti versio puheesta: [<http://foxnewsinsider.com/2012/09/26/transcript-read-mahmoud-ahmadinejads-speech-at-the-u-n-general-assembly> (luettu 7.8.2013)]

¹³² Videoitu puhe: [<http://www.youtube.com/watch?v=rYKy4dfSF-o> (luettu 7.8.2013)]

Imagine for a moment had there been no egoism, distrust, malicious behavior and dictatorships, with no one violating the rights of others, had humanitarian values been viewed as the criterion for social dignity in place of affluence and consumerism; had humanity not experienced the dark age of medieval period and centers of powers not hindered the flourishing of knowledge and constructive thoughts; had the wars of crusades ensuing period of slavery and colonialism not happened; and had the inheritors of these dark periods followed a course on the premises of humanitarian principles; had the First and Second World Wars in Europe, the wars in Korea, Vietnam, Africa, Latin America and in the Balkans not happened; and if instead of the occupation of Palestine and imposition of a fake government, displacement and genocide of millions of people around the globe.

The truth beyond these walls has been revealed based on justice. Had Saddam Hussein not invaded Iran, and had the Bechpan (ph) supported the Risalt (ph), Iranian people instead of siding with Saddam.

If the tragic incident of September 11, and the military actions against Afghanistan and Iraq that left millions killed and homeless had not happened, and if instead of killing and throwing the culprit into the sea without trial or without informing the world and the people of America.

An independent fact finding team had been informed to make the general public aware of the truth behind the incident, and to prepare for bring him to justice the perpetrators has extremism or terrorism not been used to secure political goals; had the awes (ph) had been heard in (inaudible) and military expenditures been used to promote well being and enmity among nations; had the drum of ethnic, religious, or racial conflict, not been beaten.

And if differences had not been used for the purpose of advancing political agendas had the right to criticize the hegemonic policies and actions of the world Zionism been recognized to allow the world media to freely report and shed light on realities instead of taking deceitful gestures of backing freedom bent on offending the sanctities and now (ph) sacred beliefs of human beings and divine messengers who as the purest and most compassionate human beings are the gift of the Almighty to humanity.

Had the security council, nothing under the domination or the limited number of government does disabling the United Nations to carry out its responsibilities on a just and equitable basis. If the international economic institution has not yet under pressure and been allowed to perform the duties and functions by using their expertise based on fairness and justice; had the world's capitalists not weakened or victimized the economies of nations in order to make up for their own mistakes.

If integrity and honesty have not prevailed on the international relations and all nations and government were treated equally and justly in the global effort to build and expand happiness for the entire mankind, and if there's a -- other unfavorable situation had not occurred in human life.

Imagine how beautiful and pleasant our lives and how lovely the history of mankind would have been. Let us take a look at the world's situation today.

A, the economic situation. Poverty is on the rise and the gap is widening between the rich and the poor. Total for in debt of \$18 million industrial countries has exceeded \$63 million whilst the repayment of half of this amount is sufficient to eradicate poverty in the world.

The economy is dependent on consumerism and exploitation of people only serve the interest of the limited number of countries. Creation of worthless paper assets by using influence and control over the world's economic centers constitutes the greatest abuse of history and is considered a major contributor to global economic crisis.

It has been reported that only 33 (inaudible) were printed by one government alone. Development planning, based on a capitalist economy that runs in a vicious circle triggers unhealthy and devastating competitions and it is a fatal practice.

B, the cultural situation. From the standpoint of the politicians who control the world power centers, concepts such as moral principles, purity, honesty, integrity, compassion and self-sacrifice are rejected as defunct and outdated notions and an impediment to the accomplishment of their goals. They openly talk about their disbelief in the relevance of ethics to the political and social affairs.

Pure and indigenous cultures as the product of centuries-old efforts of nations, the common denominator reflecting human profound feeling and love toward beauty and the force which breeds diversity, cultural vividness and social dynamism are under constant attacks and susceptible to extinction.

A specific lifestyle devoid of individual social identity has been imposed on nations by organized and systematic disruption and humiliation of identities.

Family, as the noblest institution of societies and a center emanating love and humanity, has been seriously weakened, and its destructive role is under decline.

Women's sublime role and personality as a heavenly being, a manifestation of the divine image and beauty and the main pillar of every society has been damaged and abused by the powerful and the wealthy.

The human soul has become frustrated and the essence of humankind humiliated and suppressed.

C, political and security situation. Unilateralism, application of double standards, and imposition of wars, instability and occupation to ensure economic interests and expand dominance over sensitive centers of the world have served to be the order of the day. Arms race and intimidation by nuclear weapons and weapons of mass destruction by the hegemonic powers have become prevalent.

Testing new generations of ultra modern weaponry and the pledge to disclose these armaments in due time is now being used as new language of threats against nations to coerce them into accepting a new era of hegemony. Continued threats by the uncivilized Zionists to resort to a military action against our great nation is a clear example of this bitter reality.

A state of mistrust has cast its shadow on the international relations whilst there is no trust that - or just authority to help resolve world conflicts. No one feels secure or safe, even those who have a stockpile, thousands of atomic bombs and other arms in their arsenals.

D, the environmental situation. The environment, as a commonwealth and heritage of the entire humankind and a constant guarantor of man's survival, has been seriously damaged and devastated as a result of irresponsible and excessive use of resources, particularly by capital-

ists across the world, a situation that has caused massive drought, flood and pollutions and inflicting irrevocable damage and jeopardizing seriously human life on Earth.

Dear colleagues, despite advances in scientific knowledge and technology, the aspirations of Adam's children have not yet been fulfilled. Does anybody believe that continuation of the current order is capable of bringing happiness for human society? Today everyone is discontent and disappointed with the current international order.

Dear colleagues, human beings do not deserve to be under continual sufferings of the present situation. God of wisdom and compassion, who loves all human beings, has not ordained such a destiny for mankind. He has ordered human as the supreme creature to make the best and most beautiful life on Earth, along with justice, love and dignity.

We must therefore think of a solution. Who is responsible for all these sufferings and failures? Some people try to justify that everything is normal and is a reflection of divine will, putting the blame on nations as responsible for all prevalent vices and evils.

They are of the opinion that it is the nations that succumb to discrimination and tyranny, it is the nations that surrender to dictatorship and greed, it is the nations that accept the hegemony of arrogant and expansionist powers, it is the nations that are influenced by the (inaudible) of powers and most all vices in our world are the result of their passive attitudes with the inclination to live under the supremacy of the world powers.

These are the arguments raised by those who tend to blame nations for the unfavorable conditions prevailing in the world with the intention to justify the attitudes and destructive behaviors of the ruling minority.

These claims, supposedly authentic, cannot in any way justify continuation of the present oppressive international order. Indeed, poverty is imposed on nations and powers, ambitions and goals are pursued either through deceits or resort to force.

To justify their inhuman actions, they propagate the theory based on the survival of the fittest, while in principle most governments and nations of justice-seeking people are humble and submissive in the face of right and are after fostering dignity, prosperity and constructive interactions.

Masses of people never want to expand their territories, nor do they seek to obtain legendary wealth. They have no disputes among themselves in principles and have never played a role in the creation of any disastrous events in the course of history.

I do not believe that Muslims, Christian, Jews, Hindus, Buddhists and others have any problems among themselves or are hostile against each other. They get along together comfortably and live together in an atmosphere of peace and amity. We are all devoted to the cause of justice, purity and law.

The general tendency of nations has always been to accomplish positive common aspirations reflecting exalted divine human beauties and nobilities. The current abysmal situation of the world and the bitter incidents of history are due mainly to the wrong management of the world and the self-proclaimed centers of power who have entrusted themselves to the devil.

The older that is rooted in the anti-human thoughts of slavery and the old and new colonialism are responsible for part of the corruption, ignorance and oppression and discrimination in every corner of the world.

The current world order has certain characteristics, some of which are as follows. It is founded on materialism, and that is why it is in no way bound to moral values. It has been shaped according to selfishness, deception, hatred and animosity. It believes in classification of human beings, humiliation of other nations, trampling upon the rights of others and the abomination.

It seeks to extend its domination by spreading discord and conflicts among ethnic groups and nations. It aims to monopolize power, wealth, science and technology for a limited group. Policies of the world's main centers of power are based on the principle of domination and the conquering of others.

These centers only seek supremacy and are not in favor of peace and definitely not at the service of the nations. Are we to believe that those who would spend hundreds of millions of dollars on election campaigns have the interests of the people of the world at their hearts? Despite what big political parties claim in the capitalist countries, the money that goes into election campaigns is usually nothing but an investment.

In such countries, people have to vote for parties that only represent a small number of people. The will and views of the masses have the least impact and influence on the big decisions, especially those made about the major domestic and foreign policies in United States and in Europe. Their voices are not heard, even if they constitute 99 percent of the societies.

Human and ethical values are sacrificed in order to win votes and willingness to listen to the demands of the people has become only a tool at a time of election. The current world order is discriminatory and based on injustice.

Distinguished friends and colleagues, what should be done and what is the way out of the current situation? There is no doubt that the world is in need of a new order and a fresh way of thinking, an order in which man is recognized as God's supreme creature, enjoying material and spiritual qualities and possessing a pure and divine nature filled with a desire to seek justice and truth; an order that aims to revive human dignity and believes in universal happiness and perfection.

Three, an order which is, after peace, lasting security, and welfare for all walks of life around the globe.

Four, an order that is founded upon trust and kindness and brings forth hearts and hands closer to each others. Rulers must love people.

Five, a just and fair order in which everybody is equal before law and in which there is no double standard . Leaders of the world must regard themselves as committed servants of the people, not their superiors.

Seven, authority is a sacred gift from people to their rulers, not a chance to amass power and wealth.

Mr. President, ladies and gentlemen, is it possible to have such an order without having everybody's contribution to the way the world is run? It is abundantly evident that when all the

people and government start to think and commit themselves to the above mentioned principles and become sensitive to the internationally important issues and participate in decision makings, their wishes will find a chance to be materialized.

By raising collective awareness, the seeking of a joint global management becomes more vivid, with the chances of its implementation increased. Today is the day of nations, and their wants will determine the future of the world.

Therefore, together we need to place our trust in God Almighty and stand against the inquisitive minority with all our might so that they become isolated and can no longer decide the destiny of other nations.

Two, believe in the God's bounty of blessing and mercy, and seek it in the integration and unity of human societies. Governments emerging from the free will of nations must believe in their own ceaseless capabilities and know that they can achieve victory if they vigorously fight the unjust order and defend human rights.

Three, pave the ground for the joint global management by insisting upon justice in all its aspects, strengthen, unity, friendship, and expand economic social, cultural and political interactions in a dependent, specialized organizations.

Four, care about the interests of all the people of the world and join hands to reform the current disruptions of the United Nations with our joint efforts and coordination.

It is necessary to know that the United Nations belongs to all nations. Thus, the existence of discrimination amongst the member is a great insult to all. The existence of discrimination and monopoly in the United Nations is in no way acceptable.

Five, have more coordinated efforts to generate and propagate and firmly establish the language needed for designing the required structures of the joint global management field, because justice, love, freedom and amity.

Participation in global management is the basis of lasting peace, the non-align movement as the second largest trans-regional group after the United Nations held its 16th (ph) summit in Tehran with the motto of joint global management cognizant of the importance of this issue and the shortcomings of the current mismanagements in the emergence of crises and problems afflicting the world today.

During the summit, participating heads of state and representatives of more than 120 countries underscored the necessity of more serious and effective participation of all nations in the global management.

Fortunately, we are now at a historic juncture. On one hand, Marxism is no longer around, and is particularly eliminated from the management systems. And on the other, capitalism is bogged down in a self-made quagmire and it has indeed reached a deadlock and does not seem to be able to come up with any noteworthy solution to the various economic, political, security and cultural problems of the world.

Non-Aligned Movement is proud to once again emphasize the rightfulness of its historic decision to reject the poles of power and the unbridled hegemony ruling the world. On behalf of the members of the Non-Aligned Movement, I would like to invite all countries of the world

to play a more active role in making it possible for everybody to contribute to the global decision making processes in the world.

The need to remove the structural barriers and encourage the process of universal participation in global management has never been greater before. The United Nations lacks the efficiency to bring about the required changes.

If this inefficiency persists, nations will lose hope in the global structures to defend their right. If the United Nations is restructured, international interactions and a spirit of collective global cooperation will be tarnished and the standing of the United Nations will be damaged.

The United Nations has been created with the purpose of expanding justice and reinstatement of the universal rights has in practice been engulfed by discrimination, preparing a supportive ground for the domination of a few powerful countries.

Consequently, U.N.'s inefficiency has been on the rise. Moreover, the existent (ph) of the veto right and monopolization of power in the Security Council have made it nearly impossible to defend the rights of the nations.

The issue of the U.N. restructuring is very vital and is a need that has been emphasized time and again by the representatives of nations, a goal that has not yet been accomplished.

I would like to urge the honorable members of the United Nations and his excellency the secretary general and his colleagues to place this issue high on their agendas and devise and appropriate mechanism to make it happen.

Non-Aligned Movement stands ready to aid the United Nations in this essential endeavor.

Mr. President, friends and dear colleagues, creating peace and lasting security with decent life for all, although a great and historic mission, can be accomplished. The almighty God has not left us alone in this mission and has said that it will surely happen. If it doesn't happen, then it will be contradictory to his wisdom.

God has promised us a man of kindness, a man who loves people and loves absolute justice, a man who is a perfect human being and is named (inaudible), a man who will come in the company of Jesus Christ and the righteous.

By using the inherent potential of all the worthy men and women of all nations -- and I repeat, the inherent potential of all the worthy men and women of all nations, he will lead humanity into achieving its glorious and eternal ideals.

The arrival of the ultimate savior will mark a new beginning, a rebirth and a resurrection. It will be the beginning of peace, lasting security and genuine life. His arrival will be the end of oppression, immorality, poverty, discrimination and the beginning of justice, love and empathy.

He will come and he will cut through ignorance, superstition, prejudice by opening the gates of science and knowledge. He will establish a world (inaudible) of prudence and he will prepare the ground for the collective active and constructive participation of all in the global management.

He will come to grant kindness, hope, freedom and dignity to all humanity as a gift. He will come so mankind will taste the pleasure of being human and being in the company of other humans. He will come so that hands will be joined, hearts will be filled with love, and thoughts will be purified to be at the service of security, welfare, happiness, well being, and peace for all.

He will come to return all children of Adam, irrespective of their skin colors, to their innate origin after a long history of separation and division, linking them to eternal happiness and joy. The arrival of the ultimate savior, Jesus Christ and the righteous will bring about an eternally bright future for mankind, not by force or waging wars, but through thought, awakening and developing kindness in everyone. Their arrival will breed a new life in the cold and frozen hearts and body of the world.

He will bless humanity with a spring that puts an end to our winter of ignorance, poverty and war. Through the tidings of a season of blooming, he puts an end to the winter of ignorance for humanity.

Now, we can see and we can sense the sweet scent and the soulful breeze of the spring -- a spring that has just begun and doesn't belong to a specific race, ethnicity, nation, or region; a spring that will soon reach all the territories in Asia, Europe, Africa and America. He will be the spring of all, the justice-seekers, freedom-lovers and the followers of heavenly prophets. He will be the spring of humanity and the greenery of all ages.

Let us join hands and clear the way for his eventual arrival with empathy and cooperation, in harmony and unity. Let us march on this path to salvation for the thirsty souls of humanity to taste immortal joy and grace. Long live this spring. Long live this spring. And again and again, long live this spring."